ಚಂದಮಾಮ

ನಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ನಾ ಸಪತ್ರಿಕೆ

1st March '57

8 as

Photo by T. S. Satyan

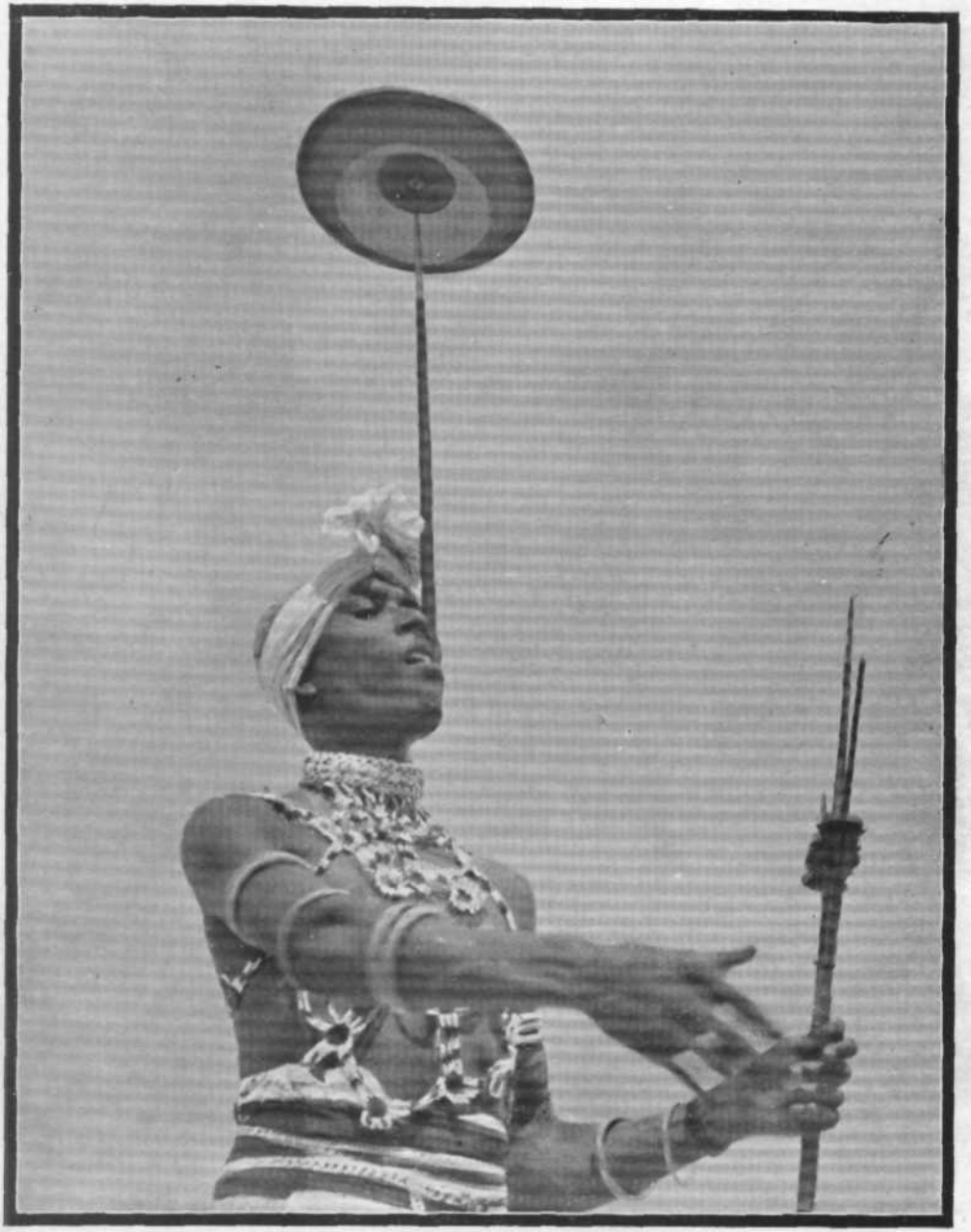

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

"ಎಲ್ಲವನ್ನು ವಿಾರಿದ್ದು
ನನ್ನಾಟ ಕಾಣೇ!"

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಸಿ. ಎಚ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ

Statement about ownership of *CHANDAMAMA (Kannada)*
(Rule 8 Form IV), Newspapers (Central) Rules, 1956

1.	*Place of Publication*	: 'CHANDAMAMA BUILDINGS' 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani, Madras - 26
2.	*Periodicity of Publication*	: MONTHLY 1st of each Calendar month
3.	*Printer's Name*	: B. NAGI REDDI, Managing Director, The B. N. K. Press (Pvt) Ltd.
	Nationality	: INDIAN
	Address	: 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani, Madras-26
4.	*Publisher's Name*	: B. NAGI REDDI, Managing Proprietor, CHANDAMAMA PUPLICATIONS
	Nationality	: INDIAN
	Address	: 2 & 3, Arcot Road, Vadapalani, Madras-26
5.	*Editor's Name*	: CHAKRAPANI (A. V. Subba Rao)
	Nationality	: INDIAN
	Address	: 2 & 3. Arcot Road, Vadapalani, Madras-26
6.	*Name & Address of individuals who own the paper*	B. NAGI REDDI, : Sole Proprietor

I, B. Nagi Reddi, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

28th February, 1957

B. NAGI REDDI,
Signature of the Publisher

ಚಂದಮಾಮ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಮುಖಚಿತ್ರ	....	2	ಮೂಢನಂಬಿಕೆ	....	34
ಪಾಪಿಷ್ಠ ಜನ್ಮ	....	3	ತಮ್ಮನ ಗಾಳಿಪಟ	....	41
ನರೀ ಸವಾರಿ	....	7	ನಂ ಟೀಚರ್	....	41
ಮೂವರು ಮಾಂತ್ರಿಕರು	....	9	ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದ್	....	42
ಚಿಕ್ಕವನ ದೊಡ್ಡ ಯೋಚನೆ		17	ಭುವನಸುಂದರಿ	....	49
ಮದಾಲಸೆ	....	18	ಕಪಟಿಗಳು	....	57
ಹಾಸ್ಯ ಚಿತ್ರ	....	27	ಮಿತ್ರಭೇದ	....	61
ಮಾಯಾ ಚಿತ್ರ	....	28	ವಿಚಿತ್ರ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣು	....	66
ನೆಟ್ಟ ಮುಳ್ಳು ಮುಳುವಾಯಿತು		33	ತೋಳದ ಉಪವಾಸ	....	67

ಅಲ್ಲದೆ ಇಂದ್ರಜಾಲ, ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ,
ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು, ಚಿತ್ರಕಥೆ ಎಲ್ಲಾ ಇವೆ.

ಚಂದಮಾಮ (ಹೊರಡುವ ಎಲ್ಲಾ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ)
ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ 0-8-0 ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. 6-0-0

ಜಾನಕಿ

ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾಳೆ.
"ಇಷ್ಟು ಬಿಳಿಯಾದ, ಇಷ್ಟು ಶುದ್ಧವಾದ ಸೋಪು ಇದೊಂದೇ
ಎಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೇನೆ!"

ಚಲಚ್ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿರುವುದು ಮಾತ್ರವೇ ಸಾಲದೆಂಬುದು ಜಾನಕಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅವಳು ಯಾವಾಗಲೂ ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ತನ್ನ ಕೋಮಲ ಚರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ.

ಅತ್ಯಂತ ಬಿಳಿಯಾಗಿರುವ, ಶುದ್ಧವಾದ ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪು ಬಹಳ ಸೌಮ್ಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಪಾತ್ರೆಯಾಗಿ ಚರ್ಮದ ವಿಷಯ ಜಾಗರೂಕತೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರ ಸಿನೆಮಾ ತಾರೆಯರಂತೆ ನೀವು ಕೂಡ ಅದರ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯಿಡಿರಿ.

ಲಕ್ಸ್ ಟಾಯಿಲೆಟ್ ಸೋಪು

ಸಿನೆಮ ತಾರೆಯರ ಸೌಂದರ್ಯ-ಸೋಪು

LTS. 514-50 KN

ಹೊಳೆಯುವಂತೆ
ಒಗೆಯಿರಿ

ಗೋದ್ರೆಜ್
ಒಗೆಯುವ
ಸಾಬೂನಿನ
ಹರಳುಗಳಿಂದ

೧-ಪೌಂಡ್ ೩-ಪೌಂಡ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳು.

ಇದು ಆತ್ಯಾಧಿಕ ಸಂಗ್ರ
ಹಿತವಾಗಿರುವುದು
ಸೋಡಾ ರಹಿತ

ಅಗ್ಗ
ಶೀಘ್ರ
ಉತ್ತಮ

ಗೋದ್ರೆಜ್

ಗೋದ್ರೆಜ್ ರವರು ಉತ್ಕೃಷ್ಟ
ಸಾಬೂನುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವರು
ಸ್ನಾನದ, ಒಗೆಯುವ, ಕ್ಲಾರದ . . .
ಇತರ ಶೃಂಗಾರದ ವಸ್ತುಗಳು.

೧೦೦% ಭಾರತೀಯ
ನಿಯಂತ್ರಣ, ಬಂಡವಾಳ

ಕೆ. ಟಿ. ಡೋಂಗ್ರೇ ಎಂಡ್ ಕೋ,
ಪ್ರೈವೇಟ್ ಲಿಮಿಟೆಡ್, ಬೊಂಬಾಯಿ - 4

"ಎ" ಪಿಲ್ಸ್

ಚಿಕ್ಕಮಕ್ಕಳು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಮೂತ್ರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಔಷಧದಿಂದ ಮನಸ್ಸಿಗೂ ಶರೀರಕ್ಕೂ ಯಾವ ಕೆಡುಕೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಬಾಧೆ ನಿವಾರಣೆಯಾಗುತ್ತದೆ.
ಡೋಸು:—ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರುಸಾರಿ ಎರಡೆರಡು ಮಾತ್ರೆಗಳಂತೆ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.
100 ಮಾತ್ರೆಗಳ ಸೀಸೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 3-0-0

"ಡೆನ್ ಟಾನಿಕ್"

ಈ ಔಷಧದಿಂದ ಮಗುವಿಗೆ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಹಲ್ಲು ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಮತ್ತು ಒಳ್ಳೆಯ ನಿದ್ರೆಬರಿಸಿ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಸಿವೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸುಖವಿರೇಚನೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತದೆ.
ಡೋಸು:—ದಿನಕ್ಕೆ ಮೂರುಸಾರಿ, ಮೂರು ಮೂರು ಮಾತ್ರೆಗಳಂತೆ ನೀರಿನೊಂದಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು.
150 ಮಾತ್ರೆಗಳ ಸೀಸೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ರೂ. 1-8-0

ಹೋಮಿಯೋ ಲೆಬೋರೇಟರಿ
178, ನ್ಯೂ ಚರ್ನಿ ರೋಡು,
ಗಿರ್ಗಾಂ, ಬೊಂಬಾಯಿ - 4.

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿತವಾದ ಪರಿಮಳ
Finest
Musk
Soap
MADE IN INDIA BY
Dralle
ಡ್ರಾಲೇ
ಮಸ್ಕ್ ಸೋಪ್

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುದ್ದು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತಪಾನ.

ತಯಾರಕರು:

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್ ಟೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,
ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ :: ಬೆಂಗಳೂರು-3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು ITL ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ತಿರುಪಿಣಿ, ಜಡೆಬಿಲ್ಲೆ, ಜಡೆಗೊಂಡೆ ಇಷ್ಟನ್ನೂ ಧರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೂದಲು ಬೇಡವೇ? ಕೇಶವರ್ಧಿನಿ ಇರುವಾಗ ಯೋಚನೆಯೇಕೆ? ಕೇಶವರ್ಧಿನಿಯಿಂದ ಅಪರಿಮಿತವಾದ ಕೂದಲನ್ನೂ, ಕುರುಳಿನಂದವನ್ನೂ ಪಡೆಯಿರಿ.

ಕೇಶವರ್ಧಿನಿ
ಷಾಂಪೂವಿಂದ

ಕೂದಲನ್ನು ಪರಿಮಳವಾಗಿಯೂ, ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿಯೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ.

★

ಕೇಶವರ್ಧಿನಿ ಪ್ರಾಡೆಕ್ಟ್ಸ್, ಕೊಯಂಬತ್ತೂರು

ಎಷ್ಟೋ
ಸುಂದರ ವಧುಗಳಂತೆ

ಇವಳೂ

ಜೈ

ಮೈ ಸಾಬೂನನ್ನು
ಅದರ ಪರಿಮಳಕ್ಕಾಗಿ
ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾಳೆ

ತಾತಾ ತಯಾರಿಕೆ

ಸಂಪೂರ್ಣ ಭಾರತೀಯ

- ಬಂಡವಾಳ
- ಸಂಜಾಲಕ್ಷ್ಮಿ
- ಶ್ರಮ

ದಿ ತಾತಾ ಆಯಿಲ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಕಂಪೆನಿ, ಲಿಮಿಟೆಡ್
ಸೇಲ್ಸ್ ಆಫೀಸ್: 2 ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧೀ ರೋಡ್, ಬೆಂಗಳೂರು-1

ಬೇಗದಲ್ಲೇ
ಬರುತ್ತದೆ!

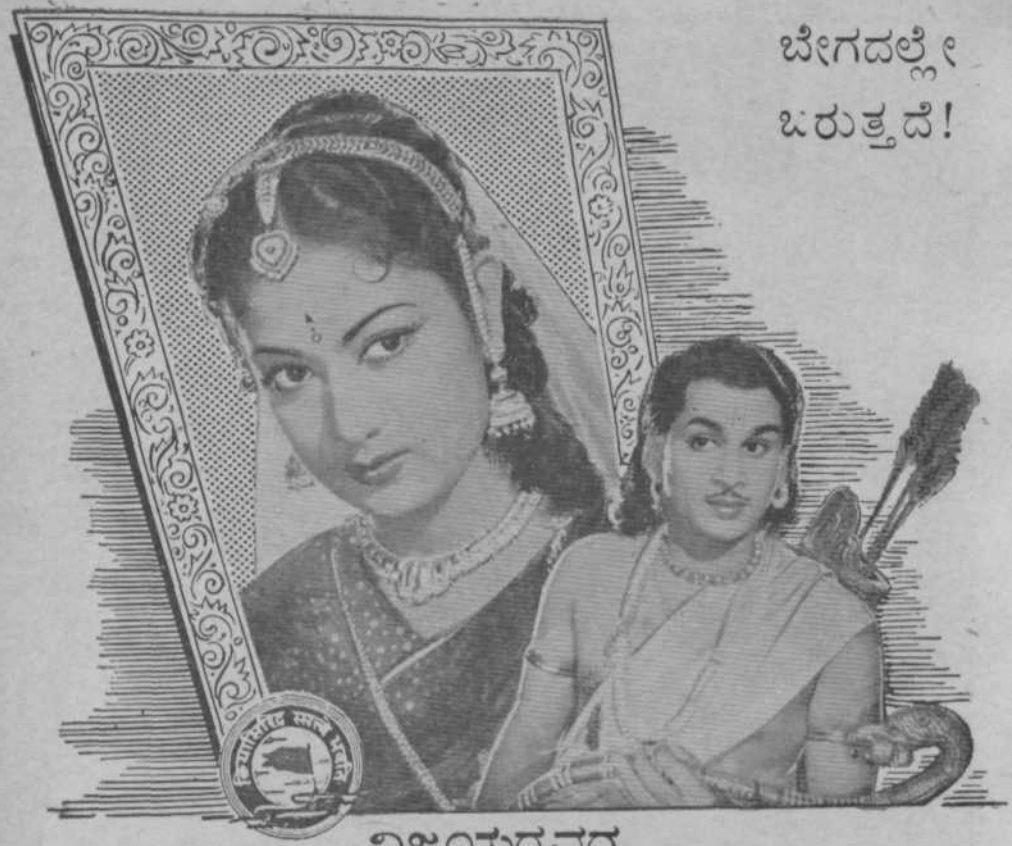

ವಿಜಯರವರ

ಮಾಯಾ ಬಜಾರ್

(ತೆಲುಗು)

ನಿರ್ದೇಶನ್
ಕೆ.ವಿ.ರೆಡ್ಡಿ ಬಿ.ಎಸ್ಸಿ.(ಆನರ್ಸ್)

ನಿರ್ಮಾಪಕರು: ನಾಗಿರೆಡ್ಡಿ ಮತ್ತು ಚಕ್ರಪಾಣಿ

ಸ್ಟೂಡಿಯೋ: ವಾಹಿನಿ

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಚಾಲಕರು: 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ತಮಗೇನಾದರೂ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ನೋಡಲಿಕ್ಕೋ ಕೇಳಲಿಕ್ಕೋ ತಾಳ್ಮೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮಗೂ ತಿಳಿದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣುವ ಆ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಮರೆ ಮಾಜಿಕೊಂಡೇ ನಟಿಸಲಿತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಅದನ್ನೆತ್ತಿ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರೆ ಕೆಟ್ಟಕೋಪವೇ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಂಜಲಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರೇ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ ಮಹಾತ್ಮರಾಗಬಲ್ಲರು; ಅಂಥವರಿಂದಲೇ ಮಹಾಕಾರ್ಯಗಳು ಸಾಧಿಸಲ್ಪಡುವುವು; ಅಂಥವರ ಮಾತುಗಳೇ ಸತ್ಯವಾದುವುಗಳು. ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿ, ಸಾಕ್ರೆಟೀಸ್, ಏಸು ಕ್ರಿಸ್ತ ಮೊದಲಾದ ಸಾವಿರಕ್ಕೊಬ್ಬಿಬ್ಬರು ಅಂಥ ಮಹಾತ್ಮರಿದ್ದಾರೆ. ಉಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿ ಚಿತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಮಹತ್ತನ್ನೂ ಪ್ರಶಂಸೆಯನ್ನೂ ಬಯಸುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಥವರ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯಲಿತ್ನಿಸಿದ ಬಡ ಚಿತ್ರಗಾರನ ಗತಿ ಮತ್ತೇನಾದೀತು? ಸತ್ಯಕೇಪೆಗಳಿಂದ ಜೀವಿಸಲೆಳಸಿದ ಚಿತ್ರಗಾರನು ಜೀವಿಸುವ ಬಗೆಯಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಆತ್ಮವಂಚಕತನವಿರುವ ವರೆಗೆ ಕಲಾವಿದರ ಪಾಡು ಕಷ್ಟವೇ ಸರಿ! ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ 'ಮಾಯಾಚಿತ್ರ' ಕಥೆಯನ್ನೋದಿದರೆ ನಿಮಗೂ ಹೀಗೆ ತೋರೀತು. ಇತರ ಕಥೆಗಳನ್ನೋದಿಯೂ ನಿಮಗೆ ತೋರುವ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಹೀಗೇ ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿ. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ಒಳ್ಳೆಯ ಪ್ರಬಂಧಕಾರರೂ ವಿಮರ್ಶಕರೂ ಆಗ ಬಲ್ಲಿರಿ.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ಸತ್ಯವಾನನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದಮೇಲೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ತನ್ನ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಗೊಟ್ಟು ನಾರುಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಅತ್ತೆಮಾವಂದಿರಿಗೂ ಗಂಡನಿಗೂ ಸೇವೆಮಾಡುತ್ತ ವನವಾಸದಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಸತ್ಯವಾನನ ಮರಣಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಿರುವಾಗಲೇ ಆಕೆ ಕಠಿನವಾದ ಉಪವಾಸವ್ರತವನ್ನಾಚರಿಸ ತೊಡಗಿದಳು.

ನಾಲ್ಕನೆಯ ದಿನ ಬಂತು. ಸತ್ಯವಾನನು ಎಂದಿನಂತೆ ಹೂ ಮತ್ತು ಕಟ್ಟಿಗೆಗಳನ್ನು ತರಲು ಅಡವಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಸಾವಿತ್ರಿಕೂಡಾ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟಳು. ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಾನನು ಹೂಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಯಿದು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಯುತ್ತಾ ಬಹಳ ಆಯಾಸಪಟ್ಟ. ಕೊಡಲಿ ಕೈಜಾರಿತು. ತನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ತಲೆನೋವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಕುಸಿಕುಳಿತ. ಸಾವಿತ್ರಿ ಅವನ ತಲೆಯನ್ನು ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಲಗಿಸಿದಳು. ಆಗ ಆವಳಿದಿರಿನಲ್ಲಿ ಯಮಧರ್ಮರಾಜನು ಕಾಣಿಸಿದ.

ಯಮನು ತನ್ನ ಪತಿಯ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಪಾಶದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿ ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಳು. ಪತಿಯ ಕಳೇವರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಅವಳು ಯಮನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರಟಳು. ಯಮನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗೆಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ಅವಳು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅವಳನ್ನು ಹಿಂದಿರುಗಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಯಮನು ಅವಳಿಗೆ ಅನೇಕ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟ. ಸಾವಿತ್ರಿ ತನ್ನ ಮಾವನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬರುವಂತೆಯೂ, ರಾಜ್ಯವು ಮರಳಿ ದೊರಕುವಂತೆಯೂ, ತನ್ನ ತಂದೆಗೆ ನೂರುಮಂದಿ ಕುಮಾರರು ಹುಟ್ಟುವಂತೆಯೂ ವರವನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಆದರೂ ಅವಳು ಯಮನ ಬೆಂಬತ್ತುವುದನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಯಮನು ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ನೂರುಮಂದಿ ಪುತ್ರರಾಗುವಂತೆ ವರವಿತ್ತ. ಪತಿವ್ರತೆಯಾದವಳು ಗಂಡಸಿಲ್ಲದೆ ಹೇಗೆ ಪುತ್ರರನ್ನು ಪಡೆಯುವಳೆಂದು ಯಮನನ್ನೇ ಕೇಳಿದಳು ಸಾವಿತ್ರಿ. ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಯಮನು ತನ್ನ ಪಾಶದಿಂದ ಸತ್ಯವಾನನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ಪತಿದಾನವಿತ್ತನು.

ಸಾವಿತ್ರಿ ಸತ್ಯವಾನನ ದೇಹದಬಳಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಬಂದು ನೋಡಿದಾಗ ಆತ ನಿದ್ರೆಯಿಂದೆದ್ದವನ ಹಾಗೆ ಎದ್ದು ಕುಳಿತ. ಅವನ ಶ್ರಮವೆಲ್ಲಾ ತೀರಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ಕೂಡಿ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸೇರಿದರು.

ಯಮನಿತ್ತ ವರಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮಾವನಿಗೆ ಕಣ್ಣು ಬಂತು. ಕಳೆದು ಹೋದ ರಾಜ್ಯವೂ ಲಭಿಸಿತು. ಅಶ್ವಪತಿಗೂ ಕುಮಾರರು ಜನಿಸಿದರು. ಸತ್ಯವಾನನು ಸಾಳ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ರಾಜನಾಗಿ ಬಹಳಕಾಲ ರಾಜ್ಯವಾಳಿದನು.

ಪಾಪಿಷ್ಠ ಜನ್ಮ

ಬ್ರಹ್ಮದತ್ತನು ಕಾಶೀರಾಜ್ಯವನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಸುತನು ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಬಡಗೃಹಸ್ಥನಾಗಿ ಜನ್ಮ ತಾಳಿದನು. ಆತನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ತನ್ನ ಸಂಪಾದನೆಯಿಂದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಪೋಷಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕೊಂಚಕಾಲದ ನಂತರ ಆತನ ತಂದೆ ತೀರಿಕೊಂಡನು. ತಾಯಿಮಾತ್ರ ಉಳಿದಳು. ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ದುಡಿದರೂ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟಕ್ಕೂ ಗತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ದಿನ ಉಪವಾಸವಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.

ಆ ದೇಶದ ರಾಜನಿಗೆ ಬೇಟೆಯಾಡುವುದೆಂದರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ. ಆತನು ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಅಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕಾಡುಮೃಗಗಳನ್ನು ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದಾನೊಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಒಂದು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಅಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೂರ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಅದನ್ನು ಅಂಬಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ಕೊಂದನು. ಜಿಂಕೆ ಅಂಬಿನ ಏಟಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಮರಣಿಸಿತು. ರಾಜಭಟರು ಯಾರೂ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ರಾಜನು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಹೆಗಲಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಬಿಡಾರದಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಿಸಿಲಿನ ತಾಪ ವಿಪರೀತವಾಗಿತ್ತು. ರಾಜನು ತುಂಬಾ ಆಯಾಸಗೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರಲು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಭಾರಿ ಆಲದ ಮರ ಕಾಣಿಸಿತು. ರಾಜನು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಒಂದುಕಡೆಯಿಟ್ಟು, ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು ಮರದನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ರಾಜನಮುಂದೆ ಒಂದು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ "ನಿನ್ನನ್ನು ಕಬಳಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಆತನತ್ತ ಸುಗ್ಗಿತು.

"ಯಾರು ನೀನು? ನನ್ನನ್ನು ಕಬಳಿಸಲು ನಿನಗೇನು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ?" ಎಂದು ಬೆದರದೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

"ಈ ಮರ ನನ್ನದು. ಇದರ ನೆರಳಿಗೆ ಯಾರು ಬಂದರೂ, ಅವರನ್ನು ತಿನ್ನಲು ನನಗೆ ಹಕ್ಕಿದೆ. ನಾನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ" ಎಂದಿತು ಭೂತ.

ರಾಜನು ದೀರ್ಘಾಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ, ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸನೊಂದಿಗೆ "ನಿನಗೆ ಈ ದಿನಮಾತ್ರ

ತಿಂಡಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಸಾಕೆ? ಇಲ್ಲ ಪ್ರತಿದಿನ ಆಹಾರ ಬೇಕೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ನನಗೆ ದಿನಾ ಆಹಾರ ಬೇಕು" ಎಂದಿತು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಈಗ ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಆಹಾರಸಮಸ್ಯೆ ಬಗೆಹರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಈ ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ತಿಂದು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ನಾನು ಈ ದೇಶದ ರಾಜ. ನಿನಗೆ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಅನ್ನದೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುವೆನು. ಆಗಬಹುದೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ.

ಈ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ತನ್ನ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿತು. "ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಈಗ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೋ. ನನಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆಹಾರ ಬರದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಹೊರಟುಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ, ಎಚ್ಚರಿಕೆ" ಎಂದಿತು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ.

ರಾಜನು ಜಿಂಕೆಯನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ನಂತರ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ, ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿಸಿದನು.

"ಮಹಾಪ್ರಭು, ನೀವೇನೂ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ಬಂದೀಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಂದಿಗಳಿರುವರು. ಅವರನ್ನು ದಿನಕ್ಕೊಬ್ಬೊಬ್ಬರಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸದ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬಹುದು" ಎಂದ ಸಚಿವೋತ್ತಮನು. ಅಂದಿನಿಂದ ದಿನಕ್ಕೊಬ್ಬ ಕೈದಿಯಂತೆ ಅಡವಿಯಲ್ಲಿ ಆಲದಮರದ ಬಳಿಗೆ ಅನ್ನದೊಂದಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದ ಮಂತ್ರಿ. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸವು ಅನ್ನವನ್ನುಂಡು, ನಂತರ ಕೈದಿಯನ್ನು ಕಬಳಿಸುತಿತ್ತು.

ಕೊಂಚಕಾಲಕ್ಕೆ ಬಂದೀಖಾನೆ ಬರಿದಾಯಿತು. ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಮಂತ್ರಿಗೆ ತೋರದಾಯಿತು. ಯೋಚಿಸಿ, ಯೋಚಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಆತನು ಒಂದು ಉಪಾಯ ಹೂಡಿದನು. "ಯಾರು ಅನ್ನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಡವಿಯಲ್ಲಿರುವ ಆಲದಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವರೋ ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಹಾರಾಜರು ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ದೇಶದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಡಂಗುರ ಹೊಡೆಯಿಸಿದ. ಸುತನು ಈ ವಿಷಯ ಕೇಳಿದ. ಅವನಿಗೆ

ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. "ಎಲಾ, ಇದೇನು? ನಾನು ದಿನಾ ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯ ವರೆಗೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೂ ಕೈತುಂಬಾ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಕ್ಕೆ ಆಹಾರವಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಕೊಡುವರು. ಛೇಷ್, ನಾನು ಸತ್ತರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ತಾಯಿಯಾದರೂ ಸುಖವಾಗಿರುತ್ತಾಳಿ ಆ ಹಣದಿಂದ" ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದ.

ಸುತನು ಕೂಡಲೇ ತನ್ನ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ "ಅಮ್ಮಾ, ಸಾವಿರ ಹೊನ್ನುಗಳನ್ನು ಪಡೆದು ದೆವ್ವವಿರುವ ಆಲದಮರದ ಬಳಿಗೆ ಅನ್ನ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಬಾಳು ಹಸನಾಗುವುದು." ಎಂದ.

"ನನಗೆ ಈಗ ಕೊರತೆ ಏನಾಗಿದೆ ಮಗು. ನಾನು ಸುಖವಾಗಿರುವೆನು. ನೀನೆಲ್ಲಿಗೂ ಹೋಗ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ" ಎಂದಳು ಸುತನನ ತಾಯಿ.

"ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೇನೂ ಅಪಾಯವಾಗದು. ನಾನು ಸುಖವಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತೇನೆ. ಹೆದರ ದಿರು" ಎಂದು ಸುತನು ತಾಯಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿ, ರಾಜನ ಬಳಿಗೆಹೋದನು.

"ಮಹಾಪ್ರಭು, ನಿಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆ, ಛತ್ರಿ, ಕತ್ತಿ ಮತ್ತು ಒಂದು ಚಿನ್ನದಪಾತ್ರ ಕೊಡಿಸಿ ಕೊಡುವಹಾಗಿದ್ದರೆ ನಾನು ಆ ಆಲದಮರದ ಬಳಿಗೆ ಅನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧ." ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಸುತನು.

"ಅನ್ನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಇವುಗಳೇಕೆ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡಿದ ರಾಜ.

'ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸವನ್ನು ಓಡಿಸಲು' ಎಂದು ಸುತನು ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿದ.

ತರುವಾಯ ಸುತನು ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಪಾದರಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಮೆಟ್ಟಿ, ಕೊಡೆಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಚಿನ್ನದ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ನ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವೇಳೆಗೆ ಆಲದಮರದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಆದರೆ ತೀರಾ ಅವನು ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗದೆ, ಒಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೊಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತನು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ "ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳದೂರ ನಡೆದು ಬಂದಿರುವೆ. ನೆರಳಿಗೆ ಬಂದು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊ" ಎಂದಿತು.

"ಒಲ್ಲೆ, ನಾನು ಕೊಡಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕು. ಇದೋ ನಿನಗೆ ಆಹಾರ ತಂದೆ. ತೆಗೆದುಕೊ"

ಎಂದು ಚಿನ್ನದಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಬಿಸಿಲು ಬೀಳುವ ಕಡೆ ನೆಲದಮೇಲಿಟ್ಟು, ತನ್ನ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಆ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ಮರದನೆರಳಿಗೆ ತಳ್ಳಿದನು.

ಅವನ ಯುಕ್ತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸದ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು. "ನಾನು ಆಹಾರವನ್ನು, ಆಹಾರ ತಂದವನನ್ನು ಕೂಡಾ ತಿನ್ನುವೆನು" ಎಂದು ಹೂಂಕರಿಸಿತು.

"ಆದೇನಿದ್ದರು ನೀನು ನನ್ನನ್ನುಮಾತ್ರ ತಿನ್ನಲಾರೆ. ನಾನು ನಿನ್ನ ಮರದನೆರಳಿಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ನನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ನಿನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಾದರೂ ಏನಿದೆ?" ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಕೇಳಿದ ಸುತನು.

"ಶುದ್ಧಮೋಸ, ಬರಿಮೋಸ. ಹೂಂ, ನನಗೆ ನಿನ್ನೊಂದಿಗೇನು ಕೆಲಸ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಆ ರಾಜನನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡುವೆನು" ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮ ರಾಕ್ಷಸವು ಅಬ್ಬರಿಸಿತು.

"ನೀನು ಯಾವ ಜನ್ಮದಲ್ಲೋ ಮಹಾ ಪಾತಕ ಮಾಡಿ ಈ ಹಾಳುಜನ್ಮ ತಾಳಿರುವೆ. ಭೂತವಾಗಿ ಈ ಆಲದಮರದ ಆಶ್ರಯ ಪಡೆದೆ. ಇಂಥ ನೀಚಬಾಳನ್ನು ಬಾಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿನಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನುಮೇಲಾದರೂ ಬುದ್ಧಿ ತಂದುಕೊಂಡು ಬಾಳು" ಎಂದು ಸುತನು ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸಕ್ಕೆ ತಿಳಿಹೇಳಿದನು.

ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸವು ನಿರ್ವಿಣ್ಣವಾಗಿ "ನಾನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಹೇಳು. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮ ಬಾಳು ಬಾಳುವ ಮಾರ್ಗವಾದರೂ ನನಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು?" ಎಂದು ಕೇಳಿತು.

ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ನಗರದ್ವಾರದ ಬಳಿ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಿನಗೆ ಶುಚಿಯಾದ ಆಹಾರ ಕಳುಹಿಸುವ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡುವೆನು. ಮನಷ್ಯರನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವ ದುರಭ್ಯಾಸವನ್ನು ತೊರೆ" ಎಂದ ಸುತನು. ಬ್ರಹ್ಮರಾಕ್ಷಸ ಆದೇಶ್ರಕಾರ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿತು. ಸುತನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದುದನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. ಸುತನು ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯಥಾವಿಧಿಯಾಗಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ರಾಜನು ಪರಮಾನಂದಭರಿತವಾಗಿ, ಸುತನನ್ನು ತನ್ನ ಸೇನಾಧಿಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಿ, ಅವನ ಸಲಹೆಯಂತೆ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುತ್ತಾ ಸುಖವಾಗಿದ್ದನು.

ನರೀಸವಾರಿ

ಅರಣ್ಯರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ದಿನ ಮೊಲವು ಕಡವೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಯಿತು. ಕಡವೆಯೂ ಅದರ ಹೆಂಡತಿಮಕ್ಕಳೂ ಮೊಲದೊಡನೆ ಕುಶಲಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿ, "ಕೇಳಿದಿಯಾ ಮೊಲಾ, ನೀನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನರಿಗೆ ಬಹಳ ಉಪದ್ರ ಕೊಡುತ್ತಿಯಂತೆ? ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಗತಿ ಕಾಣಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದೆ ನರಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿರು" ಎಂದುವು.

ಮೊಲ ನಕ್ಕು "ಈ ನರಿಗಿರಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡುತ್ತೇನೆಯೆ? ಇದು ನನ್ನ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ವಾಹನವಾಗಿತ್ತು!" ಎಂದಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು.

ಮರುದಿನ ನರಿ ಕಡವೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಮೊಲ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳು ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯಿತು. ನರಿ ಕಟಕಟನೆ ಹಲ್ಲು ಕಡಿದು "ಈ ಮೊಲದ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ನಾನು ಯಾವಾಗ ವಾಹನವಾಗಿದ್ದೇ ಅಂತ ಅದರ ಎದುರೇ ಹೇಳಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪಂಥಕಟ್ಟಿ ಮೊಲದ ಮನೆಗೆ ಹೋಯಿತು.

ನರಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಮೊಲ ಊಹಿಸಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದು ಬಾಗಿಲು ತಾಳ ಹಾಕಿ ಒಳಗೇ ಕೂತುಕೊಂಡಿತು. ನರಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಡಿದಾಗ ಮೊಲ ಬಲಹೀನವಾದ ಕೊರಳಿನಿಂದ "ಯಾರದೂ! ನರಿಯಣ್ಣನೇ? ಏನಣ್ಣಾ?" ಎಂದು ನರಳಿತು.

"ಬಹಳ ಅಗತ್ಯ! ಕೂಡಲೇ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆ" ಎಂದಿತು ನರಿ.

"ಅಯ್ಯೋ! ನರಿಯಣ್ಣಾ, ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಾಯಿಲೆ. ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿಯಾ?" ಅಂದಿತು ಮೊಲ.

"ಈಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಡವೇರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಸಮಾರಾಧನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಕರಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬೇಗ ಹೊರಡು" ಎಂದಿತು ನರಿ.

"ಅಯ್ಯೋ, ನಾನು ಕಾಲನ್ನೂ ಎತ್ತಿಡಲಾರೆನಲ್ಲಾ, ಹೇಗೆ ಬರಲಿ?" ಎಂದು ಮೊಲ ಬಾಧೆಯಿಂದ ನರಳಿತು.

ಎಸ್. ನಂಜುಂಡಯ್ಯ

"ನಾನು ನಿನ್ನ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಡೆಸುತ್ತೇನೆ. ಬಾ!" ಎಂದು ನರಿ ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿತು. "ಇಷ್ಟು ನೀನು ಒತ್ತಾಯಿಸುವಾಗ ಬಾರದಿರಲಿಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಡೆಯಲಾರೆ. ನಿನ್ನಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಬೇಕಾದರೆ ಕುಳಿತೇನು" ಎಂದು ಮೊಲ ಹೇಳಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ನರಿ ಸರಿ ಎಂದಿತು. ಮೊಲ ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಷರತುಹಾಕಿತು. ನರಿ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಜೀನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಕುದುರೆಯ ಹಾಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಓಡಿದರೆ ಹೊರತು ತಾನು ಬರಲಾರೆ ನೆಂದಿತು.

"ಆದೀತು. ನಿನ್ನನ್ನು ಕಡವೇ ಮನೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಈಚೆಗೇ ಇಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಾದರೂ ನೀನು ನಡೆಯಲೇಬೇಕು" ಎಂದು ನರಿ ಹೇಳಿತು. ಒಪ್ಪಿತು ಮೊಲ.

ನರಿಯ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಮೊಲ ಮೊದಲೇ ಒಂದು ಮುಳ್ಳಿನಕೋಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನರಿಯಮೇಲೆ ಏರಿಕೊಂಡಿತು. ಕಡವೆಯ ಮನೆಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಈಚೆ ನರಿ ನಿಲ್ಲುವಾಗ ಮೊಲ ಮುಳ್ಳುಕೋಲಿಂದ ನರಿಯ ಬೆನ್ನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ತಿವಿಯಿತು. ಆ ಬಾಧೆಗೆ ನರಿ ಅಂಬಿನವೇಗದಿಂದ ಓಡಿತು. ಕಡವೆಯಮನೆಯ ಮುಂದೆಕೂಡಾ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಕಡವೆಗಳು ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಈ ಸವಾರೀ ನೋಡಿದುವು.

ಸ್ವಲ್ಪದೂರ ಹೋದಮೇಲೆ ಮೊಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಕಡವೆಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ನರಿಯನ್ನೊಂದು ದಿಮ್ಮಿಗೆ ಬಿಗಿದು ತಾನು ಒಳಗೆ ಹೋಯಿತು. ಕಡವೆಗಳೊಡನೆ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ನರಿಯ ಮೇಲೆ ಹಾರಿ ಕುಳಿತು ಕಟ್ಟುಬಿಚ್ಚಿ ಓಡಿಸಿತು.

"ಈಗ ನಿನ್ನನ್ನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ನೋಡುತ್ತಿರು" ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನರಿ ಒಂದು ನಿರ್ಜನಪ್ರಾಂತಕ್ಕೆ ಓಡಿ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತು. ತತ್‌ಕ್ಷಣ ಮೊಲ ಮಿಂಚಿನವೇಗದಲ್ಲಿ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ವಾಯುವೇಗದಿಂದ ಓಡಿ ಪೊದೆಯನ್ನು ಸೇರಿತು. ನರಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಯಿತು. ತೀರ ಸಮೀಪಕ್ಕೆ ನರಿ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಮೊಲ ತಟಕ್ಕನೆ ಒಂದು ಮರದ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿತು.

ನರಿಯೂ ರಭಸದಿಂದ ಆ ಪೊಟರೆಗೆ ಹಾರಿತು. "ಉಕ್ಕವ್ವೋ" ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಹಿಂದೆ ಮಗುಚಿಬಿತ್ತು ನರಿ.

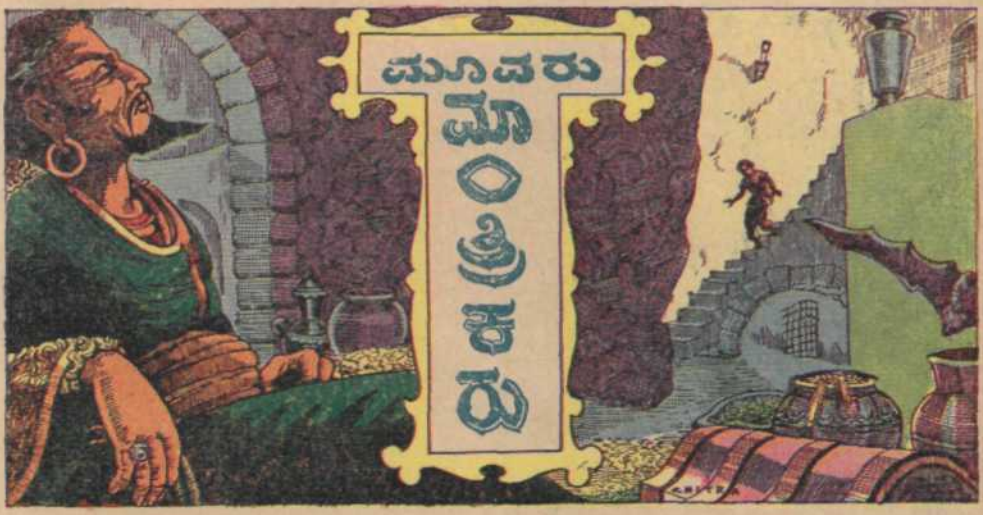

2

[ಅವಂತಿನಗರದಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿದ್ದರು. ಕಿರಿಯವನಾದ ಪಿಂಗಳನು ಮಾನು ಹಿಡಿಯಲು ಸರಸ್ಸಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂಡನನೆಂಬುವನು ತನ್ನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಸೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೋರಿದ. ಪಿಂಗಳನು ಅದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಾಂಚನ ಮಿಶ್ರನೆಂಬ ವರ್ತಕನ ಹತ್ತಿರ ನೂರು ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದನು. ತರುವಾಯ—]

ಕಾಂಚನಮಿಶ್ರನು ಕೊಟ್ಟ ನೂರು ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪರಮಾನಂದದಿಂದ ಪಿಂಗಳನು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದನು. ಅಂಗಡಿಯವನು ಪಿಂಗಳನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ "ಏನು ಪಿಂಗಳ, ಇಂದು ನಿನಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ಒದಗಿಬಂದಂತಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಮಾನು ಸಿಕ್ಕಿರಬೇಕು" ಎಂದ.

ಆಗಿನ ಉತ್ಸಾಹದಲ್ಲಿ ತಾನು ನೂರು ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ಬಗೆಯನ್ನು ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೆನಿಸಿತು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕಾಂಚನಮಿಶ್ರನು ಕೊಟ್ಟ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಜ್ಞಾಪಕವಾಯಿತು. "ಊಂ, ಹತ್ತು ದಿನಗಳನಂತರ ಮಾನು ಸಿಕ್ಕಿತು. ಕಳೆದ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಯಾವುಸೋ ದುರದೃಷ್ಟ ದೇವತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಿರಬೇಕು" ಎಂದ.

ತರುವಾಯ ಪಿಂಗಳನು ಅಂಗಡಿಯವನಿಗೆ ಬಾಕಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣದ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿ, ಸಾಲ ತೀರಿಸಿ, ತನಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದನು.

ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಅಣ್ಣಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಗೋಡೆಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು,

ತೂಕಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ತಾಯಿ ಅವನಿಗೆದುರಾದಳು. ಪಿಂಗಳನು ತಾನು ಅಂಗಡಿಯಿಂದ ಕೊಂಡು ತಂದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ತಾಯಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು "ಅಮ್ಮಾ, ಇಂದು ಅದೃಷ್ಟ ಕೂಡಿಬಂತು. ಬೇಗ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡು" ಎಂದ.

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ತಾಯಿ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿದಳು. ಪಿಂಗಳನೊಂದಿಗೆ, ಜೀವದತ್ತ ಲಕ್ಷದತ್ತರು ಹೊಟ್ಟಿತುಂಬಾ ತಿಂದು, ಉಲ್ಲಾಸದಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಅಣ್ಣಂದಿರು ಅತ್ತ ಹೋದಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಳನು ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ತಾಯಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ತಾಯಿ ತಳತಳಿಸುವ ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಬೆರಗಾಗಿ "ಇಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಹೇಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆ ಮಗು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಪಿಂಗಳನು ಮರೆಮಾಚದೆ ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆಕೆ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕಿವಿ ನಿಮಿರಿಸಿಕೊಂಡು ಕೇಳಿ "ಪಿಂಗಳಾ, ನೀನಿಂದು ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸ ಮತ್ತೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ತಿಳಿದರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರಮಾದವಾದೀತು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ ನೀನು ಆ ಸರಸ್ಸಿನಕಡೆ ಹೋಗಬೇಡಪ್ಪಾ ಕಂದ" ಎಂದಳು. ಹಾಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಆಕೆಯ ಸ್ವರ ಕಂಪಿಸುತಿತ್ತು.

ತಾಯಿಯ ಭೀತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಂಗಳನು ನಸುನಕ್ಕು "ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ? ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾತನು ಇಚ್ಛಿಸಿ ಕೈಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಸತ್ತುಹೋದನು. ಆದರೂ ಈ ಸುದ್ದಿ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದ.

"ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣಂದಿರ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದಿದೆಯಷ್ಟೇ. ಈ ಸುದ್ದಿ ಅವರ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳದಂತೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿರು" ಎಂದಳು ತಾಯಿ.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ದೆ ಬಂತು. ಹಾಗೆ ನಿದ್ರಿಸಿ ಹತ್ತು ದಿನಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಆತನು ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಮುಂಜಾನೆ ಬಲೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಸ್ಸಿದ್ದಕಡೆ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವರೆವಿಗೂ ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲೆ ಹಾಕಿದರೂ ಒಂದಾದರೂ ಮೀನು ಬಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ನಿರುತ್ಸಾಹಗೊಂಡು, ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿರಲು, ಕೊಂಚ ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾವುತನು ವೇಗವಾಗಿ ತಾನಿದ್ದಕಡೆಗೆ ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡನು. ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಪಿಂಗಳನು ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದನು.

ಕುದುರೆಯಮೇಲಿರುವ ಆ ರಾವುತನು ನಿನ್ನೆ ಬಂದ ಮಂಡನನನ್ನೇ ಸರಿಹೋಲುತ್ತಿದ್ದನು. ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ಆ ಮನುಷ್ಯನೇ ಪಿಶಾಚಿಯಾಗಿ ಸೇಡುತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನಮುಂದೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲನಷ್ಟೆ? ಎಂದು ಭೀತನಾದನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ರಾವುತನು ಪಿಂಗಳನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಸವಾರನು ಮುಗುಳುನಗುತ್ತಾ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದು "ಪಿಂಗಳಾ, ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೊಂದು ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು" ಎಂದ.

ಪಿಂಗಳನು ಭಯದಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ಆತನ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಈಗ ಬಂದಾತನು ಬಹು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಂಡನನನ್ನು ಹೋಲುತಿದ್ದನಾದರೂ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಿರಿಯವನಂತೆ ಕಂಡುಬಂದನು. ಕುದುರೆಯು ಬಣ್ಣವೂ ಸಹ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಬಂದಾತನು ಪಿಶಾಚಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಪಿಂಗಳನು ಧೈರ್ಯತಾಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ನಿನ್ನಿಂದ ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಹಾಯವೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪಿಂಗಳ.

ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಅಶ್ವಿಕನು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ "ಪಿಂಗಳಾ, ನಿನ್ನ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಹೇಗೋ ತಿಳಿಯಿತು. ಈಗೇಕೆ ಅದರ ಮಾತು.

ನಾನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವೇನೆಂಬುದು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದುದೇನಲ್ಲ. ನನ್ನ ಹೆಸರು ಅನುರೂಪ. ಹಿಂದಿನದಿನ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡಿದ ಮಂಡನನು ನನ್ನ ಸಹೋದರ" ಎಂದ.

"ಮಂಡನನು ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರನೇ? ಆತ ನೆಲ್ಲಿರುವನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಪಿಂಗಳ ಏನೂ ಅರಿಯದವನಂತೆ.

ಅನುರೂಪನು ಹೊಟ್ಟೆ ಹುಣ್ಣಾಗುವಂತೆ ನಕ್ಕು, ಸರಸ್ಸಿನಮಧ್ಯೆ ಬೆರಳುಮಾಡಿ ತೋರಿಸಿ, "ಬಹುಶಃ ಮಂಡನನು ಅಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಇಲ್ಲ, ಒಂದುವೇಳೆ ಜಲಚರಾದಿಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯವೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ತೋರುವುದು"

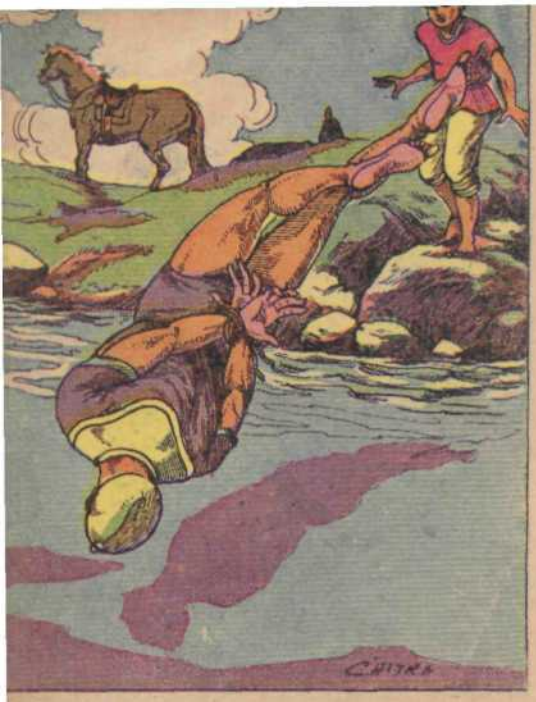

ಎಂದು ಪಿಂಗಳನೆಂದ. "ಹೌದು. ಸರ್ವವೂ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಮತ್ತು ಈಗ ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೂ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು" ಎಂದ ಅನುರೂಪ.

"ಆದಕ್ಕೇನು. ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡುವ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂರು ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

ಅನುರೂಪನು ಪಕಪಕನೆ ನಕ್ಕು, ಪಿಂಗಳನ ಭುಜವನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ "ಆಗಲಿ, ನೀನು ಇನ್ನೂರು ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಕೇಳುವೆ ಎಂದು ನಾನಾಗಲೇ ಊಹಿಸಿದ್ದೆ. ಹಾಗೆಂತಲೇ ಕಾಂಚನ ಮಿಶ್ರನ ಹತ್ತಿರ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ನಾನು ಸರಸ್ಸಿನಿಂದ ಪ್ರಾಣ ದೂಂದಿಗೆ ಹೊರಬರಲಾರೆನೆಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸುವೆ ಏಕೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಅನುರೂಪ. ತರುವಾಯ ಪಿಂಗಳನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಅನುರೂಪನ ಕೈಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿ, ಅವನನ್ನು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸರಸ್ಸಿನ ದಡದಮೇಲಿಂದ ಎಸೆದನು. ಅನುರೂಪನು ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೀಳುವ ಮುನ್ನ "ಪಿಂಗಳಾ, ನನ್ನ ತಲೆ ಮೊದಲು ನೀರಿನಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿದರೆ ತಕ್ಷಣ ಬಲಿಬೀಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಗೆಳೆದುಕೊ" ಎಂದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಬಲಿಯೊಂದಿಗೆ ಸರಸ್ಸಿನ ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದನು. ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕೊಂಚಹೊತ್ತು ಅಲೆಗಳೆದ್ದು ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು.

ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷಗಳನಂತರ ನೀರಿನಮೇಲೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗುಳ್ಳೆಗಳು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಮೇಲೆ, ಅನುರೂಪನ ಕಾಲು ಕಾಣಿಸಿತು.

"ಸತ್ತುಹೋದ, ಸಾಪ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಪಿಂಗಳನು ಅನುರೂಪನ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ, ಹಿಂತಿರುಗಿಕೂಡ ನೋಡದೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಕಾಂಚನಮಿಶ್ರನು ಅವನನ್ನು ದೂರದಿಂದಲೇ ನೋಡಿ "ದುರಾಶೆ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಹೇತು" ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು.

"ದುರಾಶೆ ಯಾರದು? ನನ್ನದೇ? ಈ ಇನ್ನೂರು ವರಹಗಳಿಗಾಗಿ ನಾನೆಷ್ಟು ತೊಂದರೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವೆನೋ ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿದೆಯೇ?" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ. ಈ ಮಾತಿಗೆ ಕಾಂಚನಮಿಶ್ರನು ತಲೆದೂಗಿ "ದುರಾಸೆ

ಸಿನ್ನದಲ್ಲ. ಈಗ ನೀರುಪಾಲಾದ ಸಹೋದರರದು. ಆದರೂ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ಅನ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತೆಂದರೆ ನಿನಗುಂಟಾಗುವ ಅಪಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಊಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವೇನಲ್ಲ. ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ದುರಾಸೆ ತಲೆದೋರುತ್ತಿದೆ. ನಿನ್ನೆ ನೂರು ಮೊಹರುಗಳು, ಇಂದು ಇನ್ನೂರು ಮೊಹರುಗಳು!" ಎಂದ.

"ನಾಳೆ ಮುನ್ನೂರು ಮೊಹರುಗಳು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ನಾನು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಾರೆ" ಎಂದು ಪಿಂಗಳನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನುಡಿದು ಮನೆಯ ಕಡೆ ಹೊರಟನು.

ಅಂದು ರಾತ್ರಿ ಪಿಂಗಳನು ತಾಯಿಗೆ ತಾನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ತಾಯಿ ಆ ಹಣ ನೋಡಿ ಭಯದಿಂದ ತರತರ ನಡುಗಿದಳು. "ಮಗು, ಇನ್ನು ಮುಂದೆಯಾದರೂ ನೀನು ಆ ಸರಸ್ಸಿನಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸು. ನನಗೇಕೋ ತುಂಬಾ ಭಯವಾಗುತ್ತಿದೆಯಪ್ಪಾ" ಎಂದಳು.

"ಭಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನುಮಾತ್ರ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಸಬಾರದು" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ದೆಹತ್ತಲಿಲ್ಲ. ನಸುಬೆಳಕಿನಲ್ಲೇ ಬಲೆಯನ್ನು ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸರಸ್ಸಿನಕಡೆ ನಡೆದ. ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಲೆಹಾಕಿದ್ದರೂ ಅವನ ಗಮನವೆಲ್ಲಾ ಮೈದಾನದಮೇಲಿತ್ತು.

ಸರಿಯಾಗಿ ನಡುಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ವೇಳೆಗೆ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಧೂಳೆದ್ದಿತು. ಆ ಧೂಳಿನಿಂದ ಒಬ್ಬ ಅಶ್ವಸವಾರನು ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಕಣ್ಣೆವೆಯಿಕ್ಕುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪಿಂಗಳನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಪಿಂಗಳಾ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ಪದ್ಮಪಾದ. ನನಗೊಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು" ಎಂದ.

"ಓ, ಸಹಾಯಕ್ಕೇನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಚ್ಛಿಸುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಸಹಾಯಮಾಡುವುದೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸ. ಆದರೆ ನೀವು ಮುನ್ನೂರು ಮೊಹರುಗಳು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದ.

"ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲಿ. ನಾನು ಸತ್ತುಹೋದರೆ, ಕಾಂಚನಮಿಶ್ರನು ನಿನಗೆ ಮುನ್ನೂರು ಮೊಹರು

ಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ಕುದುರೆಯಮೇಲಿಂದ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದು ಪಿಂಗಳನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಪಿಂಗಳನು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಪದ್ಮಪಾದನ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ, ಭುಜದಮೇಲೆತ್ತಿಕೊಂಡು, ಸರಸ್ಸಿನದಡಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನೀರಿಗೆಸೆದು, "ಅಯ್ಯೋ, ಪಾಪ ಸತ್ತುಹೋದ" ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಂದುಕೊಂಡು ಕುದುರೆಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಸರಸ್ಸಿನಕಡೆ ನೋಡಲೇ ಇಲ್ಲ. ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತಿರಲು ಸರಸ್ಸಿನಿಂದ ಪದ್ಮಪಾದನ ಧ್ವನಿ ಕೇಳಿಸಿತು ಅವನಿಗೆ. "ಪಿಂಗಳಾ, ಬಲೆಬೀಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದುಕೊ. ನಿನಗೆ ಪುಣ್ಯಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಕರಿಚಿದ ಪದ್ಮಪಾದ. ಆ ಕೂಡಲೇ ಪಿಂಗಳನು ಕುದುರೆಯಿಂದ ಪಕ್ಕನೆ ಕೆಳಗೆ ಹಾರಿ, ಬಲೆಬೀಸಿ, ಪದ್ಮಪಾದನನ್ನು ದಡಕ್ಕಳೆದನು. ಪದ್ಮಪಾದನು ಏದುತ್ತಾ ಹೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅವನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಮೊಸಳೆ ಮರಿಗಳಿದ್ದುವು. ಪಿಂಗಳನು ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆರಗುಗಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಅದರ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪದ್ಮಪಾದನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯಮೇಲಿದ್ದ ಚೀಲದಿಂದ ಒಂದು ಸೀಸೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಮೊಸಳೆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಳ ಮುಚ್ಚಿದನು.

ಪಿಂಗಳನು ಪದ್ಮಪಾದನಕಡೆ ಮತ್ತು ಮೊಸಳೆಗಳಕಡೆ ಸಂಶಯಾಸ್ಪದವಾಗಿ ನೋಡಿ "ಪದ್ಮಪಾದ, ನೀನು ಬಹು ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿ. ಜೀವದಿಂದ

ಹೊರಬಿದ್ದೆ. ಸರಿ. ನನ್ನ ಮುನ್ನೂರು ಮೊಹರುಗಳ ಮಾತೇನು?" ಎಂದನು.

ಪದ್ಮಪಾದನು ಪಿಂಗಳನನ್ನು ಅಪ್ಪಿ "ಪಿಂಗಳಾ, ನಿನಗೆ ಮುನ್ನೂರು ಮೊಹರುಗಳೇನು....ಲಕ್ಷ....ಕೋಟಿ ಮೊಹರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವೆನು. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಹಿಂತೆಗೆಯದೆ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಭಲ್ಲೂಕಪರ್ವತದ ಬಳಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುವುದು" ಎಂದ.

"ಏನು, ಭಲ್ಲೂಕಪರ್ವತವೇ? ಆ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು ನನಗೆ ಹೆದರಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆ ಪ್ರದೇಶವು ದೆವ್ವ ಭೂತಗಳ ನಿವಾಸಸ್ಥಳವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದ ಪಿಂಗಳ.

"ಆ ದೆವ್ವ ಭೂತಗಳು ನಿನ್ನನ್ನೇನೂ ಮಾಡಲಾರವು. ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಮೂವರೇ ಮೂವರು ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರನ್ನು ನೀನೇ ಈ ಸರಸ್ಸಿಗೆ ಬಲಿಕೊಟ್ಟೆ. ಇನ್ನು ಉಳಿದವನು ನಾನುಮಾತ್ರ" ಎಂದ ಪದ್ಮಪಾದ.

"ನನಗೇನೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ" ಪಿಂಗಳನು ನುಡಿದ ದಿಙ್ಮೂಢನಾಗಿ.

"ಹಾಗೋ, ನಿನ್ನ ಸಹಾಯ ಅವಶ್ಯಕವಾದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಿನಗೆ ತಿಳಿಸುವೆನು. ಕೇಳು ಎಂದು ಪದ್ಮಪಾದನು ಹೀಗೆಂದು ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

"ನಾವು ಮೂವರು ಸಹೋದರರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಆತನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಹಾಯವನ್ನೂ, ಕೆಲವರಿಗೆ ಕೆಡಕನ್ನೂ ಮಾಡಿದನು. ನಮ್ಮ

ಮೂವರಲ್ಲಿ ಯಾವವಿಧವಾದ ಪಕ್ಷಪಾತ ಭಾವವನ್ನೂ ತೋರದೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಂದ್ರಜಾಲವೇ ಮೊದಲಾದ ಅಪೂರ್ವ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಸಿದ. ಸಾಯುವ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಹೇರಳವಾದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮ ಮೂವರಿಗೂ ಸಮಭಾಗವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಟ್ಟ. ಆದರೆ ಆತನು ತನಗೆ ತಿಳಿದ ಇಂದ್ರಜಾಲ, ಮಹೇಂದ್ರಜಾಲಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ರಹಸ್ಯವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದೆ 'ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತರಾದವರಿಗೆ ಅದು ಲಭಿಸುವುದು' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮರಣಿಸಿದನು.

ಅವರು ತೀರಿಕೊಂಡ ಮರುಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಮೂವರಲ್ಲಿ ಆ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಟ ಬಡಿದಾಟಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದುವು. ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ಮೂವರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಬಲವಾಯಿತು. ವಾದವಿವಾದಗಳೆದ್ದುವು. ಅದು ಕ್ರಮೇಣ ವಿಪರೀತಕ್ಕೆಟ್ಟುಕೊಂಡು, ನಾವು ಮೂವರೂ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೊಬ್ಬರು ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆವು.

ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಹೀಗೆ ಪರಸ್ಪರ ನಾಶವಾಗುವುದನ್ನು ಕಂಡು, ನಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಇಂದ್ರಜಾಲ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದ ಗುರುವರ್ಯರು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು. ನಮ್ಮ ಕಾದಾಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಹಳ ವ್ಯಥೆಪಟ್ಟರು.

ಮೂವರು ಸಹೋದರರನ್ನು ಹಿಂದೆಡೆ ಕೂರಿಸಿ "ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಹೋದ ಆ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯ ನಿಮಗೇನೂ ತಿಳಿಯದು. ಅಂತಲೇ ನೀವು ಈರೀತಿ ಹೊಡೆದಾಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಿರಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿವಂತನಾದವನಿಗೆ ಆ ಪುಸ್ತಕ ಲಭಿಸುವುದೆಂದು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳು ಸಿದ್ಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಮೊದಲು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ದುಡುಕ ಬಾರದು." ಎಂದರು.

ಅದೇನೋ ಹೇಳುವಂತೆ ಆತನನ್ನು ಬೇಡಿಕೊಂಡೆವು. ಆತನು ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ :

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಚಿಕ್ಕವನ ದೊಡ್ಡ ಯೋಚನೆ

ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಗಳಿಗೂ ಮಹಮ್ಮದೀಯರಿಗೂ ದಿನಾ ಹೋರಾಟವಾಗಿತ್ತು. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಜಹಾಂಗೀರ್ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿದ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಕುಮಾರ ಷಹಾಜಹಾನನನ್ನೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ.

ಮುಸಲ್ಮಾನರು ವಿಜಯಗರ್ವದಿಂದ ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಹುಡುಗ ಷಾಜಹಾನನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಿದ್ರೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. 'ನನ್ನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ನಾನೂ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಜಯಗಳಿಸಿ ಕೀರ್ತಿಪಡೆಯಬೇಕು' ಎಂದು ಅವನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಯೋಚನೆ ತಟ್ಟಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಕುದುರೆಯನ್ನೇರಿ ದೌಡು ತೆಗೆದನು. ಹೋಗುತ್ತಾ ಇರಲು ಒಂದು ಮರದ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಶಬ್ದವು ಕೇಳಿತು. ತಲೆಯೆತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಎತ್ತರದೊಂದು ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಜೇನಿನಗೂಡು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದ. ಅದರೊಳಗೆ ನೂರಾರು ಕೋಣೆಗಳು, ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಜೇನ್ನೊಣಗಳು. ಅವೆಲ್ಲಾ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿದ್ದು ರಾಣಿ ಹುಳುವಿನ ಆಜ್ಞೆಯಪ್ರಕಾರ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ದೃಶ್ಯವು ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿತು.

ಮರುದಿನ ಅಕ್ಬರ್‌ಬಾದಷಹನು ತನ್ನ ಮೊಮ್ಮಗನಾದ ಷಾಜಹಾನನನ್ನು ಕರೆದು "ಅಪ್ಪಾ, ಯುದ್ಧವನ್ನು ನೋಡಿ ನೀನು ಏನನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡಿ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಚಿಕ್ಕವ "ತಾತಾ! ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವೇನಿದೆ? ಬರೀ ಸಾವು! ಅದಕ್ಕಿಂತ ಘನವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದೆ" ಎಂದು ತಾನು ಜೇನುಗೂಡನ್ನು ಕುರಿತು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಬಂದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿದನು.

"ತಾತಾ, ಆ ರಾಣಿ ಹುಳುವಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಪರಿವಾರವೂ ಒಳಪಟ್ಟು ಕೆಲಸಮಾಡುತಿರುವ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಪ್ರಜೆಗಳುಕೂಡಾ ರಾಜಾಜ್ಞೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಐಕಮತ್ಯದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಿತ್ತು! ದೇಶವು ಶಾಂತವಾಗಿ ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದೀತಲ್ಲವೆ?" ಎಂದ ಷಾಜಹಾನ್.

ಹುಡುಗನ ಈ ದೊಡ್ಡ ಆಲೋಚನೆಗೆ ತಾತನೂ ತಂದೆಯೂ ಕೂಡಿಯೇ ಸಂತೋಷಿಸಿದರು. ಈ ಷಾಜಹಾನನೇ ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದಮೇಲೆ, ಈವತ್ತಿಗೂ ಪ್ರಪಂಚ ಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ನಿಂತಿರುವ ತಾಜಮಹಾಲನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿದ.

ಬಿ. ಎನ್. ವಿಶ್ವ

ಮದಾಲಸೆ

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಶತ್ರುಜಿತ್ತನೆಂಬ ರಾಜನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮಗನಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಋತುಧ್ವಜ. ಅವನು ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿ, ಅಂದದಲ್ಲಿ ಮನ್ಮಥ, ಪರಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅರ್ಜುನ. ಅವನ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಬಯಸಿ ನಾನಾ ಕಡೆಗಳಿಂದ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಕ್ಷತ್ರಿಯ, ವೈಶ್ಯಕುಮಾರರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದೇರೀತಿ ನಾಗಲೋಕದಿಂದ ನಾಗರಾಜನ ಕುಮಾರರಿಬ್ಬರು, ಅವನ ಸ್ನೇಹ ಬೆಳೆಸಲು ಬ್ರಾಹ್ಮಣಕುಮಾರರ ರೂಪತಾಳಿ ಋತುಧ್ವಜನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ನೋಡಲು ತುಂಬಾ ಚೆಲುವಾಗಿದ್ದರು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಋತುಧ್ವಜನೊಂದಿಗೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಋತುಧ್ವಜನೂ ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಗಾಢವಾದ ಮೈತ್ರಿ ಬೆಳೆಯಿತು. ನಾಗರಾಜ ಕುಮಾರರು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಋತುಧ್ವಜನೊಂದಿಗಿದ್ದು, ರಾತ್ರಿ ನಾಗಲೋಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗಿರಲೊಂದು ದಿನ ನಾಗರಾಜನು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕುರಿತು "ನೀವು ಹಗಲುಹೊತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವಿರೋ ನಾ ಕಾಣೆ. ರಾತ್ರಿಯಾದ ನಂತರವೇ ಮನೆಗೆ ಬರುವಿರಿ? ಏನಿದರ ಅರ್ಥ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆಗ ಅವರು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ "ಅಪ್ಪಾ, ನಾವು ಋತುಧ್ವಜನೆಂಬ ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಮಾರನ ಸ್ನೇಹಗಳಿಸಿ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಆತನೊಂದಿಗಿರುತ್ತೇವೆ. ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿವಂತನೂ, ಪರಾಕ್ರಮಿಯೂ, ಸುಗುಣಿಯೂ ಆದವನು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೇ ಇರಲಾರನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಾಗರಾಜನು ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು ತನ್ನ ಸಂತೋಷ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದನು. "ಹಾಗಾದರೆ ಆತನಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಉಡುಗೊರೆಗಳನ್ನು ಕೊಂಡೊಯ್ಯಿರಿ" ಎಂದನು.

"ಆತನಿಗೆ ನಾವೇನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆವು? ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ನಮ್ಮಿಂದ ಎಂದಾದರೂ ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಆಗ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದರು ನಾಗರಾಜ ಕುಮಾರರು.

ಎಸ್. ಮಾಧವರಾವು

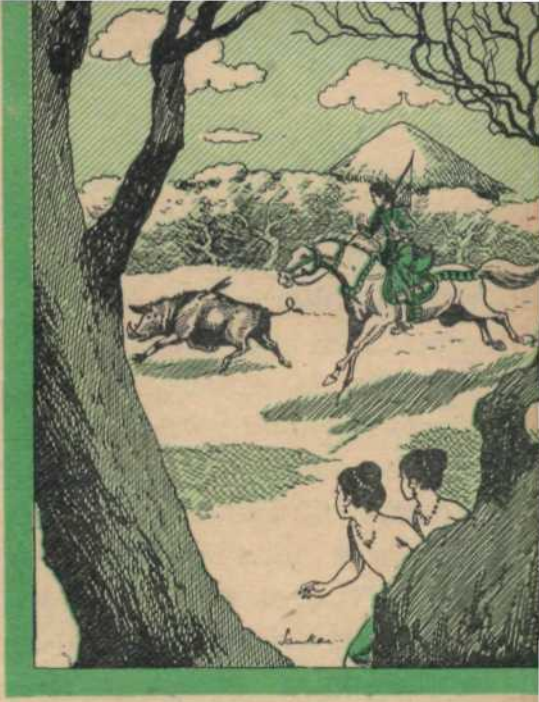

ಈ ಸಲಹೆ ಉಚಿತವೆನಿಸಿತು ನಾಗರಾಜನಿಗೆ. ಹೀಗಿರಲು ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಪವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಾಲವನೆಂಬ ಋಷಿಗೆ ಪಾತಾಳಕೇತನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಗಾಲವನು ಯಜ್ಞವನ್ನಾಚರಿಸಿದರೂ, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದರೂ ಈ ರಾಕ್ಷಸನು ಮಾಯಾರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದು ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ವಿಘ್ನಗಳನ್ನು ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಏನು ಮಾಡಲೂ ದಿಕ್ಕುತೋರದೆ ಗಾಲವನು ಆಕಾಶದ ಕಡೆ ನೋಡಿ ನಿಟ್ಟುಸಿರಿಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಆಕಾಶದಿಂದ ಅಶ್ವವೊಂದು ಮುನೀಶ್ವರನ ಮುಂದೆ ಬಂದಿಳಿಯಿತು. ಆಗ ಅಶರೀರವಾಣಿ ಈ ರೀತಿ ನುಡಿಯಿತು: "ಗಾಲವಾ, ಈ ಕುದುರೆ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲೂ ಸಂಚರಿಸಬಲ್ಲ ಕುವಲಯಾಶ್ವ. ಇದನ್ನು ಶತ್ರುಜಿತ್ತನ ಮಗನಾದ ಋತುಧ್ವಜನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸು. ಆತನು ಈ ಅಶ್ವವೇರಿ ರಾಕ್ಷಸರನ್ನು ಸಂಹರಿಸಿ ನಿನ್ನ ತಪಸ್ಸು ಸುಗಮವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವನು."

ಕೂಡಲೇ ಗಾಲವನು ಕುವಲಯಾಶ್ವವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಶತ್ರುಜಿತ್ತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಋತುಧ್ವಜನನ್ನು ತನ್ನ ಸಂಗಡ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದನು. ಋತುಧ್ವಜನು ಕುವಲಯಾಶ್ವವನ್ನೇರಿ ಗಾಲವನೊಂದಿಗೆ ಆತನ ಆಶ್ರಮವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು.

ಸಾಯಂಕಾಲವಾಯಿತು. ಗಾಲವನು ಅಗ್ನಿದೇವನ ಪೂಜೆ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಪಾತಾಳಕೇತನು ಕಾಡುಹಂದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು ಗಾಲವನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದನು. ಮುನಿಕುಮಾರರು ಭಯದಿಂದ ಕಿಟಾರನೆ ಕಿರಿಚಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ಚೀರಾಟ ಕೇಳಿ ಕುದುರೆ ಏರಿ ಋತುಧ್ವಜನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಗುರಿನೋಡಿ ಹಂದಿಯಮೇಲೆ ಬಾಣ ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿದನು. ಪೆಟ್ಟುತಿಂದ ಹಂದಿ ನೋವಿನಿಂದ ಚೀರುತ್ತಾ ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಋತುಧ್ವಜನು ಅದನ್ನು ಅಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆ ಹಂದಿ ಒಂದು ಕಂದರದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿತು. ನೇರಾಗಿ ಅದು ಪಾತಾಳಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಸುರಂಗ.

ಕುವಲಯಾಶ್ವವು ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸಬಲ್ಲದಷ್ಟೇ. ಋತುಧ್ವಜನೂ ಆ

ಸುರಂಗದಲ್ಲಿ ನುಗ್ಗಿದ. ಕೊಂಚ ದೂರ ಹೋಗಲು ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಬೆಳಗುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ನಗರ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವನು ಆ ನಗರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಾಜಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಒಂದು ಮನೆಯಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಸ್ತ್ರೀ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಆ ನಗರದಲ್ಲಿ ಆ ಸ್ತ್ರೀಯ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ ಯಾರ ಸುಳಿವೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಹಂದಿಯ ಜಾಡೇ ಇಲ್ಲ. ಋತುಧ್ವಜನು ಆ ಸ್ತ್ರೀಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ "ಅಮ್ಮ ನೀನು ಯಾರು? ಈ ನಗರದ ಹೆಸರೇನು? ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರೇನು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ಸ್ತ್ರೀ ಉತ್ತರ ಹೇಳದೆ ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಳು. ಈ ವಿಚಿತ್ರವೇನೋ ತಿಳಿಯುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಕುದುರೆಯಿಂದಿಳಿದು ರಾಜಕುಮಾರನು ತಾನೂ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಒಳಗೊಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಹಂಸತೂಲಿಕಾತಲ್ಪದ ಮೇಲೆ ದೇವಕನ್ಯೆಯಂತಹ ಸುಂದರಿಯೊಬ್ಬಳು ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಗಾಳಿ ಬೀಸುತ್ತಿದ್ದಳು ಹಿಂದೆ ಕಾಣಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀ.

ಋತುಧ್ವಜನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಆ ಸ್ತ್ರೀ "ರಾಜಕುಮಾರ, ಈ ಕನ್ಯೆ ವಿಶ್ವಾವಸುವೆಂಬ ಗಂಧರ್ವರಾಜಕುಮಾರಿ. ಹೆಸರು ಮದಾಲಸೆ. ಈಕೆಯನ್ನು ಪಾತಾಳಕೇತನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ತನ್ನ ಮಾಯಾವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವನು. ಬರಲಿರುವ ತ್ರಯೋದಶಿಯಂದು ಈಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವನಂತೆ. ಮುಹೂರ್ತವನ್ನು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ನನ್ನ ಸಖಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಿದ್ಧ

ಳಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ನಾನೇ ಬೇಡವೆಂದು ತಡೆ ಹಾಕಿದೆ. ನಾನು ಈಕೆಯ ಸಖಿ. ಹೆಸರು ಕುಂಡಲ. ನಮ್ಮ ಮದಾಲಸಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲೇ ದೇವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು" ಎಂದಳು.

ಋತುಧ್ವಜನು ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ಕುಂಡಲಳಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅವಳು ಮದಾಲಸಳ ಮನದ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನು ಅರಿತು "ಈಕೆಯನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಭಾರ ನಿಮ್ಮದು" ಎಂದು ಮದಾಲಸಳ ಕೈಯನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಅವರಿಗೆ ಗಾಂಧರ್ವ ವಿವಾಹಮಾಡಿಸಿದಳು.

ತದನಂತರ ಋತುಧ್ವಜನು ಮದಾಲಸಳನ್ನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಹತ್ತಿಸಿಕೊಂಡು ತಾನು ಬಂದ ದಾರಿಯಿಂದ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಪಾತಾಳಕೇತನು ತನ್ನ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಅವನನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ "ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ. ನಿಲ್ಲು" ಎಂದು ಆರ್ಭಟಿಸಿದನು.

ಕೂಡಲೇ ಋತುಧ್ವಜನು ತ್ವಷ್ಟಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಲು ರಾಕ್ಷಸರೆಲ್ಲ ಭಸ್ಮವಾದರು. ಋತುಧ್ವಜನು ಮದಾಲಸಳನ್ನು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ, ಮುಂಜಾನೆಯಿಂದ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದವರೆವಿಗೆ ಕುವಲಯಾಶ್ವದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಭೂಲೋಕ ಯಾವತ್ತೂ ಸುತ್ತಿ, ಮುನೀಶ್ವರರ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸುಖವಾಗಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಕುವಲಯಾಶ್ವನನ್ನು ಏರಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವನನ್ನು ಕುವಲಯಾಶ್ವನೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಋತುಧ್ವಜ

ನಿಂದ ಮರಣಹೊಂದಿದ ಪಾತಾಳಕೇತನಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಸಹೋದರನಿದ್ದನು. ಅವನ ಹೆಸರು ಕಾಳಕೇತ. ತನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕೊಂದು ಆತನು ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಮದಾಲಸಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾದ ಋತುಧ್ವಜನಮೇಲೆ ಸೇಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವನು ಸಮಯಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ಋಷಿಯವೇಷ ತಾಳಿ ಯಮುನಾತೀರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಶ್ರಮವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿಕೊಂಡು, ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ದಿನ ರಾಜಕುಮಾರನು ಆಶ್ರಮಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಭೇಟಿಕೊಡುತ್ತಾ ಈ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕಳ್ಳಸನ್ಯಾಸಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ "ಮಹಾತ್ಮಾ, ನಿಮಗೆ ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೇ?" ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದನು. "ಮಗೂ, ನಿನ್ನಂತಹ ಪರಾಕ್ರಮಿಗಳು ನಮಗೆ ಬೆಂಬಲವಾಗಿರಲು ರಾಕ್ಷಸರಿಂದ ಬಾಧೆ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೊಂದು ಉಪಕಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾಡುವೆನೆಂದರೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಕಾಳಕೇತ.

"ಹೇಳಿ, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡುವೆನು" ಎಂದ ಋತುಧ್ವಜ.

"ನಾನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಜಲಯಜ್ಞ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಂಗಾರ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿನ್ನ ಕೊರಳಲ್ಲಿರುವ ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನೀನು ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು ರಾಕ್ಷಸರು ಬಂದು ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರು" ಎಂದ ಕಾಳಕೇತ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ನಿಜವೆಂತಲೇ ನಂಬಿದ ಋತುಧ್ವಜನು ತನ್ನ ಸರವನ್ನು ರಾಕ್ಷಸನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ತಾನು ದನುರ್ಬಾಣಗಳನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನದಿಯತೀರದಲ್ಲಿ ನಿಂತನು. ರಾಕ್ಷಸನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ, ಯಾರಿಗೂ ಸುಳಿವುಕೊಡದಂತೆ ಈಜಿಕೊಂಡು ಆಚೆದಡವನ್ನು ಸೇರಿ, ನೆಟ್ಟಗೆ ಶತ್ರುಜಿತ್ತ ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ "ಮಹಾರಾಜ, ಈ ದುರ್ವಾರ್ತೆ ಹೇಳಬೇಕಾದ ಕರ್ಮ ನನಗೊದಗಿತು. ರಾಕ್ಷಸರು ನಿನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು. ಪ್ರಾಣ ಹೋಗುವಾಗ ನಿನ್ನ ಮಗನು ಈ ಹಾರವನ್ನು ನನಗಿತ್ತನು. ತಪಸ್ವಿಗಳಾದ ನಮಗೆ ಬಂಗಾರದಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ. ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು

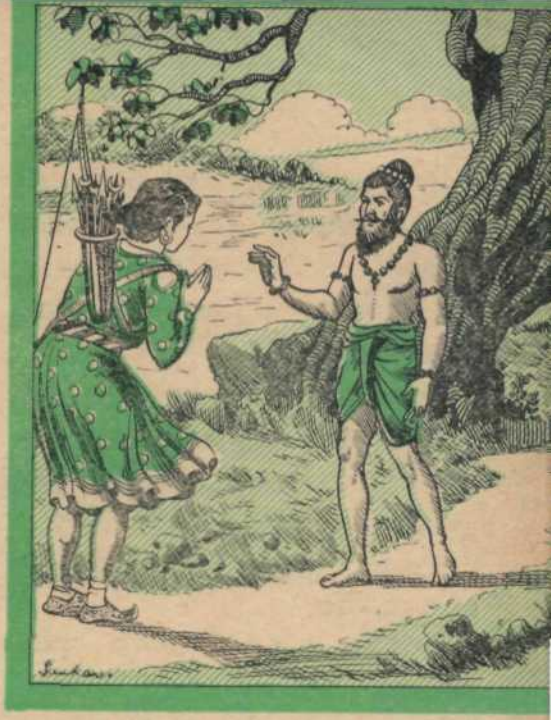

ಬಂದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹೊರಟುಹೋದನು. ತನ್ನ ಪತಿ ಸತ್ತುಹೋದನೆಂದು ತಿಳಿದ ತಕ್ಷಣ ಮದಾಲಸೆ ಕೂಡಲೇ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿದಳು. ರಾಜ ಮತ್ತು ರಾಣಿ ಅಪಾರ ದುಃಖಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದರು.

ಕಾಳಕೇತನು ಮತ್ತೆ ಯಮುನಾನದಿಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ರಾಜಕುಮಾರನಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು "ಮಗು, ನನ್ನ ಯಜ್ಞ ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ನೆರವೇರಿತು. ಇನ್ನು ನೀನು ಹೋಗಬಹುದು" ಎಂದ.

ಋತುಧ್ವಜನು ಅಶ್ವವನ್ನೇರಿ ತನ್ನ ನಗರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ನಗರದಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಉತ್ಸಾಹ ಕಂಡು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರು ಋತುಧ್ವಜನನ್ನು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದೊಂದೂ ಆತನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನೆಟ್ಟಗೆ ಅವನು ಅರಮನೆಗೆ ಹೋದನು. "ಜೀವಿಸಿರುವೆಯ, ಮಗೂ" ಎಂದು ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಅವನನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಆದರೆ ಅವರ ಕಣ್ಣೀರು ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ.

"ನೀವೇಕೆ ಶೋಕಿಸುತ್ತಿರುವಿರಿ? ಏನು ನಡೆಯಿತು?" ಎಂದು ಮಾತಾಪಿತರನ್ನು ಕೇಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರ. ತನ್ನ ಮರಣವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದಾಕ್ಷಣ ಮದಾಲಸೆ ಪ್ರಾಣನೀಗಿದಳೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಋತುಧ್ವಜನಿಗೆ ದುಃಖ ಉಮ್ಮಳಿಸಿತು. ಕಣ್ಣೀರು ಕೋಡಿಹರಿಯಿತು. ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮರಣಿಸಿದರೂ ತಾನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಳಿದುಕೊಂಡನು. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದನಾದರೂ, ಅದು ಮಹಾಪಾತಕವೆಂದು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ನಾನು ಮದುವೆ ಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಶಪಥಮಾಡಿದನು.

ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಸಂಭವಿಸಿದ ವಿಪತ್ತು ಆತನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಚಿಂತೆಗೊಳಗು ಮಾಡಿತು. ನಾಗರಾಜ ಕುಮಾರರು ತಮ್ಮ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ "ಅಪ್ಪಾ, ನಾವು ಯಾವುದಾದರೂ ಋತುಧ್ವಜನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಇದೇ ಸುಸಮಯ, ಯಾವ ರೀತಿಯಿಂದಲಾದರೂ ಮದಾಲಸೆ ಮತ್ತೆ ಜೀವಿಸಿದರೆ ಆತನಿಗೆ ಆಗುವ ಆನಂದ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ" ಎಂದು ನಡೆದ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು.

ನಾಗರಾಜನು ತುಸಹೊತ್ತು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ "ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಿಸು

ವೆನು" ಎಂದನು. ಆತನು ಸರಸ್ವತಿದೇವಿಯನ್ನು ಆರಾಧಿಸಿ ಆಕೆಯಿಂದ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಹಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ವರವಾಗಿ ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಆತನು ಈಗ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಶಿವನ ಸಮ್ಮುಖದಲ್ಲಿ ಹಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಆ ಅಮೋಘವಾದ ಸಂಗೀತ ಕೇಳಿ ಶಿವನು ಮುಗ್ಧನಾಗಿ "ಮಗೂ, ಇಷ್ಟು ಸೊಗುಸಾಗಿ ಹಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಆನಂದಗೊಳಿಸಿದೆ. ನಿನಗೆ ನಾನು ಏನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲಿ?" ಎಂದ.

"ದೇವಾ, ಮದಾಲಸಳನ್ನು ಬದುಕಿಸು" ಎಂದ ನಾಗರಾಜ.

"ಆಕೆಯ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳುಸಹ ನಡೆದು ಹೋದುವು. ಹೇಗೆ ಬದುಕಿಸಲಿ?" ಎಂದ ಶಿವ.

"ದೇವಾ, ಆಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೃಷ್ಟಿಸು. ನನ್ನ ಕೈಯಾರೆ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಪತ್ನಿ ದಾನ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಕೋರಿಕೆ ತೀವ್ರವಾಗಿದೆ" ಎಂದ ನಾಗರಾಜ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಹೋಗಿ ಪಿತೃಪೂಜೆ ಮಾಡಿ, ಮಧ್ಯ ಪಿಂಡವನ್ನು ಭಕ್ಷಿಸು. ಮದಾಲಸೆ ನಿನ್ನ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ಮತ್ತೆ ಜನಿಸುವಳು" ಎಂದು ಶಿವನು ಹೇಳಿದನು.

ನಾಗರಾಜನು ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿದ. ಮದಾಲಸೆ ಆತನ ಶಿರಸ್ಸಿನಿಂದ ಬದುಕಿ ಬಂದಳು. ನಾಗರಾಜನು ಆಕೆಯನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟನು.

ತರುವಾಯ ಆತನು ತನ್ನ ಕುಮಾರರೊಂದಿಗೆ "ಮಕ್ಕಳೇ, ನೀವೆಷ್ಟೋ ದಿನದಿಂದ ಋತಧ್ವಜನೊಂದಿಗೆ ಓಡಾಡಿಕೊಂಡಿರುವಿರಿ. ಆದರೆ

ಒಮ್ಮೆಯಾದರೂ ಆತನನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಆತಿಥ್ಯ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಂತಹ ನ್ಯಾಯ? ಆತನು ಪತ್ನಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬನ್ನಿ. ವಿನೋದ ವಿಹಾರ ಗಳಿಂದ ಆತನ ದುಃಖವನ್ನು ತುಸಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡೋಣ" ಎಂದ.

ನಾಗಕುಮಾರರು ಕೂಡಲೇ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಋತುಧ್ವಜನೊಂದಿಗೆ "ಮಿತ್ರನೇ, ಒಂದುಸಾರಿಯಾದರೂ ನೀನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ಪ್ರತಿದಿನಾ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಬಲವಂತ ಮಾಡಿದರು.

ಋತುಧ್ವಜನು ಅವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡದೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟನು. ನಾಗಕುಮಾರರು ಆತನನ್ನು ಗೋಮತಿ ನದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಆತನನ್ನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ನಾಗಕುಮಾರರಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷಗಳು ತೊಲಗಿ ಸರ್ಪಗಳ ಶರೀರಗಳೂ, ನೆತ್ತಿಯಮೇಲೆ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಮಣಿಗಳೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡವು.

"ಏನಿದು ಆಶ್ಚರ್ಯ. ನೀವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಕುಮಾರರಲ್ಲವೇ? ನಾಗಕುಮಾರರೇನು? ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಏಕೆ ಈ ವಿಷಯ ಮರೆಮಾಜಿದಿರಿ." ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. "ಗೆಳೆಯಾ, ನಾವು ನಾಗಕುಮಾರರೆಂದು

ತಿಳಿದರೆ ಎಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಂತ ಹೆದರಿ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಗಳಿಸಲು ಈ ರೀತಿ ಮೋಸ ಮಾಡಬೇಕಾಯಿತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸು" ಎಂದರು ನಾಗಕುಮಾರರು.

"ನೀವು ನಾಗಕುಮಾರರಾದರೆ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ನೀವು ಸದಾ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರು; ಆಪ್ತಮಿತ್ರರು" ಎಂದು ರಾಜಕುಮಾರನು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ನಾಗರಾಜನು ಋತುಧ್ವಜನನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸಿ, ಆತನಿಗಾಗಿ ವಿನೋದ ವಿಹಾರಗಳನ್ನೂ, ಸತ್ಕಾರ ಕೂಟಗಳನ್ನೂ ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು. ಮಣಿಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಋತುಧ್ವಜನನ್ನು ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು "ಮಗೂ, ನನ್ನ ಕುಮಾರರು ನಿನ್ನನ್ನು ಸದಾ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಅಳಿಯನು ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಸೊಗಸಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂದೆನಿಸಿತು. ಅಂತಲೇ ನಿನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುವಂತೆ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿ ಅಕಾಲ ಮರಣಕ್ಕೆ ತುತ್ತಾದಳೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂತು. ನೀನಿನ್ನೂ ತರುಣ. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಸುಖಿಯಾಗುವೆ. ನನ್ನ ದಾನವನ್ನು ಒಲ್ಲೆನಬೇಡ" ಎಂದ.

"ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಏಕಪತ್ನಿ ವ್ರತನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಶಪಥ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ರಾಜಕುಮಾರ.

"ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಬದಲಾಯಿಸುವೆ" ಎಂದು ನಾಗರಾಜನು ಮದಾಲಸಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಬರುವಂತೆ ನಾಗಕನ್ನಿಕೆಯರಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಮದಾಲಸೆ ಬಂದಳು. ಪತಿ ಪತ್ನಿಯರು ಪರಸ್ಪರ ನೋಡಿ ಆನಂದಪರವಶರಾದರು.

ನಾಗರಾಜನು ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ "ಈಕೆ ಮೊದಲೇ ನಿನ್ನ ಪತ್ನಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಈಗ ನನ್ನ ಮಗಳು. ಮತ್ತೆ ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೆ ವಿವಾಹಮಾಡುವೆನು" ಎಂದ.

ನಾಗಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅತಿ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿತು. ನಾಗರಾಜನು ಅವರಿಗೆ ಮಣಿಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನು, ಉಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಗಳನ್ನು ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಟ್ಟು, ಅತ್ಯಂತ ಮರ್ಯಾದೆಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

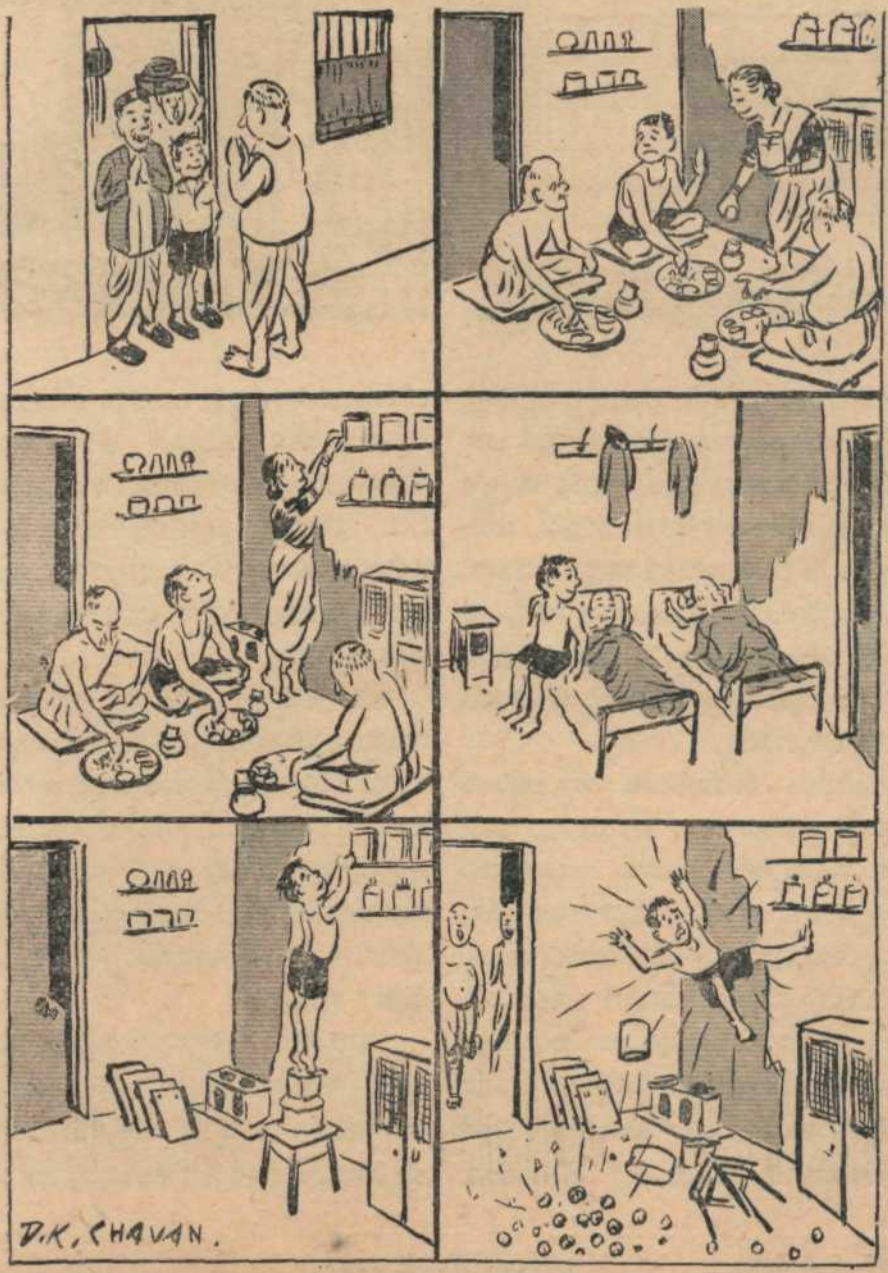
D.K. CHAVAN.

ಮಾಯಾ ಚಿತ್ರ

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ರಾಜಪುತ್ರಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಯಸಿಂಹನೆಂಬ ರಾಜನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಚಿತ್ರ ಕಲೆ ಎಂದರೆ ತುಂಬಾ ಪ್ರೀತಿ. ಆತನ ಆಸ್ಥಾನ ದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹೆಸರಾಂತ ಚಿತ್ರಕಾರನಿದ್ದನು. ಜಯ ಸಿಂಹನು ತನ್ನ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಅವನಿಂದ ಬರೆಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ಆ ಚಿತ್ರಕಾರನು ಆಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿ ದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ರಾಜಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕಾರನ ಪೀಠವು ಬರಿದಾಗಿತ್ತು.

ಹೀಗಿರಲು ಹಿಮಾಲಯಾ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಹೇಮಚಂದ್ರನೆಂಬ ಬಡ ಚಿತ್ರಕಾರನು ರಾಜ ಪುತ್ರ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಜಯಸಿಂಹನ ಆಸ್ಥಾನಚಿತ್ರಕಾರನು ಮರಣಿಸಿದನೆಂದೂ, ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬ ಚಿತ್ರಕಾರನನ್ನು ಇನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ತನಗೆ ನೌಕರಿ ಸಿಗುವುದೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ ಹೇಮಚಂದ್ರನು ಹೇಸರಕತ್ತೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಅಹೋರಾತ್ರಿ ತಿಂಡಿತೀರ್ಥಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿ, ಜಯಸಿಂಹನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ರಾಜಭಟರು ಮೊದಲು ಹೇಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಅವಕಾಶಕೊಡಲಿಲ್ಲ. "ನಾನು ಕಲಾ ವಿದ. ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಅನೇಕ ಚಿತ್ರ ಗಳನ್ನು ತಂದಿರುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಂತರ ಅವರು ಅವನಿಗೆ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅನು ಮತಿ ಇತ್ತರು.

ಹೇಮಚಂದ್ರನು ರಾಜನನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಿ "ಮಹಾಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ನೋಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಬಹುದೂರದಿಂದ ನಿದ್ರಾಹಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಬಂದಿರುವೆನು. ನಾನು ಚಿತ್ರಿಸಿದ ಕೆಲವು ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ತಂದಿರುವೆನು. ಪಾರಾಂಬರಿಸಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ತಮಗೆ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳ ಅರಿವಾಗು ವುದು" ಎಂದನು.

ಹೇಮಚಂದ್ರನ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜನು ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟನು. ಹೇಮಚಂದ್ರನು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಾರ. ಅಷ್ಟು ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿರುವ ಕಲಾವಿದನು ಹಸಿವಿನ

ಸುಶೀಲಾ ನಾರಾಯಣಸ್ವಾಮಿ

ಬಾಧೆಯಿಂದ ಬಳಲಿಬೆಂಡಾಗಿ ದೂರದೇಶದಿಂದೇಕೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಯಿತೋ ಜಯಸಿಂಹನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ.

"ಈ ಚಿತ್ರಗಳು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡವು. ಇವುಗಳ ಬೆಲೆ ಏನು?" ಎಂದು ಜಯಸಿಂಹನು ಹೇಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳಿದ.

"ಸ್ವಾಮಿ, ಹಸಿವಿನಿಂದ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಮೊದಲು ನನಗೆ ಊಟವಿಡಿಸಿ, ಅನಂತರ ತಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಪೀಠವಿರುವುದಾಗಿ ಕೇಳಿರುವೆನು. ಆ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ನನಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿ, ಅಷ್ಟಾದರೆ ಸಾಕು" ಎಂದ ಹೇಮಚಂದ್ರ ವಿನಯದಿಂದ.

ರಾಜನು ಹಾಗೆಯೇ ಆಗಲೆಂದು ತಮ್ಮ ಭಟರನ್ನು ಕರೆದು ಹೇಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಂತೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದನು. ಹೇಮಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಕ್ಷುದ್ಬಾಧೆಯನ್ನು ತೀರಿಸಿಕೊಂಡನಂತರ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಹೇಸರಕತ್ತೆಯನ್ನು ಅಶ್ವಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಹಾಕಲಾಯಿತು. ಮಾರನೇಯದಿನದಿಂದ ಹೇಮಚಂದ್ರನು ದರ್ಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಥಾನ ಚಿತ್ರಕಾರನ ಪೀಠವನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿದನು. ಈಗ ಆಸ್ಥಾನ ಚಿತ್ರಕಾರನಿರುವುದರಿಂದ, ಅವನಿಂದ ತನ್ನ ಭಾವಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಜಯಸಿಂಹನು ಆತುರಗೊಂಡನು.

ಆತನು ಹೇಮಚಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ "ಆಸ್ಥಾನ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳಿವೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ನನ್ನದೂ ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರಿಗೆ ನನ್ನ ಆಕಾರ ನೋಡುವ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದ.

"ತಮ್ಮೊಬ್ಬರ ಚಿತ್ರಮಾತ್ರವೇಕೆ, ಮಹಾಪ್ರಭು. ಸಿಂಹಾಸನದಮೇಲೆ ತಮ್ಮನ್ನೂ, ಮಹಾರಾಣಿಯವರನ್ನೂ ಕೂರಿಸಿ, ತಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಸಾಮಂತರನ್ನು, ಸೇನಾನಾಯಕರನ್ನು, ಸಭಿಕರನ್ನೂ ಚಿತ್ರಿಸುವೆನು. ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ. ಉಳಿದ ವಿಷಯ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಹೇಮಚಂದ್ರ.

ರಾಜನು ಆನಂದಭರಿತನಾದನು. ಯಾವತ್ತು ರಾಜಸಭೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಲು ಹೇಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಈಗ ಇನ್ನೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಇದಿರಾಯಿತು. ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗುಡಾಣ

ದಂತಿರುವ ಹೊಟ್ಟೆಯಿರುವ ಸಭಿಕರಿದ್ದರು, ಒಬ್ಬ ಗೂನಸಿದ್ದ, ಒಕ್ಕಣ್ಣನಿದ್ದ; ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣಿನವನಿದ್ದ. ಹೀಗೇ ನಾನಾತರಹದವರಿದ್ದರು. ಅವರೆಲ್ಲ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಮಚಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಚಿತ್ರಕಾರರೇ, ನನ್ನ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯುವಾಗ ನನ್ನ ಗೂನು ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ; ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸಿ; ಮೆಳ್ಳೆಗಣ್ಣು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಬರೆಯಿರಿ" ಎಂದು ಮುನ್ನೆಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಲವರು ತಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಬಡಿದುಹಾಕುವೆವೆಂದು ಹೆದರಿಸಿದರು. ಕೊಲ್ಲುವೆವೆಂದು ಬೆದರಿಸಿದರು.

ಈ ವಿಷಯ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ರಾಜನು ಹೇಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಕರೆದು "ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸಭಿಕನನ್ನೂ ಯಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಬೇಕು. ಏನಾದರೂ ಬದಲಾವಣೆ ಕಂಡುಬಂದರೆ ಮರಣದಂಡನೆ ವಿಧಿಸುವೆವು. ಜ್ಞಾಪಕವಿರಲಿ" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಟ್ಟ.

ಹೇಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಇತ್ತ ದರಿ ಅತ್ತ ಹುಲಿ ಎಂಬಂತಾಯಿತು. ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಸಾವು ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲ. ಅವನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ಒಂದು ಗೋಡೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಲಾಯಿತು. ಒಂದು ತೆರೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಮೂವರು ಸಹಾಯಕರನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಂಡು, ಅವರೊಂದಿಗೆ ವಿನೋದ ವಿಲಾಸಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಮಚಂದ್ರನು ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ರಾಜನು ಹೇಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ "ಚಿತ್ರ ಎಷ್ಟರ

ವರೆವಿಗೆ ಬಂದಿದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. "ಮಹಾಪ್ರಭು, ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹೇಮಚಂದ್ರ.

ಆ ತರುವಾಯ ವಾರಕ್ಕೊಂದು ಬಾರಿ ಮಹಾರಾಜನು ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಮಚಂದ್ರನನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಚಿತ್ರಕಾರನು "ಮಹಾಪ್ರಭು, ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಉಳಿದಿದೆ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದೂ ವಾಡಿಕೆ ಆಯಿತು. ಹೀಗೇ ಮೂರು ಮಾಸಗಳು ಕಳೆದುವು. ಆಗಲೂ ಚಿತ್ರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿರಲು ರಾಜನು ಕುಪಿತಗೊಂಡನು.

"ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಪೂರ್ತಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೆ ಕಠಿನ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವೆನು" ಎಂದು ಹೇಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟನು ರಾಜ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಮಚಂದ್ರನು "ಚಿತ್ರ ಪೂರ್ತಿ ಆಯಿತು, ಮಹಾಪ್ರಭು. ನಾಳೆ ಪ್ರಶಸ್ತವಾದ ದಿನ. ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ದಯಮಾಡಿಸಿ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು" ಎಂದ.

ರಾಜನ ಮುಖ ಆನಂದದಿಂದ ಅರಳಿತು. ಈ ಆನಂದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಸಭಿಕರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

ಮಾರನೇಯ ದಿನ ರಾಜನು, ರಾಣಿ ಮತ್ತು ಇತರ ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದನು. ಚಿತ್ರವಿರುವ ಗೋಡೆಗೆ ಇನ್ನೂ ತೆರೆ ಹಾಕಲಾಗಿತ್ತು.

ಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದವರೊಂದಿಗೆ ಹೇಮಚಂದ್ರನು "ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ

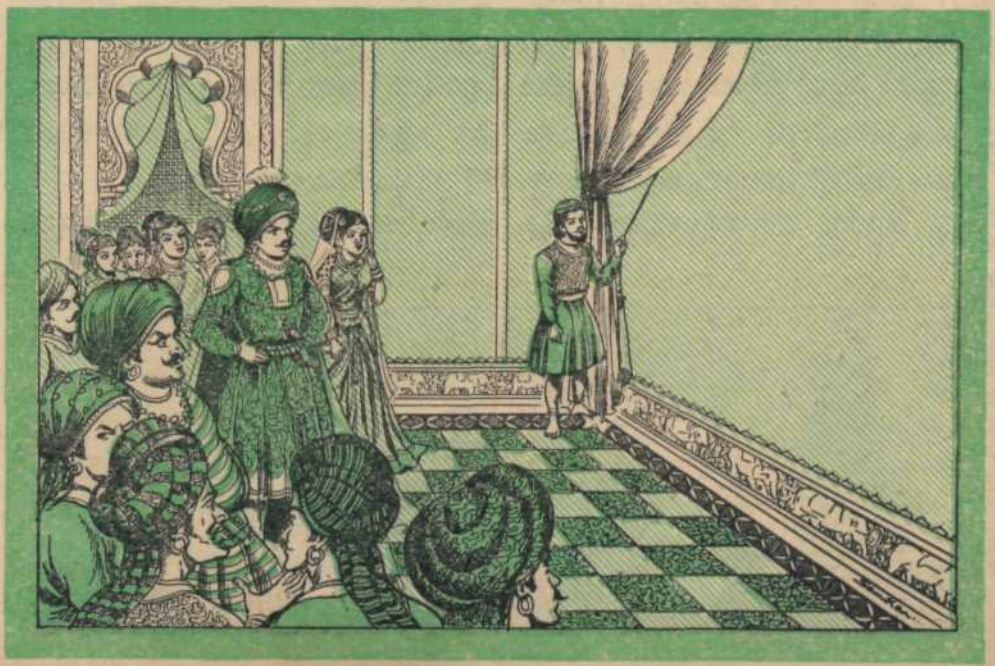

ಹೋಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಒಂದು ಮಾತು ಮನವಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆನು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇ ಮನೆತನಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಿಗೆಮಾತ್ರ ಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಉಳಿದವರಿಗೆ ಅದು ಕಾಣಿಸದು" ಎಂದು ಪರದೆಯನ್ನು ಒಂದುಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿದನು.

ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಚಿತ್ರವೂ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ವಿಷಯ ಹೊರಗೆ ಹೇಳಲು ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಅಳುಕುತಿತ್ತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಹೊರತು ಉಳಿದವರಿಗೆಲ್ಲ ಚಿತ್ರ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಭಾವಿಸಿದರು.

ರಾಜನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಹಾಸ್ಯಗಾರನು ಮಾತ್ರ "ನನ್ನದು ಬಹಳ ಹೀನ ಜನ್ಮವಿರಬೇಕು. ನನಗೇನೋ ಬರೀಗೋಡೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಯಾವ ಚಿತ್ರವೂ ಇಲ್ಲ" ಎಂದ. ಉಳಿದವರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ "ನನಗೆ ಯಾವ ಚಿತ್ರವೂ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಹೇಮಚಂದ್ರನು ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಮಣ್ಣುಹಾಕಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿರುವನೆಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ರಾಜನು ಆಗ್ರಹಗೊಂಡು "ಎಲವೋ, ನೀಚಾ, ಇಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದೆಯಾ? ನಿನ್ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದರೂ ಯಾವ ಪಾಪವೂ ಸೋಕುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಹೇಮಚಂದ್ರನು ವಿನಯದಿಂದ ಕೈಜೋಡಿಸಿ "ಮಹಾಪ್ರಭು, ನನ್ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಬೇಡಿ. ನಾನು ಪ್ರಾಣದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಬೀಳುವೆನೆಂದು ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ನೆನೆಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೊಂದು ಮನವಿ. ಚಿನ್ನದ ಹಗ್ಗದಿಂದಮಾತ್ರ ಉರುಲು ಹಾಕಬೇಡಿ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಎಣ್ಣೆ ಸೀಗೆಕಾಯಿ. ನನ್ನಮೇಲೆ ಆಕೆಗೆ ದಯೆಯಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ನೇಣುಹಾಕುವ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂಗಾರದ ಹಗ್ಗವೂಸಹ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗುವುದು" ಎಂದ.

ಇವನ ವಿಚಿತ್ರಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಗ್ರಹಪೂರಿತನಾಗಿದ್ದ ರಾಜನೂಸಹ ನಕ್ಕುಬಿಟ್ಟನು. ಹೇಮಚಂದ್ರನು ಎಷ್ಟೇ ಉತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಾರನಾದರೂ ರಾಜನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜನು ಗ್ರಹಿಸಿದನು. ಹೇಮಚಂದ್ರನಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಧನ ಕೊಟ್ಟು, ನೌಕರಿಯಿಂದ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದನು. ಹೇಮಚಂದ್ರನು ತನ್ನ ಹೇಸರ ಕತ್ತೆಯನ್ನೇರಿ ಬಂದದಾರಿ ಹಿಡಿದನು.

ನೆಟ್ಟ ಮುಳ್ಳು ಮುಳುವಾಯಿತು!

"ಕೊ ಕ್ಕೊ ಕ್ಕೋ ಕೊಂ....." ಮುದುಕಿ ಬಡೇಸಾಬಿಯ ಹುಂಜ ದಿನದಂತೆ ಮೂರುಬಾರಿ ಮುಂಜಾವಿನ ಡಂಗುರವಿತ್ತಿತು. ಬಡೇಸಾಬಿ ಎಚ್ಚತ್ತು ಕೂಗಿದಳು. "ಏ ಫಕೀರೂ, ಬಿಸ್ಮುಲ್ಲಾ, ವೀರಸಾಬೂ, ಭಿಚ್ಚೂ ಎಲ್ಲಾ ಏಳಿರೋ, ಬೆಳಗಾಗಿಹೋಯಿತು. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಕಸ ತುಂಬಿಹೋಗಿದೆ. ಬೇಗಬೇಗ ಉಡುಗಬೇಕು, ಹೂಂ, ಎದ್ದು ಬನ್ನಿ."

ಅವರೆಲ್ಲ ಬಡೇಸಾಬಿಯ ಗುಲಾಮರು, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಲಸಿಗಳು. ದಿನವೂ ಇದೇ ಹಾಡು. 'ಆ ಮುದುಕಿಗೆ ನಿದ್ದೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮಗೂ ನಿದ್ದೆಹೋಗಲು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆ?' ಎಂದು ಅವರು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಗತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಹಾಳು ಹುಂಜ ನಸುಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂಗಿದರೆ ಸಾಕು. ಮುದುಕಿಗೆ ತಟ್ಟನೆ ಎಚ್ಚರಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಕೂಡಲೆ ಸೇವಕರ ಸಹಸ್ರನಾಮ ಸುರುವಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಿದ್ದೆಮಾಡಲೂ ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಏಳದಿರಲೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಛಳಿಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬಂದಾಗ ಒಂದು ಕಪ್ಪು ಬಿಸಿ ಹಾಲೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗುವುದೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ನರಕಸಂಕಟವೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಎದ್ದಬಳಿಕ ಒಂದು ಮಿನಿಟೂ ಎಲ್ಲೂ ನಿಲ್ಲಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅವರವರಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಮುದುಕಿಯ ಕಟ್ಟಪ್ಪಣೆ.

ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಆಕೆಯ ಹುಂಜ. 'ಅದನ್ನೇ ತೀರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಬಳಿಕ ವಾದರೂ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ದೆಹೋಗ ಬಹುದಲ್ಲವೆ?' ಎಂದು ಒಂದು ದಿನ ಅವರೆಲ್ಲ ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಮರುದಿನ ಬಡೇಸಾಬಿಯನ್ನೆಬ್ಬಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅವಳ ಹುಂಜವಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ಅಂದು ಆಕೆ ಎಚ್ಚತ್ತಾಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವಾಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಹುಂಜವಿಲ್ಲದುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಆಕೆ ತುಂಬಾ ನೊಂದುಕೊಂಡು ಸೇವಕರಿಂದ ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲ ಹುಡುಕಿಸಿದಳು. ಆದರೆ ಅವರೇ ಮೊದಲ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಕೊಂದು ಹಿತ್ತಿಲಹೊಂಡದಲ್ಲಿ ಹೂಳಿಬಂದ ಹುಂಜ ಇಂದೆಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ಕಾಣಬೇಕು? ಆ ದಿನ ಗುಲಾಮರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕಾಲತಳ್ಳಿದರೆ, ಬಡೇಸಾಬಿ ಹುಂಜದ ಹಂಬಲದಲ್ಲೇ ಕತ್ತಲು ಕಂಡಳು.

"ಫಕೀರೂ, ಬಿಸ್ಮುಲ್ಲಾ, ಭಿಚ್ಚೂ ಎಲ್ಲಾ ಎದ್ದುಬರ್ರೋ, ಬೆಳಗಾಗಲು ಇನ್ನೂ ಒಂದೇ ಗಳಿಗೆಯಿದೆ. ಇಂದು ಹಿತ್ತಿಲಿಗೆ ನೀರು ಹಾಕುವ ಬಾರಿ. ಬೇಗ ಕೊಡಹಿಡಿದು ಹೊರಡಿ."

ಇಂದೂ ನಡುಹಗಲಾಗಿರಬಹುದೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಎದ್ದು ಅವರು ಅಂಗಳಕ್ಕಿಳಿದಾಗ ನಡು ಇರುಳು! ಅವರಾಗ ಅಂದುಕೊಂಡರು: "ಅಯ್ಯೊಬ್ಬೋ! ನಾವು ನೆಟ್ಟ ಮುಳ್ಳಿನ ಗಿಡ ನಮಗೇ ಮುಳುವಾಗಬೇಕೇ!"

ಕೆ. ಆರ್. ಮೋಹನ

ಮೂಢನಂಬಿಕೆ

ತನ್ನ ಪಂಥವನ್ನು ಬಿಡದೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಮರದ ಬಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಹೋಗಿ, ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಭುಜದಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಶ್ಮಶಾನದ ಕಡೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಗ ಶವದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೇತಾಳ, "ರಾಜನೇ, ಈ ಅರ್ಧರಾತ್ರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಯಾಸಪಡುತ್ತಿರುವೆ. ನಿನ್ನ ಬೇಸರಿಕೆ ಕಳೆಯಲು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಥೆ ಹೇಳುವೆನು, ಲಾಲಿಸು" ಎಂದು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳತೊಡಗಿತು.

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮರಾಳದೇಶವನ್ನು ಸುಕೇತನೆಂಬ ರಾಜನು ಪರಿಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ತುಂಬಾ ಪರಾಕ್ರಮಿಯಾದರೂ ಧನವಂತನಲ್ಲ. ಒಂದೇಸವನೆ ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷ ಕ್ಷಾಮ ಬಂದು ಮರಾಳದೇಶ ಅತಿ ಹೀನಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಅಂತಲೇ ಸುಕೇತನು ತನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಕ್ಷಾಮಡಾಮರಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಅನೇಕರು ಸತ್ತುಹೋದರು. ಮತ್ತಷ್ಟು ಜನ ದೂರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದರು.

ಹೀಗಿರಲು ಮರಾಳದೇಶಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಅಕ್ಕಸಾಲಿಗನು ಬಂದನು. ಅವನು ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕ. ಅವನ ಹೆಸರು ವಿಶ್ವಕರ್ಮ. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಸುಕೇತನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ "ಮಹಾಪ್ರಭು, ನಾನು ಬಹಳಕಾಲದಿಂದ ಚಿನ್ನ ಮಾಡುವ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ತೊಳಲಾಡುತ್ತಿರುವೆನು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಾನು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬಂಗಾರವನ್ನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ. ಅದುವರೆವಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ತಾವು ಪೋಷಿಸುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಈ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಸಹಾಯದಿಂದ ಚಿನ್ನವನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ತನ್ನ ದೇಶವನ್ನು ಬಡತನದಿಂದ ಪಾರುಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಸುಕೇತನು ಭಾವಿಸಿದನು. "ಸರಿ, ಒಂದು ವರ್ಷ ಪರ್ಯಂತ ನೀನು ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿರು. ನಿನಗವಶ್ಯಕವಾದ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ನಾನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಡುವೆನು. ಆದರೆ ಒಂದು ಷರತ್ತು. ನೀನು ಮಾಡುವ ಬಂಗಾರದಲ್ಲಿ ಹದಿನಾರನೇ ಒಂದು ಭಾಗ ನೀನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಉಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸುಕೇತ ಮಹಾರಾಜ.

ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು. ಅವನಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಕುಲುಮೆ, ಮೂಸೆ, ದ್ರಾವಕ, ಜಾಡಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅಣಿಮಾಡಿಸಿದನು. ವಿವಿಧ ಲೋಹಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನೊಬ್ಬನೇ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಹಗಲೆನ್ನದೆ ರಾತ್ರಿಯೆನ್ನದೆ ಸದಾ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

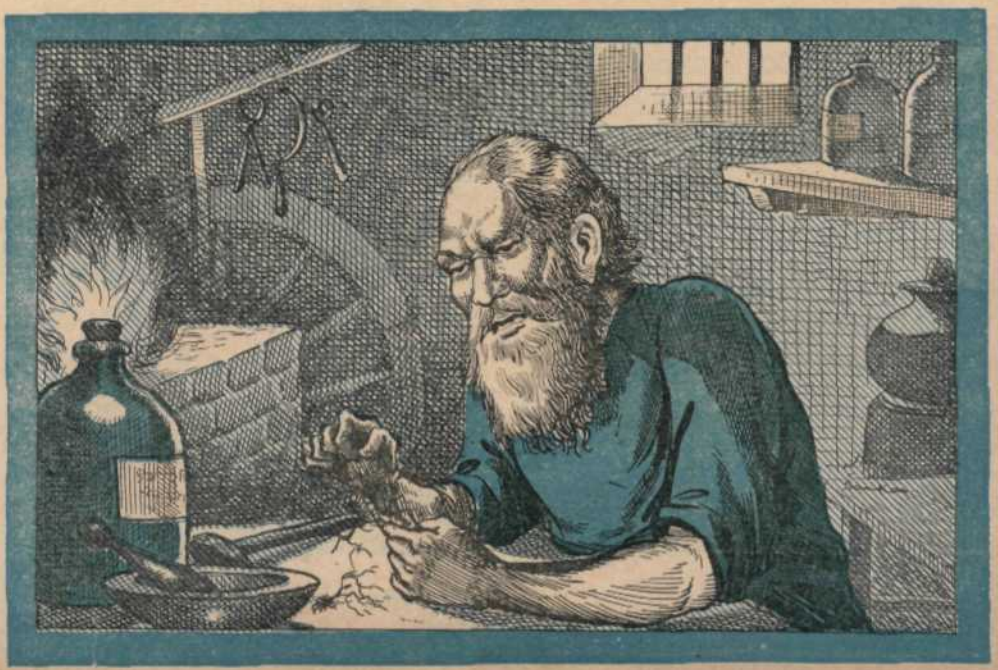

ವಾರಗಳು ಕಳೆದುವು, ತಿಂಗಳುಗಳು ಸಂದು ಹೋದುವು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಣ ಬೇಕುಬೇಕೆಂದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ರಾಜನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೂ ಸುಖವಾಗಿ ದಿನಗಳು ಕಳೆದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಹೀಗೇ ಒಂದು ವರ್ಷ ಮುಗಿಯುತ್ತ ಬಂತು. ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ದಿನ ರಾಜನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು "ಏನಯ್ಯಾ, ವಿಶ್ವಕರ್ಮ, ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಯ ಸಾಧನೆ ಎಷ್ಟರವರೆವಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಮಹಾಪ್ರಭು, ಪ್ರಯೋಗವಿನ್ನೂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೇನು ಮುಗಿಯುವುದರಲ್ಲಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಆರು ತಿಂಗಳು ಅವಧಿಕೊಡಿ. ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಬಂಗಾರ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ. ಮತ್ತೆ ಅವಧಿಕೇಳಲು ರಾಜನಿಗೆ ಆಗ್ರಹವುಂಟಾಯಿತು. "ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ಸುಳ್ಳಾಡಿದೆ. ಆದರೂ ಈ ಬಾರಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಬಂಗಾರ ತಯಾರುಮಾಡದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಿ, ಕೋಟೆಯ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನೇತುಹಾಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹುಷಾರ್. ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ. ದೇಶದದಾರಿದ್ರ್ಯ ದೂರಮಾಡಲೆಣಿಸಿದ್ದೆ. ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಜಮಾವಣೆ ಮಾಡಿ, ಸುತ್ತುಮುತ್ತಲಿದ್ದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದ್ದೆ. ನನ್ನ ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಗಂಗೆಯಪಾಲಾಯಿತು. ಹುಂ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಕ್ಷಮಿಸುವುದು ಆಗದಮಾತು" ಎಂದ ಸುಕೇತಮಹಾರಾಜ.

ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತೋರದಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಬಂಗಾರಮಾಡುವ ವಿದ್ಯೆ ಲಭಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಜೀವ ಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಧಾರೆ ಎರೆದು ಮುದುಕನಾದ. ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯಲು ಅವರಿವರ ಬಳಿ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿ, ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ಇಷ್ಟುದಿನ ಕಾಲಕಳೆದ. "ನಾನು ಮುದುಕನಾದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷ ದೊಳಗಾಗಿ ನನಗೆ ಸಾವು ಬರುವುದು ಖಂಡಿತ ಎಂಬ ಅಂಧನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಸುಕೇತ ಮಹಾರಾಜನ ಬಳಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಾವು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಬಲವಂತದ ಸಾವು ಸಾಯಲು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ

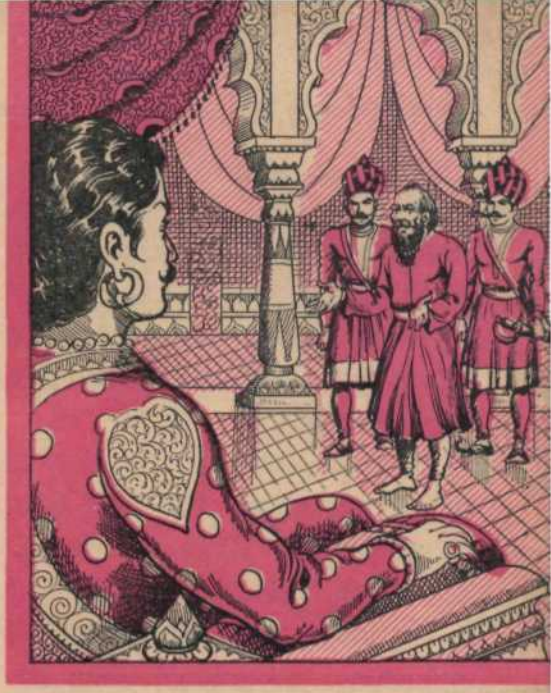

ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಆರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಸಿಕ್ಕೀತು. ಆದರೆ ಆ ತರುವಾಯ ಏನು ಮಾಡ ಬೇಕೋ ಮುದುಕನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಾಯಿತು.

ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಹೋಗಲು ಯೋಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅದು ದುಸ್ತರವಾದ ಕಾರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ರಾಜನು ಅವನ ಬಳಿ ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಭಟರನ್ನು ಕಾವಲಿರಿಸಿದ್ದನು. ರಾಜ ನಾಡಿದ ಮಾತುಗಳು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮರುಧ್ವನಿಸುತಿತ್ತು. ಅಂತೂ ತನಗೆ ಬಲ ವಂತದ ಸಾವು ತಪ್ಪುವಂತಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನು ದೃಢಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದುವು. ರಾಜನು ವಿಶ್ವ ಕರ್ಮನನ್ನು ಕರೆದು "ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯೋಗ ಎಷ್ಟರವರೆವಿಗೆ ಬಂತು" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಮಹಾಪ್ರಭು, ಬಂಗಾರಮಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮದೇವನು ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ಕೊಟ್ಟರೂ ನಾನು ಬಂಗಾರ ಮಾಡಲಾರೆ" ಎಂದು ತನ್ನ ಸೋಲನ್ನು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಂಡ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ. "ನೀನು ಮಾಡಿದ ಮೋಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೊಡುವ ಶಿಕ್ಷೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ಯಷ್ಟೇ" ಎಂದು ಗುಡುಗಿದ ರಾಜ.

"ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಅವಧಿ ಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಸ್ತು ವೊಂದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿರುವೆನು" ಎಂದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ.

"ಏನದು" ಸಂಶಯಮಾಡಿತ್ತು ಮಹಾರಾಜ ನಲ್ಲಿ "ಬೆಳ್ಳಿ! ಅದು ಸಾಧಾರಣ ಬೆಳ್ಳಿಯಲ್ಲ. ಕೆಲ ವಾರು ಮೂಲಿಕೆಗಳಿಂದ ಶುದ್ಧಗೊಳಿಸಿದ ಬೆಳ್ಳಿ"

"ಅದರಿಂದ ನನಗೇನು ಲಾಭ" ಮಹಾ ರಾಜನು ನಿರುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

"ಮಹಾಪ್ರಭು, ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ರೇಕಿಂದ ತಮ್ಮ ಖಡ್ಗದ ಹಿಡಿಗೆ ತೊಡಿಗೆಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆ ಕರವಾಳವನ್ನು ತಾವು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ನಿಂತರೆ ಎಷ್ಟೇ ಬಲಿಷ್ಠನಾದ ಶತ್ರುವಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹುತಿಯಾಗುವನು. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಂಗಾರವೆಲ್ಲಾ ಆ ಕರವಾಳವೇ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡುವುದು" ಎಂದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ.

"ಏನು, ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಮೋಸ ಗೊಳಿಸಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿರುವಂತಿದೆ, ವಂಚ

ಕನೇ" ಎಂದು ಕಟುವಾಗಿ ಟೀಕಿಸಿದ ರಾಜ. "ಮಹಾಪ್ರಭು, ತಮ್ಮನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿ ನಾನೆಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಹೋಗಲಿ? ನಾನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಬೆಳ್ಳಿಗೆ ಅಂಥಶಕ್ತಿ, ಪ್ರಭಾವವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಮಗೆ ತೋರಿದುದೇ ಆದರೆ, ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ತಲೆಯನ್ನು ಹಾರಿಸಿಬಿಡಿ" ಎಂದು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನುಡಿದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮ.

ರಾಜನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ರಾಜನ ಕರವಾಳವನ್ನು ತರಿಸಿ ಅದರ ಹಿಡಿಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯಕಡಗವನ್ನು ಜೋಡಿಸಿದನು. ರಾಜನು ಆ ಕರವಾಳಕ್ಕೆ ವೈಭವದಿಂದ ಮರುವಣಿಗೆ ಪೂಜೆ ಪುನಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದನು. ತನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಕೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿಕೊಟ್ಟನು.

ಖಡ್ಗದ ಸುದ್ದಿ ಕಾಳ್ಗಿಚ್ಚಿನಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಗೂ ಹರಡಿತು. ನೆರೆಹೊರೆಯ ರಾಜರು ಕೆಲವರು ಭೀತಿಗೊಂಡರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ಸುದ್ದಿಗೆ ಬೆಲೆಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಯಾರೋ ಸುಕೇತನನ್ನು ಮೋಸಗೊಳಿಸಿದ್ದಾನೆ" ಎಂದು ತಾತ್ಸಾರಮಾಡಿದರು.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಸುಕೇತನು ತನ್ನ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ನೆರೆಯರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು. ನೆರೆಯರಾಜನು ತನ್ನ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಮಾಲೋಚನೆ ನಡೆಯಿಸಿದನು.

"ಮಹಾರಾಜ, ಸುಕೇತನು ತನ್ನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ನಂಬಿ, ಅಲ್ಪಬಲದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುವನು. ನೀವು ಭಯಪಡ

ಬೇಕಾದ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧ ರಾಗೋಣ" ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು.

"ಆ ಕರವಾಳದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಮಹಿಮೆ ಇರಲೇಬೇಕು. ಹಾಗಿಲ್ಲದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬರಲು ಸುಕೇತ ನೇನೂ ತಿಳಿಗೇಡಿಯಲ್ಲ. ಆ ಕರವಾಳವು ಶತ್ರು ಗಳ ಕಂಠವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸದೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತೀತಿಯಿದೆ! ಜೀವಿಸಿದ್ದರೆ ಸೊಪ್ಪೊಸದೆಯೋ ತಿಂದಿರಬಹುದು. ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ಸುಕೇತ ನೊಡನೆ ಸಂಧಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಉಚಿತ ವೆನಿಸುವುದು" ಎಂದು ಕೆಲವು ಮಂತ್ರಿ ಗಳು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದಮೇಲೆ ರಾಜನು ಬೆದರಿದನು. ಅವನು ದೂತರನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಸುಕೇತನ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಸುಕೇತನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಕರ ವಾಳವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಆ ಕರವಾಳದಲ್ಲಿ ಮೃತ್ಯುದೇವತೆ ತಾಂಡವವಾಡು ತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು ನೆರೆಯ ರಾಜನಿಗೆ. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸಂದೇಹಿಸದೆ ಸುಕೇತನ ಸಾಮಂತನಾಗಿರಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದನು.

ಅಂದುಮೊದಲುಗೊಂಡು ಸುಕೇತನು ಎಲ್ಲೂ ಅಪಜಯಹೊಂದಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ರಾಜರು ಉದ್ದಟ ರಾಗಿ ಸುಕೇತನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಸುಕೇತನು ಖಡ್ಗ ಹಿಡಿದುಬರುತ್ತಿರುವು ದನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಶತ್ರುಸೈನ್ಯಗಳು ಚೆದರಿ ಚೆಲ್ಲಾಪಿಲ್ಲಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಶೂರನಾದ ಸುಕೇ ತನು ಶತ್ರುರಾಜನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನನ್ನು

ಯಮಸದನಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಈ ರೀತಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು ರಾಜರು ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ಸತ್ತನಂತರ ಸುಕೇತನು ದೂತರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ತಕ್ಷಣವೇ ರಾಜರು ಆವನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಪಾದಾಕ್ರಾಂತರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಸುಕೇತನು ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾದನು. ಮರಾಳದೇಶ ಸಂಪತ್ತಿನ ಬೀಡಾಯಿತು. ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ ಹೆಸರು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಉಳಿಯಿತು.

ಬೇತಾಳ ಈ ಕಥೆ ಹೇಳಿ "ರಾಜನೇ, ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ಗುಲಗಂಜಿ ತೂಕದಷ್ಟು ಬಂಗಾರವನ್ನು ಮಾಡಲಾರದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಇಷ್ಟು ಮಹಿಮೆಯುಳ್ಳ ಬೆಳ್ಳಿಯನ್ನು ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ತಯಾರುಮಾಡಿದ? ಅಂತಹ ಬೆಳ್ಳಿ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದೂ ಅವನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡೇಕೆ ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದೂ ಉತ್ತರ ಹೇಳದಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಸಾವಿರ ಹೋಳುಗಳಾದೀತು ಜೋಕೆ" ಎಂದಿತು.

"ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಬೆಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಮಹಿಮೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ಮಹಿಮೆಗಳೂ ನಂಬುವವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುತ್ತವೆ. ಸುಕೇತನು ಆ ಬೆಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಮಹಿಮೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದನಾದುದರಿಂದಲೇ ಸ್ವಲ್ಪ ಸೈನ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿನು. ಅದೇ ರೀತಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ನೆರೆಯ ರಾಜನು ಯುದ್ಧಮಾಡದೆ ಸುಕೇತನೊಂದಿಗೆ ಸಂಧಿಮಾಡಿಕೊಂಡನು. ನಂಬಿದವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚಿದಷ್ಟು ಆ ಕರವಾಳದ ಮಹಿಮೆಸಹ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು. ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಮಹಿಮೆಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುವುದು ಬಹು ಸುಲಭ. ಈ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ಆದರೆ ಪ್ರಾಣದಮೇಲೆ ಬಂದಾಗಲೇ ಈ ರಹಸ್ಯ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಮತ್ತು ಅವನು ಆದನ್ನು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡ! ಇದೇ ಅವನು ಸಿದ್ಧಿಸಿದ ಮಹಾಕಾರ್ಯ!!" ಎಂದ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮ.

ಈ ರೀತಿ ರಾಜನ ಮೌನ ಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳ ಶವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಮರವೇರಿತು.

ತಮ್ಮನ ಗಾಳಿಪಟ!

[ಎಂ. ಆರ್. ಭಟ್ಟ, ಪೆರಡಾಲ]

ನೋಡು ಅಲ್ಲಿ ಬಾನಿನಲ್ಲಿ
ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದೆ!

ಬಾಲವನ್ನು ಆಡಿಸುತ್ತ
ಮೇಲೆ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿದೆ!

ಹಳದಿ, ಕಪ್ಪು, ನೀಲಿಬಣ್ಣ
ಕೂಡಿಕೊಂಡು ಮಾಡಿದೆ!

ಆಡಿ ಆಡಿ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ
ಹಗ್ಗ ಹಿಡಿದು ನಿಂತಿದೆ!

ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆಯಬೇಕು
ನೋಡಬೇಕು ಹೇಗಿದೆ?

ಕೆಂಪು, ಬಿಳಿಯ ಬಣ್ಣ ಕೂಡಿ
ಬೇರೆಯೊಂದ ಮಾಡಿದೆ!

ಕಡ್ಡಿ ಕೂಡಿ ಬಾಲ ಕಟ್ಟಿ
ಹಗ್ಗವೊಂದ ಹಾಕಿದೆ!

ಅಕ್ಕನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿ
ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಳು!

ಗಾಳಿಯೊಂದು ಬಿರುಸಿನಿಂದ
ಈಗ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿತು!

ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಪಟವು
ಹಾರಿ ತೇಲಿಬಿಟ್ಟಿತು!

ಅಣ್ಣ, ಅಕ್ಕ, ತಮ್ಮ ಕೂಡಿ
ನಕ್ಕು ಕುಣಿದು ನಲಿದೆವು!

ತಮ್ಮನಲ್ಲಿ ಗಾಳಿಪಟವು
ಒಂದುಮಾತ್ರ ಉಳಿಯಿತು!

ನಂ ಟೀಚರ್

['ಕಮಲಜ' ಬೊಂಬಾಯಿ]

ಹುಡುಗಿಯರೈವರ, ಹುಡುಗರಿಬ್ಬರ
ಎಡ ಬಲ ಹಿಂಬದಿಗಳಲಿರಿಸಿ.
ಪುಸ್ತಕ ಛತ್ರಿಗಳವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು
ತೋಷದಿ ತೋಳನು ಬೀಸುತಲಿ
ಬರುವರಗೋ ನಂ ಟೀಚರ್ರು!

ಥಳಕುಥಳಕನೇ ಥಳಕಿಸುತಿರುವ
ಬಿಳುಪಿನ ಕನ್ನಡಕವನಿರಿಸಿ
ಹಳದಿಯ ಬಣ್ಣದಿ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಸೊಬಗನು
ಮಾಡುವ ಅಡಿಕೋಲೊಂದನು ಹಿಡಿದು
ಬರುವರಗೋ ನಂ ಟೀಚರ್ರು!

ಚಟ್‌ಫಟ್ ಚಟ್‌ಫಟ್ ಚರಫರ ಎನುತ
ಚಪ್ಪಲಿ ಶಬ್ದವ ಮಾಡುತಲಿ,
ರಪ್‌ರಪ್ ರಭಸದ ಕೆಂಪಿನ ಸೀರೆಯ
ಸೆರಗನು ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸುತ
ಬರುವರಗೋ ನಂ ಟೀಚರ್ರು!

ವಿಧವಿಧ ತಿಂಡಿಯ ತಿಂಬವರಲ್ಲಾ
ಅಡಿಗಡಿ ಕಾಫಿಯ ಕುಡಿವವರಲ್ಲಾ
ಎಡಗೈಯಲಿ ಪುಸ್ತಕ ಹಿಡಿಯುವರು,
ಬಲಗೈಯಲಿ ಬೆತ್ತವ ಕುಣಿಸುವರು,
ಬಂದವರಿವರೆ ನಂ ಟೀಚರ್ರು!

ಕಂಗಳ ಕೆರಳಿಸಿ ಕಿವಿಗಳ ತಿಕ್ಕಿ
ದಾನವಧ್ವನಿಯಲಿ ಬೆದರಿಸಲರಿಯರು
ಬಾಲರ ಬೆನ್ನನು ತಲೆಯನು ತಡವಿ
ಎಲ್ಲರಿಂದ ಮನ್ನಣೆ ಪಡೆಯುವರು
ನಮ್ಮಕ್ಕರೆಯಾ ಟೀಚರ್ರು!

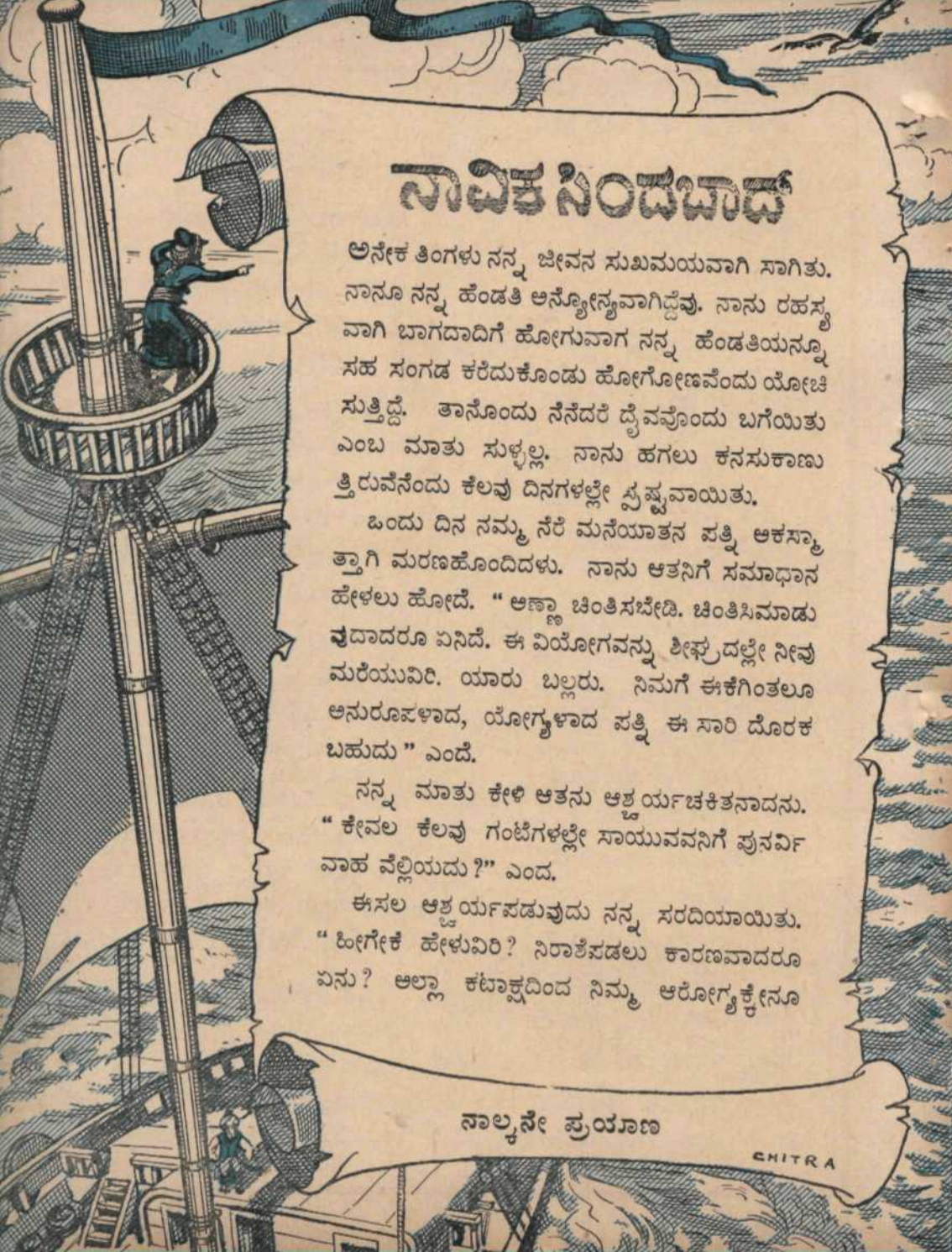

ನಾವಿಕ ಸಿಂದಬಾದ್

ಅನೇಕ ತಿಂಗಳು ನನ್ನ ಜೀವನ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಅನ್ಯೋನ್ಯವಾಗಿದ್ದೆವು. ನಾನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಬಾಗದಾದಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನೂ ಸಹ ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗೋಣವೆಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ತಾನೊಂದು ನೆನೆದರೆ ದೈವವೊಂದು ಬಗೆಯಿತು ಎಂಬ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಲ್ಲ. ನಾನು ಹಗಲು ಕನಸುಕಾಣುತ್ತಿರುವೆನೆಂದು ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ನಮ್ಮ ನೆರೆ ಮನೆಯಾತನ ಪತ್ನಿ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಮರಣಹೊಂದಿದಳು. ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಲು ಹೋದೆ. "ಅಣ್ಣಾ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ. ಚಿಂತಿಸಿಮಾಡುವುದಾದರೂ ಏನಿದೆ. ಈ ವಿಯೋಗವನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲೇ ನೀವು ಮರೆಯುವಿರಿ. ಯಾರು ಬಲ್ಲರು. ನಿಮಗೆ ಈಕೆಗಿಂತಲೂ ಅನುರೂಪಳಾದ, ಯೋಗ್ಯಳಾದ ಪತ್ನಿ ಈ ಸಾರಿ ದೊರಕಬಹುದು" ಎಂದೆ.

ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆತನು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದನು. "ಕೇವಲ ಕೆಲವು ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲೇ ಸಾಯುವವನಿಗೆ ಪುನರ್ವಿವಾಹ ವೆಲ್ಲಿಯದು?" ಎಂದ.

ಈಸಲ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡುವುದು ನನ್ನ ಸರದಿಯಾಯಿತು. "ಹೀಗೇಕೆ ಹೇಳುವಿರಿ? ನಿರಾಶೆಪಡಲು ಕಾರಣವಾದರೂ ಏನು? ಅಲ್ಲಾ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೇನೂ

ನಾಲ್ಕನೇ ಪ್ರಯಾಣ

CHITRA

ಕೊರತೆಯಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾದರೂ ನೀವು ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿಲ್ಲತಾನೇ?" ಎಂದೆ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆತನು "ನಿಮಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಚಾರವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿದಂತಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರು ಮರಣಿಸಿದರೂ, ಶವದೊಂದಿಗೆ ಎರಡನೇಯವರನ್ನು ಹುಗಿದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದ ಬಂದ ಈ ಆಚಾರಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಬದ್ಧರಾಗಿರುವರು" ಎಂದ.

"ಚೆ, ಇದೆಂತಹ ಆಚಾರ. ನನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿ ಉಸಿರಾಡುವವರೆವಿಗೂ ಇಂಥ ಆಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ ನಾನು. ಈ ಬಗೆಯಾಗಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ಆತನ ಬಂಧು ಬಳಗದವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದು ಆತನ ಹೆಂಡತಿ ತೀರಿಹೋದುದಕ್ಕೂ, ಆತನು ಸಾಯಲಿರುವುದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಅನುತಾಪವನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನಂತರ ಅಂತ್ಯಕ್ರಿಯೆಗಳಿಗೆ ಏರ್ಪಾಟು ನಡೆಯಿತು. ಆತನ ಹೆಂಡತಿಯ ಶವಕ್ಕೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ, ಆಕೆಯ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ತೊಡಿಸಿ, ಅಲಂಕರಿಸಿ, ಶ್ಮಶಾನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದರು. ಶವದಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ಆತನು ನಡೆದನು. ಬಂಧುಮಿತ್ರರು ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದರು. ಎಲ್ಲರೂ ತುಸುದೂರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಬೆಟ್ಟದ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಆ ಬೆಟ್ಟದಮೇಲೆ ಒಂದುಕಡೆ ಒಂದು ಆಳವಾದ ಬಾವಿಯಿತ್ತು. ಅದರಮೇಲೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಚಪ್ಪಡಿಹಾಸಿತ್ತು.

ಆ ಚಪ್ಪಡಿಯನ್ನು ಒಂದೆಡೆಗಿ ಸರಿಸಿ, ಶವದ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಬಾವಿಗಿಳಿಸಿದರು. ತರುವಾಯ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನನ್ನು ಹಗ್ಗದಮೂಲಕ ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರು. ಆ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಿಂದಿಗೆ ನೀರು, ಏಳು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನು ಕೆಳಗಿಳಿಯಲು ತುಸವಾದರೂ ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಕಲ್ಲಿನ ಚಪ್ಪಡಿಯನ್ನು ಬಾವಿಯಮೇಲೆ ಮುಚ್ಚಿದರು. ನಾವೆಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆವು.

ನಾನೂ ಸಹ ಈ ಅನಾಗರೀಕ ಆಚಾರದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಈ ಪದ್ಧತಿ ಹಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದಾರುಣವಾದ ಆಚಾರವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ನೋಡಲಾರೆನೆನಿಸಿತು. ಅರಮನೆ ತಲುಪಿದಕೂಡಲೇ ನಾನು ಮಹಾರಾಜನನ್ನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ "ಮಹಾಪ್ರಭು, ನನಗೆ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ ಪರಿಚಯವಿದೆ. ಆದರೆ ಸತ್ತುಹೋದ ಸತಿಯೊಂದಿಗೆ ಜೀವಂತನಾಗಿರುವ ಪತಿಯನ್ನು ಹುಗಿದುಬಿಡುವಂತಹ ಅಮಾನುಷವಾದ ಆಚಾರವನ್ನು ನಾನೆಂದೂ ಎಲ್ಲೂ ನೋಡಿಲ್ಲ. ಈ ದುರಾಚಾರವು ಪರದೇಶದವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದೇ, ದಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿಸಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ.

"ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಅನ್ವಯಿಸುವುದು. ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಪರದೇಶೀಯನೂ ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ತಲೆ ಬಾಗಿಸಲೇಬೇಕು" ಎಂದ ರಾಜ.

ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಕೈಹಾಕಿ ಕಲೆಸಿದಂತಾಯಿತು. ಡವಡವನೆ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಮನೆಸೇರಿದೆ. ನಾನಿಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮರಣಿಸಿದಳೋ ಎಂದು ಭಯಭೀತನಾದೆ. ಆಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ತುಸ ನೆಮ್ಮದಿಗೊಂಡಿತು. "ಭಯಪಡಬೇಡ ಸಿಂದಬಾದ್. ನೀನೇ ಮೊದಲು ಸಾಯುವೆ. ಜೀವದಿಂದಿರುವಾಗಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಹುಗಿದಿಡುವ ಸಂದರ್ಭವೊದಗಲಾರದು" ಎಂದು ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಅದೊಂದು ಭ್ರಮೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಕತ್ ಕಾಯಿಲೆ ಬಂತು. ಆಕೆ ಕೊಂಚ ದಿನ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಕೊನೆಗೊಂದು ದಿನ ತನ್ನ ಆತ್ಮವನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದಳು.

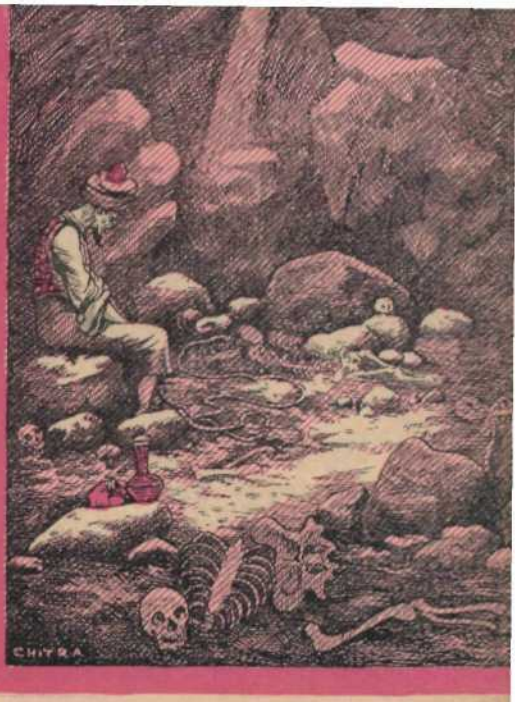

ನನ್ನ ದುಃಖಕ್ಕೆ, ಭಯಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಯಿಲ್ಲ. 'ಬದುಕಿರುವಾಗ ಹುಗಿದುಬಿಟ್ಟರೇನು ಗತಿ? ನರಭಕ್ಷಕರು ನನ್ನನ್ನು ತಿಂದುಬಿಡುವರೋ ಏನೋ?' ಎಂದು ಹೆದರಿದೆ. ರಾಜನು ಬಂದು ನನ್ನ ಸಾವನ್ನು ಕುರಿತು ತನ್ನ ಅನುತಾಪ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ ನಂತರ, ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಇದ್ದ ಜೀವದಾಶೆಯೂ ನೀರುಪಾಲಾಯಿತು. ಆತನಿಗೆ ನಾನೆಂದರೆಷ್ಟು ಅಭಿಮಾನ, ಪ್ರೀತಿ. ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಿ ಮಾಡುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಾನೂ, ತನ್ನ ಕುಟುಂಬವರ್ಗ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರೂ ಬರುವುದಾಗಿ ಹೇಳಿದನು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಶೃಂಗಾರಮಾಡಿ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರಲು, ನಾನು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯ ಹಿಂದೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆಗ ರಾಜನೂ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಬಂದನು.

ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ತಲುಪಿದೆವು. ಬಾವಿಯಮೇಲಿದ್ದ ಚಪ್ಪಡಿಯನ್ನು ಒಂದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದರು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಶವವನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರು. ನನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ಬಂದವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸುತ್ತು ನೆರೆದರು. ಆಗ ನಾನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ "ನಿಮ್ಮ ದೇಶದ ಆಚಾರಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಗುರಿಮಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಎದುರುನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ದೈನ್ಯದಿಂದ ಹೇಳಿದೆ.

ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಯಾರೂ ಕಿವಿಯಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೈಗಳಿಗೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಿಗಿದರು. ಆ ಹಗ್ಗಕ್ಕೆ ನೀರುತುಂಬಿದ ಕೂಜಾ, ಏಳು ರೊಟ್ಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಮೆಲ್ಲನೆ ನನ್ನನ್ನು ಕೆಳಗಿಳಿಸಿದರು. 'ಕೆಳಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಹಗ್ಗದ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿಬಿಡಿ; ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಅವರು ಮೇಲಿಂದ ಕೂಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡದೆ ನನ್ನನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಜಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅವರು ಬೇಸತ್ತು ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕೆಳಗೆಸೆದು, ಬಾವಿಯಮೇಲೆ ಚಪ್ಪಡಿ ಮುಚ್ಚಿ ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಒಳಗೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಗುಹೆಯಿತ್ತು. ಗುಹೆಯೆಲ್ಲಾ ದುರ್ಗಂಧಮಯವಾಗಿತ್ತು. ಮೇಲಿನ ಕಿಂಡಿಯಿಂದ ತುಸ ಬೆಳಕುಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಗುಹೆ ಅಂಧಕಾರಮಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು

ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಬಹಳಹೊತ್ತು ಹೀಗೆ ಚಿಂತಿಸಿದೆ: ಸುಖವಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರದೆ ಈ ಪ್ರವಾಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡುದಕ್ಕೆ ನಿಂದಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಅಯ್ಯೋ, ಆ ಹಡಗು ಚೂರುಚೂರಾದಾಗ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಪಸಂದಾಗಿತ್ತು; ಇಲ್ಲ ರತ್ನಗಳ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಸಾಯಬಾರದಿತ್ತೇ. ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ನರಭಕ್ಷಕರಿಗಾದರೂ ಆಹಾರವಾಗಿದ್ದರೂ ಸೊಗುಸಾಗಿತ್ತು. ಚೆ, ಈ ದಿಕ್ಕೆಟ್ಟ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾಕಾದರೂ ಮದುವೆಯಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅಕಟಕಟ, ಎಂಥ ಸಾವು ಸಾಯಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು!

ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆಗಳು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದುವು. ನಾನು ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಾಲ ಜೀವಿಸಿರಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ರೊಟ್ಟಿ ಮತ್ತು ನೀರನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ದೆಮಾಡಲು ಒಂದು ಸ್ಥಳ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆ. ಕ್ರಮೇಣ ನನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ನೀರು, ರೊಟ್ಟಿಗಳು ಮುಗಿಯುತ್ತಾ ಬಂದುವು. ಇನ್ನು ಸಾವಿಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವುದರ ಹೊರತು ಬೇರೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರಲು ನನಗೆ ಯಾವುದೋ ಸಪ್ಪಳ ಕೇಳಿಸಿ ನಿದ್ರಾಭಂಗವಾಯಿತು. ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಆಲಿಸಿಕೇಳಲು ಯಾರೋ ಉಸಿರಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿಬಂತು. ನಂತರ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಾಣಿ ಓಡುತ್ತಿರುವ ಸದ್ದು ಕೇಳಿಸಿತು. ನಾನು ಧೈರ್ಯತಾಳಿ, ಹಾಗೇ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಯ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದೆ. ಬಹಳ ದೂರ ಓಡುತ್ತಾ, ಬೀಳುತ್ತಾ, ಏರುತ್ತಾ, ಇಳಿಯುತ್ತಾ, ಹೋಗಲು ಎದುರಿಗೆ ಒಂದೇ ಒಂದು

ನಕ್ಷತ್ರ ಮಿನುಗುಟ್ಟುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ನನ್ನ ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ. ಅದು ಗುಹೆಯ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಯ ಬಾವಿಯಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದಲೂ ಶವಗಳನ್ನು ಬೀಳಿಸುವರೇನೋ ಎಂದುಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಅದರಬಳಿ ಹೋಗಿ ನೋಡಲು ಅದೊಂದು ಬಿಲವಾಗಿತ್ತು. ಶವಗಳನ್ನು ತಿನ್ನಲು ನರಿ, ತೋಳಗಳು ಈ ಬಿಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ನುಸುಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬರಲು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಕ್ಷತ್ರಗಳು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ನಿರ್ಮಲವಾದ ಗಾಳಿಬೀಸುತಿತ್ತು. ನನ್ನಮುಂದೆ ಸಮುದ್ರವಿತ್ತು! ನನ್ನಹಿಂದೆ ಬೆಟ್ಟವಿತ್ತು!!

ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಭಗವಂತನಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಭಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ನಗರವಾಸಿಗಳು ಬರುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬಂದ ದಾರಿಯಿಂದಲೇ ಗುಹೆಗೆಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಶವಗಳಮೇಲಿನ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ದೋಚಿ ಮೂಟಿಕಟ್ಟಿ ಸಮುದ್ರತೀರದಲ್ಲಿದ್ದ ಬೆಟ್ಟದಡಿಯಲ್ಲಿ ಭದ್ರಪಡಿಸಿದೆ. ಗುಹೆಗೆ ಅನೇಕಸಾರಿ ಹೋಗಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಬಂಗಾರ ಮಾಣಿಕ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದೆ.

ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಆಹಾರವನ್ನು ಸೇರಿಸುತ್ತಾ ಆ ತೀರದಲ್ಲೇ ಕೆಲವು ದಿನ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಲು ಒಂದು ದಿನ ನನಗೊಂದು ಹಡಗು ಕಾಣಿಸಿತು. ನಾನು ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ತಲೆರುಮಾಲನ್ನು ಕಳಚಿ ಅದನ್ನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಹಾರಿಸುತ್ತಾ ಅತ್ತಿಂದಿತ್ತ ಓಡಾಡಿದೆ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿದ್ದವರು ನನ್ನಕಡೆ ನೋಡಿದರು. ಹಡಗನ್ನು

ತೀರದ ಬಳಿಗೆ ತಂದು, ನನ್ನನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮೂಟೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಹಡಗಿನ ಸರಂಗ್ ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು "ಅಯ್ಯಾ, ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಈ ತೀರದತ್ತ ಹಡಗು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವೆನು. ಈ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಕೆಳಗೆ ಎಂದೂ ಒಂದು ನರಪಿಳ್ಳೆಯನ್ನು ಕಂಡಿಲ್ಲ. ನೀನಿಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

"ಏನು ಹೇಳಲಿ. ಒಂದುಬಾರಿ ಹಡಗಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕಮಂದಿ ವರ್ತಕರು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿದೆವು. ಒಂದು ದಿನ ಆ ಹಡಗು ತುಫಾನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಮುಗುಚಿಕೊಂಡಿತು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಜೀವದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದೆ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನನಗೊಂದು ಹಲಗೆಸಿಕ್ಕಿತು. ಅದರಮೇಲೆ ನನ್ನ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಹೇರಿಕೊಂಡು ಈ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾನು ಪ್ರಾಣ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡೆ" ಎಂದೆ. ನನಗೆ ಮದುವೆ ಆಯಿತೆಂದೂ, ಹೆಂಡತಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಲು ನನ್ನನ್ನು ಜೀವದೊಂದಿಗೆ ಹುಗಿದಿಡಲಾಯಿತೆಂದೂ ಹೇಳಲು ಹಿಂಜರಿದೆ. ಅಂತಲೇ ಯಥಾರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸದೆ ಸುಳ್ಳಾಡಿದೆ. ಆ ಸರಂಗನನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಒಡವೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಉಡುಗೊರೆ ಕೊಡಹೋದೆ. ಆದರೆ ಆತನು ಅದನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ "ಬೇಡ. ಪ್ರಯಾಣಿಕರ ಬಳಿ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೇ ಹೊರತು ಅಪಾಯಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಹಣ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪದ್ಧತಿಯಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅನೇಕರಿಗೆ ಉಡಿಗೆ, ತೊಡಿಗೆ, ಊಟ ಮತ್ತು ಹಾದಿ ಖರ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆವು. ಮಾನವರು ಇತರ ಮಾನವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನವರಂತೆ ವರ್ತಿಸುವುದು ಧರ್ಮ" ಎಂದ.

ಆತನ ಧರ್ಮಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ನನಗೆ ಅಪಾರ ಆನಂದವುಂಟಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮುಂದಿನ ಪ್ರಯಾಣ ಸುಖಮಯವಾಗಿ ಸಾಗಿತು. ನನಗಾದ ಅನುಭವಗಳು ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಆಗಾಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅದೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಕನಸಿನಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಹಡಗು ಬಸ್ರಾ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಿದ್ದು ನಂತರ ಬಾಗ್ದಾದ್ ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಬಂಧು ಬಳಗದವರು ಆನಂದಪಟ್ಟರು.

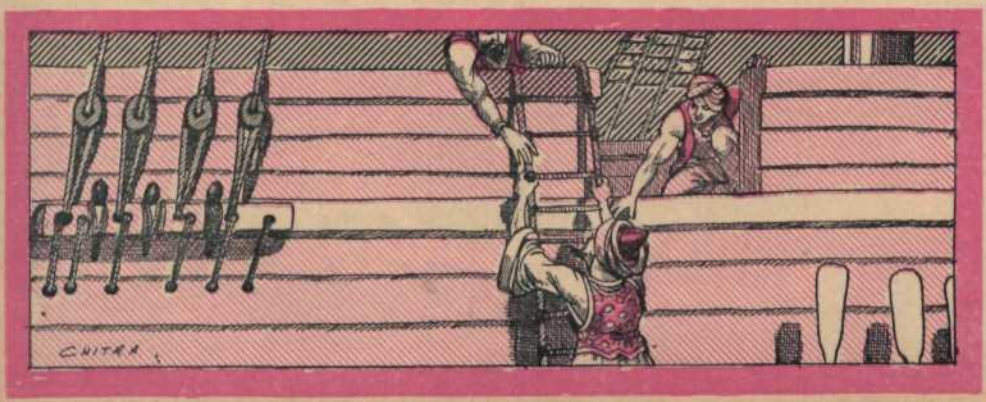

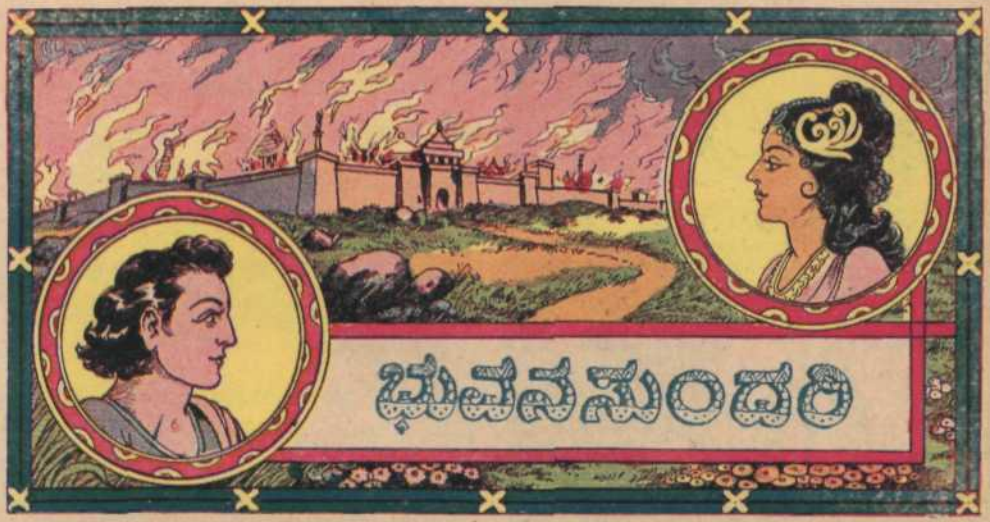

5

[ಟ್ರಾಯ್ ರಾಜಕುಮಾರ ಮೋಹನ ಭುವನಸುಂದರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋದುದರಿಂದ ಗ್ರೀಕರು ತಮ್ಮ ಹಡಗುಪಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಟ್ರಾಯ್‌ಮೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿದರು. ಗ್ರೀಕರು ನಗರವನ್ನು ಮುತ್ತಿ ಪರಿಸರಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆದರು. ಒಂಭತ್ತು ವರ್ಷ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿಯೇ ಸಾಗಿತು. ಗ್ರೀಕರ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೊರಗೂ ಅನೇಕ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆದುವು.]

ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರಕ್ಕೆ ಗ್ರೀಕರು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿ ಒಂಬತ್ತು ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಚಳಿಗಾಲ ಬಂತು. ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಗ್ರೀಕರು ಆಗ ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಿಲ್ಲು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಮಾಡುತ್ತಾ ಕಾಲಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು.

ಯುದ್ಧಭೂಮಿಗೆ ತುಸದೂರದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಭಗವಾನನ ಆಲಯ ಒಂದಿತ್ತು. ಇದು ತಟಸ್ಥ ಸ್ಥಳ. ರಣರಂಗವಲ್ಲ. ಈ ದೇವರಿಗೆ ಬಲಿ ಕೊಡುವಸಲುವಾಗಿ ಗ್ರೀಕ್ ಮತ್ತು ಟ್ರೋಜನರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಟ್ರಾಯ್‌ನಗರದ ಪ್ರಮುಖರು ಈ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ಆಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ದಿನ ವಜ್ರಕಾಯನು ಆಲಯಕ್ಕೆ ಬಲಿಕೊಡಲು ಬಂದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ವರ್ಧನನ ಹೆಂಡತಿ ಮತ್ತು ಮಗಳು ಕಾಣಿಸಿದರು. ಅವರೂ ಸಹ ದೇವರಿಗೆ ಬಲಿಕೊಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ವರ್ಧನನ ಮಗಳಾದ ಪ್ರಮೋದಿನಿ ತುಂಬಾ ಚೆಲುವೆ. ಆಕೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ವಜ್ರಕಾಯನು ಅನುರಾಗಪೂರಿತವಾದನು. ತನ್ನ

ಒಂದು ಗ್ರೀಕ್ ಪುರಾಣಕಥೆಯ ಆಧಾರದಿಂದ

ಸಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ ತಕ್ಷಣ ಒಬ್ಬ ದೂತ ನನ್ನು ವೀರಸಿಂಹನ ಬಳಿಗೆ ಅಟ್ಟಿದನು. 'ವಜ್ರ ಕಾಯನು ನಿನ್ನ ತಂಗಿಯಾದ ಪ್ರಮೋದಿನಿ ಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗ ಬಯಸುವನು' ಎಂದು ಆ ದೂತನು ವೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

'ನೀನು ಗ್ರೀಕ್‌ಪಕ್ಷ ತ್ಯಜಿಸಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ವರ್ಧನನಪಕ್ಷ ಸೇರಿದರೆ ನನ್ನ ತಂಗಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಲಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ದ್ರೋಹಮಾಡಲು ಇಚ್ಛೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕನಿಷ್ಟಪಕ್ಷ ನಿಮ್ಮ ವೀರರಲ್ಲಿ ಭೂಧವನೇ ಮುಂತಾದ ಕೆಲವು ವೀರರನ್ನು ಕೊಲ್ಲುವುದಾಗಿ ಪ್ರಮಾಣಮಾಡು.' ಎಂದು ವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ ವೀರಸಿಂಹನು ಉತ್ತರ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ವಜ್ರ ಕಾಯನು ಈ ಷರತ್ತಿಗೆ ತನ್ನ ಅಂಗೀಕಾರ ಸೂಚಿಸಲು ತುಸ ಹಿಂದೇಟು ಹಾಕಿದನು. ಇಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಶೀತಕಾಲ ಮುಗಿದು ವಸಂತಕಾಲ ಬಂತು. ಆದರೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧವೂ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು.

ಯುದ್ಧರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಗಾದರೂ ವೀರಸಿಂಹ ನನ್ನು ಎದುರುಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವಜ್ರಕಾಯನು ತುಂಬಾ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಅವನ ಯತ್ನ ಫಲಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಒಂದುಸಾರಿ ಅವನು ವೀರಸಿಂಹನಕಡೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ ವೀರಸಿಂಹನ ತಮ್ಮನೊಬ್ಬನು ವಜ್ರಕಾಯನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಬಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದನು.

ಯುದ್ಧ ವೈಖರಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ದೇವತೆ ಗಳು ಗ್ರೀಕರಿಗೆ ಪ್ರತಿಕೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುತಿತ್ತು.

ಹಿಂದೆ ವಜ್ರಕಾಯನು ಟ್ರಾಯ್ ನಗರದ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆ ದಾಗ ಅನೇಕಮಂದಿ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಅವನ ಕೈಗೆ ಸೆರೆಸಿಕ್ಕಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೇಮ ಎಂಬ ತರುಣಿ ಯೊಬ್ಬಳು. ಭಾಮಿನಿ ಎಂಬುವಳು ಮತ್ತೊ ಬ್ಬಳು. ಗ್ರೀಕವೀರರು ಸುಂದರಿಯರಾದ ತರು ಣಿಯರನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಂಡಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹೇಮ ರಾರಾಜನ ಪಾಲಿಗೂ, ಭಾಮಿನಿ ವಜ್ರ ಕಾಯನ ಪಾಲಿಗೂ ಬಂದರು.

ಹೇಮಳ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಹೇಮಂಬರ. ಅವನು ಸೂರ್ಯನ ಉಪಾಸಕ. ತನ್ನ ಮಗ ಳನ್ನು ಗ್ರೀಕರಿಂದ ಮತ್ತೆ ಪಡೆಯುವ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ, ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು

ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಾರಾಜನಿಗೆ ಅರ್ಪಿಸಿ, ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೋರಿದನು. ಆದರೆ ರಾರಾಜನು ಹೇಮಂಬರನ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಡದೆ ಅವನ ಕಾಣಿಕೆಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ಅವಹೇಳನಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಈ ಸಂಘಟನೆ ನಡೆದಾಗಲಿಂದ ಪ್ರತಿದಿನ ಗ್ರೀಕರ ಶಿಬಿರದಮೇಲೆ ಎತ್ತಲಿಂದಲೋ ಬಾಣಗಳು ಬಿದ್ದು, ಗ್ರೀಕ್ ಸೈನಿಕರನ್ನು ಆಹುತಿ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳುತಿತ್ತು.

ಹೀಗೇ ಹತ್ತು ದಿನಗಳು ಕಳೆದ ನಂತರ ಗ್ರೀಕ್ ಶಾಖೆಗಳಿಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಕಾಂಶುಕನು ಒಂದು ರಹಸ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು.

"ಹೇಮಂಬರನು ಸೂರ್ಯನ ಔಪಾಸಿಕ. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಿಯನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಲು ಬಂದಾಗ ರಾರಾಜನು ಆತನನ್ನು ನಿಂದಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಹೇಮಂಬರನು ಸೂರ್ಯಭಗವಾನನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು, ಸೂರ್ಯನು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಈ ಬಾಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವನು. ಈ ಆಪತ್ತಿನಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಹೇಮಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಭದ್ರವಾಗಿ ಆಕೆಯ ತಂದೆಯ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಕಾಂಶುಕ.

ರಾರಾಜನು ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಂಬಿ ಹೇಮಳನ್ನು ತಕ್ಷಣ ಹೇಮಂಬರನ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಅನಂತರ ಅವನು ತಾನು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಎಂಬ ಅಹಂಭಾವದಿಂದ ವಜ್ರಕಾಯನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದ ಭಾಮಿನಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುತಂದು ತನ್ನ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಇದನ್ನು ಕಂಡು ವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೋಪ ಬಂತು. "ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನಗೆ ಈ ಯುದ್ಧದೊಂದಿಗೆ ಯಾವ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಲಾರೆ" ಎಂದು ಶಪಥಮಾಡಿದ.

ಅವನು ಈನೊದಲೇ ಪ್ರಮೋದಿನಿಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆಕೆಯ ತಂದೆ ವರ್ಧನನನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸಲು ವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ ಇದು ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಅವಕಾಶವಾಯಿತು. ವಜ್ರಕಾಯನೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಸೇನೆಗಳೂ ಸಹ ಯುದ್ಧ

ಭೂಮಿಯನ್ನು ತ್ಯಜಿಸಿ ಹೊರಟುಹೋದುವು. ಗ್ರೀಕರ ಪಕ್ಷವಹಿಸಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಜ್ರಕಾಯನು ಶಪಥಮಾಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿ ಟ್ರೋಜನರು ಅಮಿತಾನಂದಗೊಂಡರು. ಅವರು ಅತ್ಯುತ್ಸಾಹದಿಂದ ಗ್ರೀಕರ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿಮಾಡಿದರು. ಈ ಧಾಳಿಯನ್ನು ಕಂಡು ರಾರಾಜನು ಭೀತಿಗೊಂಡನು.

ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸುವಂತೆ ಆತನು ಟ್ರೋಜನರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು. ಯುದ್ಧ ನಿಂತಿತು. ಈ ಹೋರಾಟವೆಲ್ಲಾ ಭುವನಸುಂದರಿಗಾಗಿಯಾದುದರಿಂದ ಆಕೆ ಯಾರ ಸೊತ್ತಾಗಬೇಕೋ ನಿರ್ಣಯಿಸಲು ಆಕೆಯ ಪತಿಯಾದ ಪ್ರತಾಪ, ಆಕೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಮೋಹನ ಇವರಿಬ್ಬರ ನಡುವೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿಸಲು ಉಭಯತರೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಪ್ರತಾಪ ಮೋಹನರು ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅದು ಕೊನೆಮುಟ್ಟುವ ತನಕ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದ ನಡುವೆ ಮೋಹನನು ಮಾಯವಾದ.

ಕಾಮಿನಿದೇವತೆಯೇ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಮಾಯಾ ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಅದೃಶ್ಯನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಟ್ರಾಯ್ ನಗರಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಳೆಂದು ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ವದಂತಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು.

ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧದಿಂದ ಯಾವುದೊಂದೂ ನಿರ್ಧರವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧ ಸಮಾಪ್ತಿಗೂ ಭಂಗವುಂಟಾಯಿತು. ಕಂಟಕನೆಂಬ ಟ್ರೋಜನ್ ವೀರನು ಪ್ರತಾಪನ ಮೇಲೆ ಬಾಣಬಿಟ್ಟನು. ಇದನ್ನು ಕಂಡು ದೇವಮಯನು ಕೋಪದಿಂದ ಬೆಂಕಿಯಾಗಿ ಕಂಟಕನನ್ನು ಕೊಂದು, ಪ್ರಶಂಸನನ್ನು ಗಾಯಗೊಳಿಸಿದನು.

ಹೀಗಾದನಂತರ ವೀರಸಿಂಹನು ವಜ್ರಕಾಯನನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದನು. ಆದರೆ ವಜ್ರಕಾಯನು ತಾನು ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ತಾನು ಕಾರಣಾಂತರಗಳಿಂದ ಯುದ್ಧರಂಗದಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗುತ್ತಿರುವೆನೆಂದೂ ಉತ್ತರವಿತ್ತನು. ವೀರಸಿಂಹನೊಂದಿಗೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಗ್ರೀಕರು ಭೂಧವನನ್ನು ಆರಿಸಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ವಜ್ರಕಾಯನ ತರುವಾಯ ಗ್ರೀಕ್ ವೀರರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾದ ಮಹಾವೀರನೆಂದರೆ ಭೂಧವನೇ ಆಗಿದ್ದ.

ವೀರಸಿಂಹ ಭೂಧವರು ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯದವರೆವಿಗೆ ದ್ವಂದ್ವಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರೂ ಗೆಲ್ಲುವ ಅಥವಾ ಸೋಲುವ ಸೂಚನೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸರಿಸಮಾನರಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು.

ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯವಾದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಯುದ್ಧವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪರಸ್ಪರ ಪರಾಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಪ್ರಶಂಸಿಸಿ ಮೆಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಬೆಲೆಬಾಳುವ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

ಉಭಯಪಕ್ಷದವರು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಯುದ್ಧ ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಗ್ರೀಕರು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಡಿದ ತಮ್ಮಪಕ್ಷದ ವೀರರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಕಡೆ ಹೂತಿಟ್ಟು, ಅಲ್ಲೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ದಿಬ್ಬ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಅದರಮೇಲೆ ಒಂದು ಗೋಡೆ ಕಟ್ಟಿದರು. ಆ ಗೋಡೆಯ ಮುಂಬಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಳವಾದ ಕಂದಕವನ್ನು ತೋಡಿ, ಅದರ ಮುಂದೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿಸಿದರು.

ಆತರುವಾಯ ಮತ್ತೆ ಯುದ್ಧ ಆರಂಭವಾಯಿತು. ಈ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗ್ರೀಕರು ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿದರು. ಟ್ರೋಜನರು ಅವರನ್ನು ಗೋಡೆಯ ಆಚೆಗೆ ಓಡಿಸಿದರು. ಆ ರಾತ್ರಿ ಟ್ರೋಜನರು ಗ್ರೀಕ್ ನೌಕೆಗಳಿಗೆ ಅತಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಬಿಡಾರಹಾಕಿದರು.

ಗ್ರೀಕರ ಸೇನಾನಾಯಕನಾದ ರಾರಾಜನು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಎದೆಗುಂದಿದನು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ವಜ್ರಕಾಯನನ್ನು ಮತ್ತೆ ಯುದದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲ ನಮಗೆ ಅಪಜಯ ಖಂಡಿತ ಎಂದು ಅರಿತನು. ರಕ್ತವರ್ಣ, ಭೂಧವ, ರೂಪಧರ ಮತ್ತಿಬ್ಬರು ರಾರಾಜನ ಪರವಾಗಿ ವಜ್ರಕಾಯನ ಬಳಿಗೆ ರಾಯಸಹೋದರು. ಅವರೊಂದಿಗೆ ರಾರಾಜನು ವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ ಅತ್ಯಮೂಲ್ಯವಾದ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ "ಗ್ರೀಕ್ ವೀರನೇ, ನಿನ್ನ ಭಾಮಿನಿಯನ್ನು ನಿನ್ನವಶಪಡಿಸುವೆನು. ಮತ್ತೆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸು" ಎಂದು ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ರಾರಾಜನು ಭಾಮಿನಿಯನ್ನು ವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಲು ಬೇರೊಂದು ಕಾರಣವೂ ಇತ್ತು. ತಂದೆಯಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಹೇಮ "ನಾನಿಲ್ಲಿರಲಾರೆ. ರಾರಾಜನಬಳಿ ಸುಖ

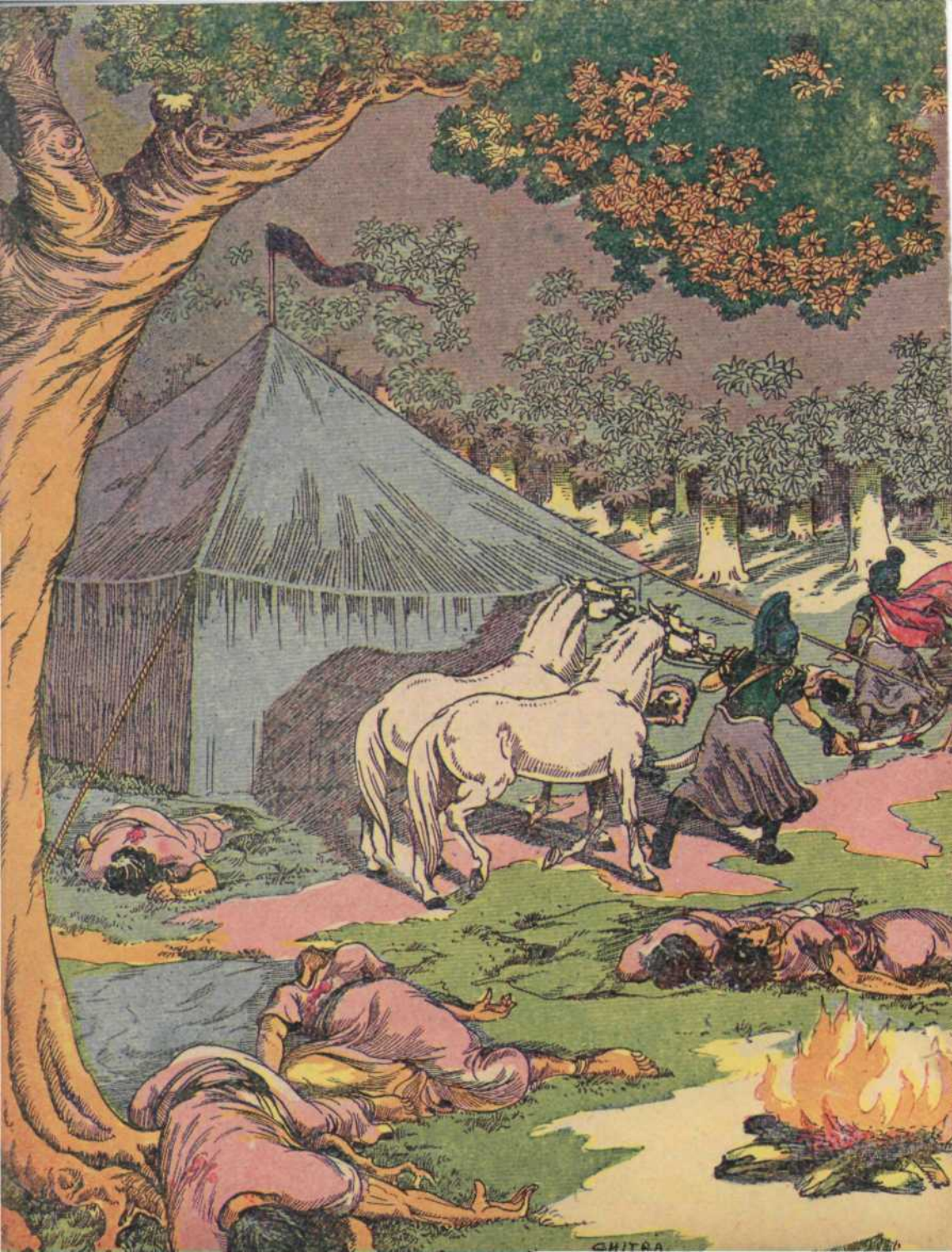
CHITRA

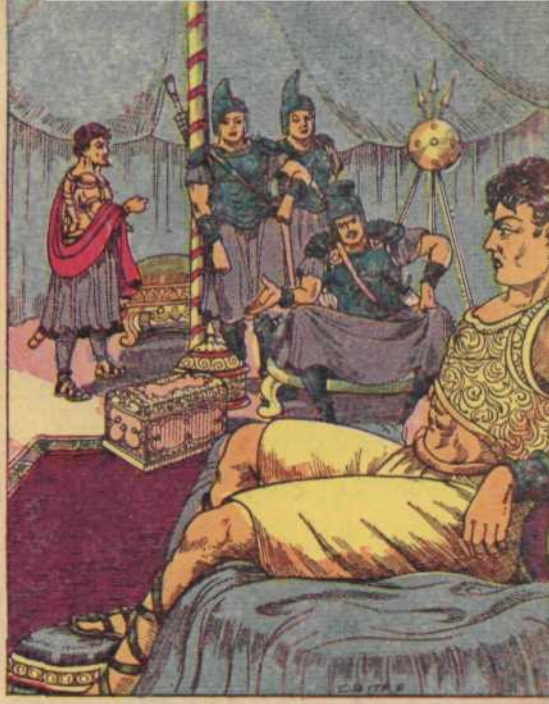

ವಾಗಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೇ ಹೋಗುವೆನು" ಎಂದು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡಿ, ರಾರಾಜನಬಳಿಗೆ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಳು.

ರಾರಾಜನು ಕಳುಹಿಸಿದ ದೂತರೊಂದಿಗೆ ವಜ್ರಕಾಯನು ಅತಿವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದನು. ಆದರೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. "ನಾಳೆ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ನಾವೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವವನಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ದೂತರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು.

ಆ ರಾತ್ರಿ ರೂಪಧರ, ದೇವಮಯರು ಟ್ರೋಜನ್ ಶಿಬಿರದ ಮೇಲೆ ಧಾಳಿಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯದ ಮೇಲೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲು ಅವರಿಗೆ ಟ್ರೋಜನರ ಬೇಹುಗಾರನೊಬ್ಬನು ಕಾಣಿಸಿದ.

ಆ ಇಬ್ಬರು ಗ್ರೀಕ್ ವೀರರು ಅವನಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟು ಅವನಿಂದ ಶತ್ರುರಹಸ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವನನ್ನು ಕೊಂದುಹಾಕಿದರು.

ಅವನು ಮುಖ್ಯವಾದ ರಹಸ್ಯವೊಂದನ್ನು ಹೊರಗೆಡವಿದನು. ಅದೇನೆಂದರೆ ವಿಚ್ಛೇದನನೆಂಬ ತ್ರೇಸ್ ದೇಶದ ಅರಸನು ತನ್ನ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಹಾಲಿನಕೆನೆಯಂಥ ಬಣ್ಣವಿರುವ ಉತ್ತಮಜಾತಿಯ ಆಶ್ವಗಳೊಂದಿಗೆ ಟ್ರೋಜನ್ ಸೈನಿಕರ ಶಿಬಿರದಲ್ಲಿ ಇಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಆ ಕುದುರೆಗಳು ವಾಯುವೇಗವನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿ ಓಡಬಲ್ಲುವು. ಅವು ಟ್ರಾಯ್ ನಗರದಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು ಮೇದು ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹರಿಯುತ್ತಿರುವ ಸ್ಕಾಮಂದರ್ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕುಡಿಯಿತೆಂದರೆ ಟ್ರಾಯ್ ನಗರವನ್ನು ಗೆಲ್ಲಲಶಕ್ಯವೆಂಬ ಪ್ರತೀತಿಯಿತ್ತು. ವಿಚ್ಛೇದನನ ಕುದುರೆಗಳಿನ್ನೂ ಈ ಎರಡು ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಆತನು ಆ ರಾತ್ರಿ ಟ್ರೋಜನ್ ಶಿಬಿರದ ಬಲ ಪಾರ್ಶ್ವದ ಒಂದು ಡೇರೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯುತ್ತಿರುವನು. ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆ ಗೂಢಚಾರನಿಂದ ಅವರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದರು.

ರೂಪಧರ, ದೇವಮಯರು ಬೇಹುಗಾರನನ್ನು ಕೊಂದು ನೆಟ್ಟಗೆ ವಿಚ್ಛೇದನನು ಇದ್ದ ಡೇರೆಗೆ ಹೋದರು. ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಒಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ಗಾಢ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವಿಚ್ಛೇದನ ಮತ್ತು ಅವನ

ಹನ್ನೆರಡು ಜನ ಉನ್ನತಾಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿ, ಅವರೆಲ್ಲರ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ನಡೆದರು.

ತರುವಾಯ ಕೊಂಚಹೊತ್ತಿಗೆ ವಿಚ್ಛೇದನನ ಪರಿವಾರದವರು ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತು ತಮ್ಮ ರಾಜ ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಕಂಗಾಲಾದರು. ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳದೆ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಓಡಲು ಹವಣಿಸಿದರು. ಅವರು ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಗ್ರೀಕರು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಂಚುಹಾಕಿ ಅವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ಯಮಪುರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಇಷ್ಟಾದರೂ ಮಾರನೇಯ ದಿನ ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಪರಾಜಯವಾಯಿತು. ಅವರು ಹಿಂದೆಂದೂ ಅಂತಹ ಅಪಜಯವನ್ನು ಹೊಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾರಾಜ, ರೂಪಧರ, ದೇವಮಯ ಮುಂತಾದ ಮಹಾವೀರರೆಲ್ಲಾ ಗಾಯಗೊಂಡರು.

ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿದ ಟ್ರೋಜನ ಮಹಾವೀರ ವೀರಸಿಂಹನು ಗ್ರೀಕರನ್ನು ಹೊಡೆದಟ್ಟಿದನು. ಅವರು ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಬಲವಾದ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಛೇದಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಸುಮ್ಮನಾಗದೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆನುಗ್ಗಿ ಅಭೇದ್ಯವಾಗಿದ್ದ ಗ್ರೀಕ್ ಸೈನಿಕಶ್ರೇಣಿಯನ್ನು ಭೇದಿಸಿದನು. ಗ್ರೀಕ್ ಸೈನಿಕರು ವಿಶ್ವ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೂ ವೀರಸಿಂಹನ ಧಾಳಿಯನ್ನು ತಡೆಯಲಶಕ್ತರಾದರು.

ಭೂಧವನು ಎಸೆದ ಭಲ್ಲೆಯೊಂದು ವೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ತಗಲಿ, ಆತನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ತತ್ತರಿಸಿದನಾದರೂ ತುಸ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಸೈನಿಕರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದನು.

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಟ್ರೋಜನ್‌ರು ಗ್ರೀಕ್ ನೌಕೆಗಳನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ನೌಕೆಗೆ ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿದರು.

ಚಂದ್ರಪ್ರಭನದು ಆ ನೌಕೆ. ಗ್ರೀಕ್ ನಾವೆಗಳು ಟ್ರಾಯ್ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮೊದಲು ನೆಲದಮೇಲೆ ಕಾಲಿಟ್ಟು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿದ ಗ್ರೀಕ್ ಮಹಾವೀರನು ಈ ಚಂದ್ರಪ್ರಭ.

[ಇನ್ನೂ ಇದೆ]

ಕಪಟಿಗಳು

ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮೋಸಗಾರಿದ್ದರು. ಇಬ್ಬರೂ ಊರೂರು ತಿರುಗುತ್ತಾ ಭೂತವೈದ್ಯ ರೆಂತಲೂ, ತಾಯತ ಕಟ್ಟುವೆನೆಂತಲೂ ಹೇಳಿ ಹಳ್ಳಿಗರನ್ನು ವಂಚಿಸಿ, ಹಣ ಗಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಗುಟ್ಟು ಬಯಲಾಗುವ ಮುಂಚೆ ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯವನು ಗುರುವೆಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುವನು! ಕಿರಿಯನು ಶಿಷ್ಯನೆಂದು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವನು. ಗಳಿಸಿದ ಹಣವನ್ನು ಇಬ್ಬರೂ ಸಮವಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅವರು ಇಂದಿದ್ದ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಮರುದಿನ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ತಿಂಗಳಿದ್ದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ತಿಂಗಳಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೇ ದೇಶದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಂಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದಾಗ್ಯೂ ಅವರ ಅಪಖ್ಯಾತಿ ಅವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತಿತ್ತು.

ಒಂದು ಸಾರಿ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರು ಒಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ಇವರ ಮೋಸವನ್ನು ಅರಿತವನೊಬ್ಬ ಅಲ್ಲಿದ್ದ. ಅವನು ಇವರನ್ನು ಅಟ ಕಾಯಿಸಿ "ನೀವು ಕಳ್ಳರು, ಮೋಸಗಾರರು, ದಗಾಕೋರರು" ಎಂದು ಎಲ್ಲರ ಮುಂದೆ ಕೂಗಾಡಿದ. ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಅವರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಏಟು ಬಿಗಿದು ಆ ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಓಡಿಸಿದರು.

ಈ ಸಂಘಟನೆ ನಡೆದ ನಂತರ ಗುರು ಶಿಷ್ಯರ ದಾರಿ ಕವಲೊಡೆಯಿತು. ಹಿರಿಯ ಸಾಧು ಅಂದರೆ ಗುರು, ಬಹಳ ದಿನ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ. ಅಲ್ಲೊಂದು ಸತ್ರದ ಜಗಲಿಯಮೇಲೆ ಕುಳಿತು, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಬಕಧ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ಸುತ್ತ ಕೆಲವಾರು ಉಂಡಾಡಿಗಳು ಸೇರಿದರು. ಕೊಂಚಹೊತ್ತಾದ ನಂತರ ಸಾಧು ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ ನಸುನಕ್ಕನು. "ಸ್ವಾಮಿ ತಾವು ಯಾರು? ಯಾವ ದೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವಿರಿ? ತಮ್ಮ ಬಳಿ ಯಾವ ಮಹತ್ವವಿದೆ" ಎಂದು ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ಅತಿ ಭಕ್ತಿ ಭಾವದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ತಮ್ಮಾ, ನಮಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದುದೇನಿದೆ ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ? ವಿಭೂತಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಮಸ್ತ ವ್ಯಾಧಿಗಳು ಗುಣವಾಗುವುವು. ತಾಯತ

ಎನ್. ಮುಕುಂದರಾವ್

ಕಟ್ಟಿದರೆ ಗ್ರಹ ಪೀಡೆಗಳು ತೊಲಗುವುವು. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಭೂತಚೇಷ್ಟೆಗಳನ್ನು ಪರಿಹರಿಸುವೆವು" ಎಂದನು ಆ ಕಳ್ಳ ಸಾಧು.

ಸುತ್ತ ನೆರೆದಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಮಂತ್ರಿಸಿದ ವಿಭೂತಿಯನ್ನು ಪಡೆದರು. ಕೆಲವಾರು ಜನ ತಾಯತ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡರು. ಹರಿದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದು ಮಠ ಕಟ್ಟಿಸುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ವಸೂಲುಮಾಡಿದನು ಸಾಧು.

ಹಣದ ಮಾತೆತ್ತಿದ ಕೂಡಲೇ ತಾಯತ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಹಲವರು ಹಿಂತೆಗೆದರು.

ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಶಿಷ್ಯನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಹಿರಿಯ ಸಾಧುವನ್ನು ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಉರಿದೆದ್ದು "ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆಯಾ? ಕಳ್ಳ ಸನ್ಯಾಸಿ" ಎಂದು ನಿಂದಿಸಿ, ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ಉದ್ದೇಶಿಸಿ "ಅಣ್ಣಗಳಿರಾ, ಅಪ್ಪಗಳಿರಾ, ನೀವು ಯಾರು ಇವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಬೇಡಿ. ಇವನು ಮಹಾ ಮೋಸಗಾರ. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆಯವರೆವಿಗೂ ನಾನು ಇವನ ಶಿಷ್ಯನಾಗಿದ್ದು, ಇವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರನಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಕೆಟ್ಟನಂತರ ಬುದ್ಧಿ ಬಂತು. ಇವನ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗದಿರಿ" ಎಂದು ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟ.

ಅವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೆಲವರು ನಂಬಿದರು. ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೆಲವರು ಮೂಗಿನ ಮೇಲೆ ಬೆರಳಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಕೆಲವರು ಕಣ್ಣರಳಿಸಿದರು. "ಛಿ, ಇದೆಂತಹ ಮೋಸ ವಂಚನೆ" ಎಂದು ಗೊಣಗಾಡಿದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು. ಅದುವರೆವಿಗಾಗಲೇ ಗುರುಗಳಿಂದ ತಾಯತ

ವಿಭೂತಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದ ಜನರು ಮತ್ತೆ ಶಿಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಕಿಡಿಕಾರಿದರು. "ಯಾರೋ ದುರುಳನು, ನೀಚನು, ತನ್ನನ್ನು ನಿಂದಿಸುತ್ತಿರಲು ನೀವೇಕೆ ಸುಮ್ಮನಿರುವಿರಿ? ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು, ಅವನ ವಿಷಯ ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ" ಎಂದರು.

ಆ ಕಳ್ಳ ಗುರು ಗಡ್ಡ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ "ಅವನೊಬ್ಬ ಅಜ್ಞಾನಿ. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಪಾಪ ಅವನಿಗೆ ಸುತ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಅವನ ಮೇಲೆ ವೃಥಾ ಕೈಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ತಿಳಿಗೇಡಿತನ" ಎಂದ.

ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಿಷ್ಯನು ಮತ್ತಷ್ಟು ರೊಚ್ಚಿಗೆದ್ದು ಗುರುವಿನ ಕಡೆ ದುರುಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡುತ್ತಾ "ಅಷ್ಟಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು ತಾನೇ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ? ನಿನ್ನ ಬಾಳೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರು ನನ್ನನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾಕು, ನಿನ್ನ ಬಂಡವಾಳವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಗೆಳೆಯುವೆನು" ಎಂದ.

ಗುರು ನಿಜವಾಗಿ ಮೋಸಗಾರನಿರಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯ ಮೂಡಿತು. ಜನರಲ್ಲುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿದ ಗುರು ತಟಕ್ಕನೆ ಮೇಲೆದ್ದು ನಿಂತು "ಎಲ ಎಲವೋ ನೀಚ, ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಷ್ಟೂ ಮಿತಿಮೀರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವೆ. ಈ ಅಮಾಯಕರು ನಿನ್ನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬುವರೆಂದು ನೀನು ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ನನ್ನನ್ನೂ, ನಿನ್ನನೂ, ಈ ಜನರನ್ನೂ ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಯಾರು ನಿಜ ನುಡಿಯತ್ತಿರುವರೆಂದು. ನಾನು ಕಳ್ಳ

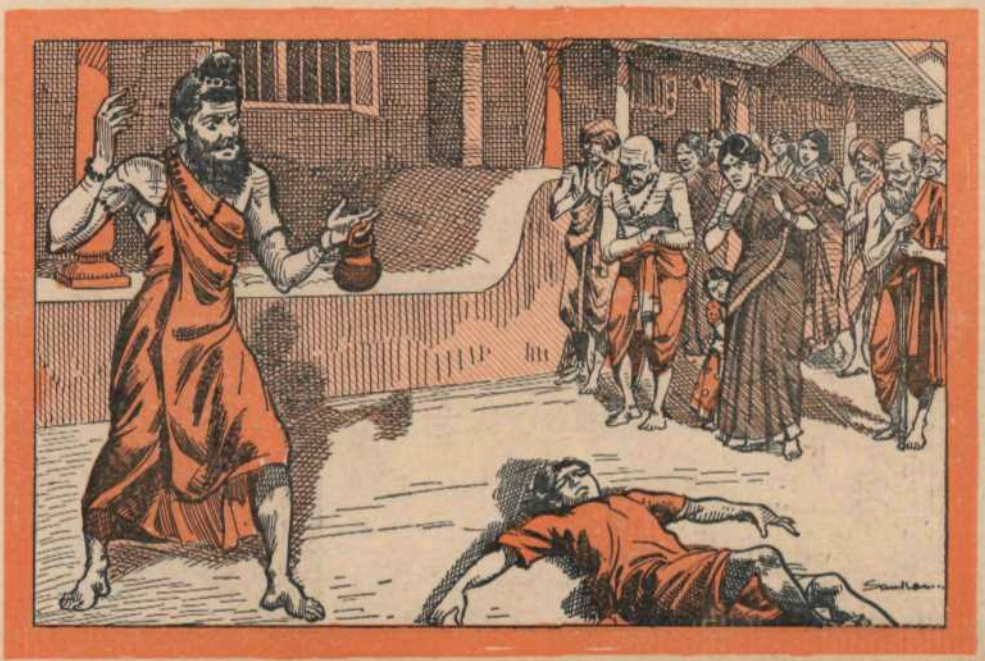

ಸಾಧುವಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಸೂರು ಕಳಚಿ ನನ್ನಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿ. ನಿನ್ನ ಮಾತು ಸುಳ್ಳಾಗಿದ್ದರೆ ಇದೇ ಅನುಭವಿಸು" ಎಂದು ತನ್ನ ಕಮಂಡಲದಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಸಿ ಶಿಷ್ಯನಮೇಲೆ ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಶಿಷ್ಯನು ಬುಡಕತ್ತರಿಸಿದ ಬಾಳೆಯ ಗಿಡದಂತೆ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ವಿಲವಿಲ ಒದ್ದಾಡಿ ಶವದಂತಾದನು.

"ಸತ್ತುಹೋದ, ಸತ್ತುಹೋದ" ಎಂದು ಸುತ್ತಲಿದ್ದ ಜನ ಹಾಹಾಕಾರ ಮಾಡಿದರು. "ಮಹಾತ್ಮರನ್ನು ನಿಂದಿಸಿದ ಪಾಪ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೋಗುವುದುಂಟೇ?" ಎಂದರು ಕೆಲವರು. "ಯಾರೋ ಬಡ ಸಾಧುವೆಂದು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ ಬೊಗಳಿದ. ತಕ್ಕ ಶಾಸ್ತಿ ಆಯಿತು" ಎಂದರು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ "ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ, ತಿಳಿಯದೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ. ಅವನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿಬಿಡಿ" ಎಂದು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಅವರನ್ನು ಸಂತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಗುರು ಕೂಡಲೇ ಜೋಳಿಗೆಯಿಂದ ಒಂದು ತಾಯತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಶಿಷ್ಯನ ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟಿ "ನಿನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿರುವೆವು. ಏಳು" ಎಂದನು. ಶಿಷ್ಯನು ಆಗಲೇ ನಿದ್ದೆಯಿಂದ ಎಚ್ಚೆತ್ತವನಂತೆ ಆಕಳಿಸುತ್ತಾ ಎದ್ದು ಕುಳಿತನು. ತುಸ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಗುರುವಿನ ಪಾದಗಳ ಮೇಲೆ ತಲೆಯಿಟ್ಟು "ಸ್ವಾಮಿ, ಅಪರಾಧವೆಸಗಿದೆ. ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದನು. "ಕ್ಷಮಿಸಿದ್ದೇವೆ. ನಡಿ ಇಲ್ಲಿಂದ. ಮುಂದೆಂದಿಗೂ ಸಾಧುಸಂತರ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಬೇಡ" ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿದ ಗುರು.

ಶಿಷ್ಯನು ಕಣ್ಣೊರೆಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಎದ್ದುನಿಂತು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಗುರುಗಳಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಎತ್ತಲೋ ಕಣ್ಮರೆಯಾದನು. ತರುವಾಯ ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲ ಗುರುಗಳ ಬಳಿಯಿಂದ ತಾಯತಿ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಹಣ ಕೊಟ್ಟರು.

ಅಂದೇ ಗುರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಪಟ್ಟಣದಾಚೆಯಿದ್ದ ಅರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯನನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡನು. ತಾನು ಗಳಿಸಿದ ಹಣದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಮತ್ತೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಇದೇ ನಾಟಕ ಹೂಡಲು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿ ಮತ್ತೊಂದು ನಗರಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು.

ಮಿತ್ರಭೇದ

ಶತ್ರುರಾಜರು ಚರ
ಚರಗೆದ್ದು ಬಂದು
ಮುತ್ತಿಕ್ಕಿಬಿಟ್ಟರು
ಕೋಟೆಯನೆಲ್ಲ
ಮಾಯ ವಿಷ್ಣುವನಂಬಿ
ದಾ ರಾಜ ತನ್ನ
ಪ್ರೇಮಪುತ್ರಿಗೆ ಮತ್ತು
ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳೆಂದ
ಅವಳು ರಾತ್ರಿಗೆ ಬಂದ
ನಕಲಿದೇವನಲಿ
ಬೇಡಿಕೊಂಡಳು ತುಂಬ
ಮನಕರಗುವಂತೆ.
ದಾರಿಗಾಣದೆ ಆತ
ಧೈರ್ಯದಿಂ 'ರಮಣೀ,
ನಾಳೆ ಮುಂಜಾನೆಯೆ
ಓಡಿಸುವೆ' ನೆಂದ.
ಈ ಮಾತನೇ ಆಕೆ
ತಂದೆ ಗರುಹಿದಳು
ಆತ ವಿಷ್ಣುವನೇ
ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದ.
ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೆಲ್ಲ
ನಿಜವಿಷ್ಣು ಕಂಡು,
ತಾಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ
ಲೋಕದಲ್ಲಿನ್ನು
ದೇವರನಂಬುಗೆ
ಯೇ ಹೋದೀತೆಂದು
ಪೋಲಿವಿಷ್ಣುವಿನಲ್ಲಿ
ಹೊಕ್ಕನಾ ವಿಷ್ಣು !
ಆತ ಗರುಡನನೇರಿ
ದೇವಶಕ್ತಿಯಲೀ
ನಿಮಿಷದಿಹಗೆಗಳ
ಧೂಳುಹಾರಿಸಿದ !
ಜಯತಂದಾ ಜಾಡನ
ಅರಸಗೌರವಿಸಿ
ಮಗಳ ನಾತನಿಗಿತ್ತು
ರಾಜ್ಯವರ್ಪಿಸಿದ.

ಟಿ. ಎ. ಶರ್ಮ

ಅದರಿಂದೆ ಕರಟಕಾ
ಬುದ್ಧಿ ಯೊಂದಿರಲು
ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ
ಗೆಲ ಬಹುದೆಲ್ಲ.
ಇದಕೇಳಿ ಕರಟಕ
ನೆಂದ ಸಂಶಯದಿ,
'ಸಂಜೀವಕನು ತುಂಬ
ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಯಲಾ,
ಮೃಗರಾಜನೂ ಏನೂ
ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲಾ.
ಹೇಗಾ ಸ್ನೆಹಿತರಲ್ಲಿ
ವೈರವೇರಿಸುವೆ?'
ದಮನಕನದಕೆಂದ,
'ಬಿಡುಚಿಂತೆ ತಮ್ಮ,

ಯುಕ್ತಿಯಿಂ ಸಾಧಿಸ
ಬಹುದೆಂಬುದಕ್ಕೆ,
ಕಾಗೆಯೊಂದೇ ಹಾವ
ಕೊಲಿಸಿದ ಕಥೆಕೇಳ್,
ದೊಡ್ಡೊಂದು ಆಲದ
ಮರದಕೊಂಬೆಯಲಿ
ಕಾಗೆ ದಂಪತಿಗಳು
ಬಾಳು ಹೂಡಿದುವು.
ಗೂಡಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುವು
ತಮ್ಮ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ.
ಆ ಮರಕಿರುವೊಂದು
ಪೊಟರೆಯ ಒಳಗೆ
ನಾಗರಹಾವೊಂದು
ವಾಸವಾಗಿತ್ತು.
ಕಾಗೆಗಳಿಲ್ಲದ
ಸಮಯವನೋಡಿ,
ಹಾವು ಮೇಲಕೆಯೇರಿ
ತಿಂದು ಮೊಟ್ಟೆಗಳ
ಏನೂ ಅರಿಯದಂತೆ
ಅಡಗಿಕೊಂಡಿತ್ತು.
ಎಷ್ಟೋಸಾರಿ ಮೊಟ್ಟೆ
ಇಟ್ಟುದನೆಲ್ಲಾ
ಹೊಟ್ಟೆಗಿಳಿಸಿ ಕೊಂಬಾ
ಹಾವನ್ನು ಕಂಡು,
ತಮ್ಮ ಗೆಳೆಯ ನರಿ
ಯಣ್ಣನ ಕಂಡು

ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟವ ಪೇ
ಳಿದುವು ಕಾಗೆಗಳು.
ನರಿಯಣ್ಣ ನಕ್ಕೇನೋ
ಕಿವಿಯಲ್ಲೇ ನುಡಿದ,
ಒಂದು ಪಾಯವ ಕೇಳಿ
ಕೊಂಡು ಹಾರಿದುವು.
ಕೊಳವೊಂದರಲಿ ರಾಜ
ಕುಲದಕಾಂತೆಯರು
ಕರೆಯಲ್ಲಿ ನಗನಟ್ಟು
ಗಳನೆಲ್ಲ ಇರಿಸಿ
ವಿಾವಾಗ ಕಾಗೆತಾ
ಭರ್ರೆಂದು ಬಂದು
ಮುತ್ತಿನ ಸರವೊಂದ
ನೆತ್ತಿಕೊಂಡಯ್ಯೋ,
ಸುತ್ತಿನ ಭಟರದ
ಕಂಡು ಓಡಿದರು.
ಕಾಗೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡೇ
ತನ್ನಾಲ ಮರದ
ಪೊಟರೆಗಿಕ್ಕೀ ಸರ
ಎಗರಿತು ಮೇಲೆ.
ಭಟರಾ ಪೊಟರೆಯನ್ನು
ಹುಡುಕಿದರೊಡನೇ
ಹೊರಬಂದ ಹಾವಕೊಂ
ದೊಯ್ದರು ಸರವ.
ಯುಕ್ತಿಯ ಬಲದಿಂದ
ಜಯವಾಗುವುದೆಂಬ

ಇನ್ನೊಂದು ಕಥೆ ಕೇಳು,
ಕೊಳವೊಂದರೊಳಗೆ
ಸಾಸಿರದಾರು ಜೀ
ವಿಗಳಿದ್ದುವಲ್ಲಿ.
ನಡೆದಾಡುತಿದ್ದಿತು
ಕೊಕ್ಕರೆಯೊಂದು.
ಬತ್ತಿ ಬಡವಾಗಿತ್ತು
ಆಹಾರವಡೆಯಲ್
ಸತ್ವಸಾಲದೆ ಒಮ್ಮೆ
ದಡದಲ್ಲಿ ನಿಂತು,
ಕಣ್ಣೀರ ನಿಳಿಸುತ್ತ
ಅಳುತಿತ್ತು ತುಂಬಾ.
ಏಡಿಯೊಂದದ ಕಂಡು
ಅಳುವುದೇಕೆಂದು

ಕೇಳೆ ಕೊಕ್ಕರೆ ಹಿಗ್ಗಿ
ಹೀಗೆಂದಿ ತದಕೆ.
'ಉಪವಾಸವ್ರತವಪ್ಪಾ
ಕರಗಿದೆ ಮನಸೂ.

ಸುಟ್ಟು ಹಾಕುವುದೆಲ್ಲಾ
ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಬರವು!
ಈ ಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲವೂ
ಒಣಗಿಹೋಗುವುದೋ!

ಜ್ಯೋತಿಷ್ಕರಿಂದ ಈ
ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದೆನೋ!
ಅದಕಾಗಿನಾ ನಿಂತು
ವ್ರತತೊಟ್ಟು ಅಳುವೆ!

ಈ ಕೊಳ ಉಳಿದೀತೆ?
ಹಾ! ಈಗ ನೋಡಲ್!
ಈಗಲೇ ಜಲಮಟ್ಟ
ತಗ್ಗುತಿದೆಯಲ್ಲಾ!

ಬರಗಾಲ ಬರುತಿದೇ!
ಇನ್ನೇನು ಗತಿಯೋ!
ಜರಜರನೆ ನೀರೆಲ್ಲಾ
ಬತ್ತುವೀ ನೋಟ!

ನಾಯೆನ್ನ ಕಣ್ಣಿಂದ
ಕಾಣಬೇಕಾಯ್ತೋ!
ಆಚೀಚೆ ಕೊಳಗಳಾ
ಜಲಚರಗಳೆಲ್ಲಾ,

ಹಿರಿಮಡುಗಳ ಕಡೆ
ತೆರಳುತ್ತ ಲಿಹವೋ!
ನಿಮಗೇನು ಅರಿಯದೇ
ಇರುತೀರಿ ಇಲ್ಲೇ!

ನಿಮ್ಮ ಸಾವಿನನೋಟ
ನಾಕಾಣಲೇನೋ!
ಈ ಕೊಳ ನಾಶವಾ
ಗುವಕಾಲ ಬಂತೇ!

ಈ ಘೋರವೇ ಯೆನ್ನ
ಕಣ್ಣೀರ ಕಾಲ್ವೇ!
ಉಪವಾಸ ಹಿಡಿದಿಂತು
ಸಾಗಿಸುವೆ ಬಾಳ್ವೇ.

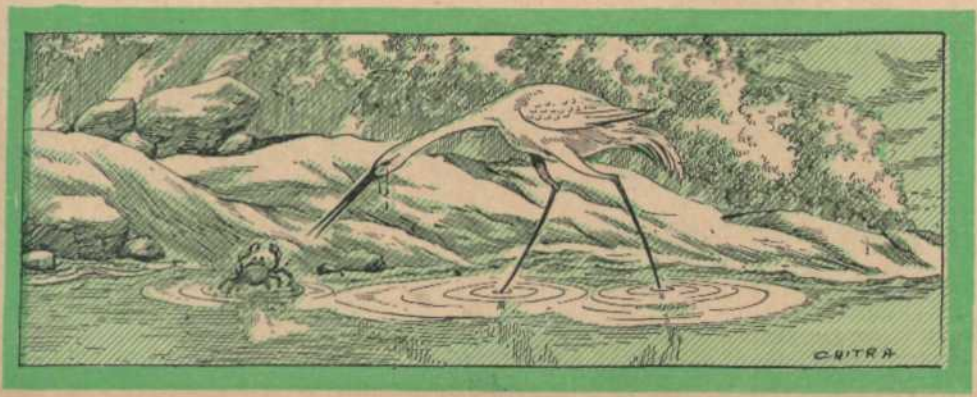

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ 10 ರೂ.

1957 ಮೇ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ :

ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಒಂದು ಜತೆ (ಎರಡು) ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಈ ಕೆಳಗಿನ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ, ಮಾರ್ಚ್ 10 ನೇ ತಾರೀಕಿನೊಳಗೆ ನಮಗೆ ಬಂದು ತಲಪುವಂತೆ ಕಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು. ನಂತರ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ವಿಳಾಸ: **ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು - 26.**

ಈ ತಿಂಗಳ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತ

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: "ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮೀರಿದ್ದು ನನ್ನಾಟಕಾಣೇ"

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: "ನಿನ್ನನ್ನೂ ಮೀರಿ ಮುಗಿಲುಮುಟ್ಟಿದವಳು ನಾನೇ!"

ಕಳಿಸಿದವರು: ಸಿ. ಹೆಚ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ,

M/S. ವಿನೋದಾ ಪಿಕ್ಚರ್ಸ್, ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ರೋಡ್, ಮದರಾಸು - 17.

ಬಹುಮಾನ ರೂ. 10/-ನ್ನು ಈ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

ವಿಚಿತ್ರ ಮಾವಿನಹಣ್ಣು

ಒಬ್ಬ ಧನಿಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಗಳಿಗೆ ಮದುವೆಯಾಯಿತು. ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಅತಿಥಿಗಳು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಬಗೆ ಬಗೆಯ ಭಕ್ಷ್ಯಗಳು ಬಡಿಸಲ್ಪಟ್ಟವು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾವಿನಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಬಡಿಸಿದರು. ಆಗ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾವಿನಹಣ್ಣುಗಳ ಕಾಲ.

ಇಬ್ಬರು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರು ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುವಾಗ ಅದರ ಗೊರಟು ಕೈಜಾರಿ ಪಕ್ಕದವನ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಆತ ಊಟಬಿಟ್ಟು ಎದ್ದು ಹೋಗಿ ರಸಾಭಾಸಮಾಡುವನೇನೋ ಎಂದು ಮೊದಲನೆಯವ ಭಯಪಟ್ಟ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಎರಡನೆಯವ ತನ್ನ ಮಾವಿನಹಣ್ಣು ತಿನ್ನುತ್ತಾ ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಎರಡನೆಯವ ತನ್ನ ಹಣ್ಣು ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿ, ತನ್ನ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಗೊರಟುಗಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಕ್ಕದವನೊಡನೆ—"ನೋಡಿದಿರಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನು! ನನ್ನ ಮಾವಿನಹಣ್ಣಿಗೆ ಎರಡು ಗೊರಟುಗಳು!" ಎಂದ.

"ಅದೇ ಅಂದುಕೊಂಡೆ ನಾನೂ! ಇವು ವಿಚಿತ್ರ ಮಾವಿನಹಣ್ಣುಗಳು. ನೋಡಿ, ನಾನು ತಿಂದುದಕ್ಕೆ ಗೊರಟೇ ಇರಲಿಲ್ಲ!" ಎಂದ ಮೊದಲನೆಯವ.

"ಆಹಾ!" ಎಂದು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟ ಎರಡನೆಯವ.

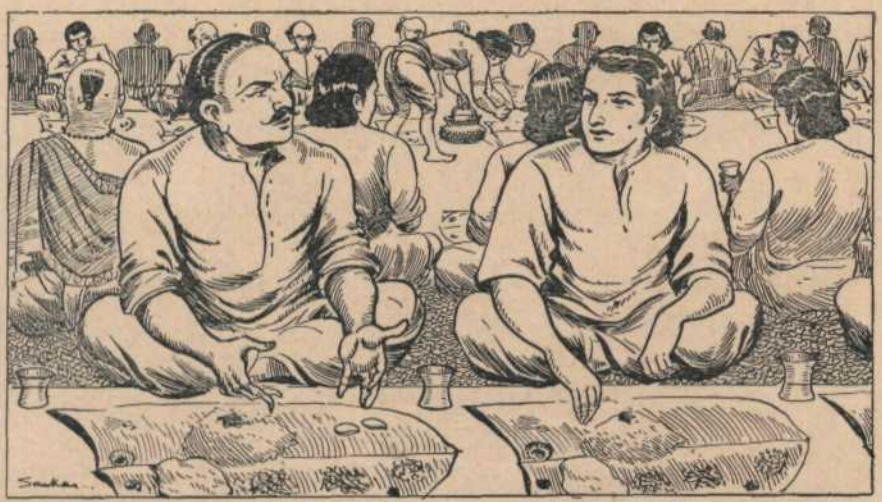

ತೋಳದ ಉಪವಾಸ

ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ತೋಳ ಗಂಗಾನದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ತಿಳಿಯದಂತೆಯೇ ಅದರ ಸುತ್ತಾ ನೆರೆನೀರು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿತು. ತೋಳವು ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಬಂಡೆಯಮೇಲೆ ಏರಿಕೊಂಡಿತು. ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹೇಗೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ಅದಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ.

"ಅಂದ ಹಾಗೆ ಇವತ್ತು ಏಕಾದಶಿತಾನೆ? ಉಪವಾಸ ಇದ್ದುಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಪುಣ್ಯ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆ! ಆಹಾರವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೋಗಲಿ." ಎಂದುಕೊಂಡಿತು ತೋಳ.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದ ಒಂದು ಆಡು ತೋಳವನ್ನು ನೋಡದೆಯೇ ಆ ಬಂಡೆಯ ಮೇಲಕ್ಕೇರಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ತೋಳ—"ಆ! ಪುಣ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಮುಂದಿನ ಏಕಾದಶಿ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತೆ. ಈಗ ಈ ಆಡನ್ನೇ ತಿಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದುಕೊಂಡು ಆಡಿನ ಕಡೆಗೆ ಪುಟಿಯಿತು.

ತೋಳವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಆಡು ಒಮ್ಮೆಗೇ ನೀರಿಗೆ ಹಾರಿ ಈಜುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

"ಒಳ್ಳೇವೇಳೆ! ಹೋಯಿತಲ್ಲ ಸದ್ಯ! ಅದನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಪುಣ್ಯವೆಲ್ಲ ಹೋಗಿಬಿಡುತಿತ್ತು." ಎಂದುಕೊಂಡಿತು ತೋಳ.

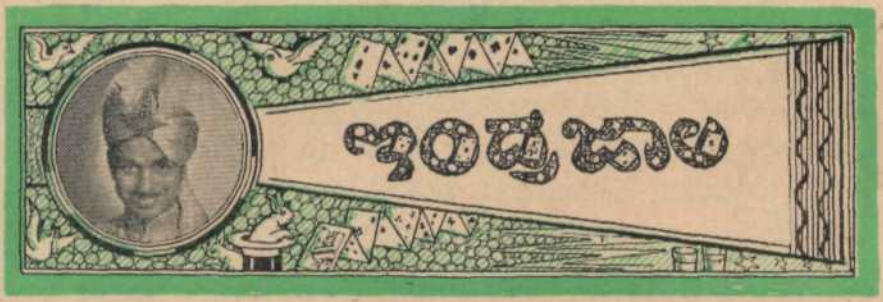

ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಪಿ. ಸಿ. ಸರ್ಕಾರ್

ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಮಾಯಮಾಡುವ ಇಂದ್ರಜಾಲವು ಬಹಳ ತಮಾಶೆಯದು. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ನಾನು ಜರ್ಮನಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬ ತನ್ನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಮಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾದರೆ ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡುವೆನೆಂದು ಪಂದ್ಯ ಕಟ್ಟಿದ. ನಾನು ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೆ. ರಂಗಸ್ಥಳದಲ್ಲಾದರೆ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಮಟಾಮಾಯ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಮಿತ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಾಲ್ಕುಮಂದಿ ನಡುವೆ ಹೇಗೆ ಮಾಯಮಾಡಲಿ? ನಾನು ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆಯಿಂದ ನೋಡಿದೆ. ಇಂದು ಬೇಡ, ನಾಡದು ರಾತ್ರಿ ಊಟದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸುವೆನೆಂದೆ.

ನಾನು ನನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದಂತೆ ಅದರ ನಾಲ್ಕು ಅಂಚುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದು, ಸಂಚಿಯಂತೆ ಅದರೊಳಗೆ ಆ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲರ ಇದಿರಿನಲ್ಲೇ ಹಾಕಿದೆ. ಅದು ಆ ಕರವಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡಿದರು. ತರುವಾಯ ಗಡಿಯಾರದೊಂದಿಗೆ ಆ ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಒಬ್ಬನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ. ಆತ ತಡವಿ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಗಡಿಯಾರ ಅದರಲ್ಲಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ನಾನು ಆ ಕರವಸ್ತ್ರದ ಒಂದು ಬದಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೊಡರಿದೆನು. ಗಡಿಯಾರ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಆದರೆ ಆ ಗಡಿಯಾರವು ನನ್ನ ಕೈಯ ಮಣಿಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ನಾನು ಆ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಬಿಚ್ಚಿ ತೆಗೆದು ತೋರಿಸಿದೆ. ಅದು ನಿಜಕ್ಕು ಆತನ ಗಡಿಯಾರವೇ. ಮಾತಾಡದೆ ಹೇಳಿದ ಮಾತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟ.

ಈಗಿದರ ತಂತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ. ಚೆಕ್ ಡಿಸೈನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಣ್ಣದ ಎರಡು ಕರ

ವಸ್ತ್ರಗಳಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಕಡೆಯೂ ಸುಂದರವಾಗಿ ಹೊಲಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಣ್ಣ ಖಾಲೀ ಇರಬೇಕು—ತಲೆ ದಿಂಬಿನ ಸಂಚಿಗೆ ಹತ್ತಿ ದೂರಿಸಲು ಒಂದು ಮೂಲೆ ಹೊಲಿಯದೆಬಿಡುವ ಹಾಗೆ—ಚಿತ್ರದಲ್ಲಿ A ಗುರುತಿರುವಲ್ಲಿ ಖಾಲೀ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ಡಬಲ್ ಕರವಸ್ತ್ರಗಳು ಒಂದಾಗಿ A ಗುರುತಿರುವಲ್ಲಿ ತೂತಿರುವುದರಿಂದ ಸಂಚಿಯಂತಾಗುವುದೆಂದಾಯಿತು. ಕರವಸ್ತ್ರದ ನಾಲ್ಕು ಅಂಚುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಆ A ಗುರುತಿನ ಖಾಲೀ ಒಂದು ಬದಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಆ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಈ ಖಾಲಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಸಂಚಿಯೊಳಗೆ ಜಾರಿಸಬೇಕು. ನೋಡುವವರಿಗೆ ಇದೇನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅದು ಒಂದೇ ಕರವಸ್ತ್ರವೆಂದೂ ಅದರೊಳಗೇ ಗಡಿಯಾರವಿದೆ ಎಂದೂ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗಾ ಡಬಲ್ ಟುವಾಲನ್ನು ಒಂದು ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬಿಡಿಸಿದರೆ ಒಳಗೆ ಗಡಿಯಾರ ವಿರುವುದು ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.

ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕನು ಕರವಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕೊಡರಿಗಂಭೀರವಾಗಿ ಮುಖವೊರೆಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಜೇಬಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಗಡಿಯಾರವೂ ಜೇಬನ್ನು ಹೊಕ್ಕಂತಾಯಿತಷ್ಟೆ? ಹೀಗೆ ಗಡಿಯಾರವು ಎಲ್ಲರ ಇದಿರೇ ಮಾಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಅವನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಹೀಗೇ ಮಾಯಮಾಡಿದೆ. ಮೊದಲು ನಾನು ಅವನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿ ಎರಡನೇ ದಿನ ಅಂತಹುದೇ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿ ಈ ತಮಾಶೆ ತೋರಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದೆ. ಈ ತಮಾಶೆ ಮಾಡುವಾಗ ಮಿತ್ರನ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಕೈಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡೇ ಡೂಪ್ಲಿಕೇಟ್ ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ಕರವಸ್ತ್ರದೊಳಗೆ ಹಾಕಿ

ಮಾಯಮಾಡಿದೆ. ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಿಗೆ ಈ ಎರಡನೇ ಗಡಿಯಾರದ ಸುದ್ದಿಯೇ ತಿಳಿಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅನುಮಾನವೇ ಬಾರದು. ಬಳಿಕ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಗಡಿಯಾರವನ್ನೆ ತೋರಿಸುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಸಂದೇಹ ಬರುವುದು ಸಹಜ. ಆದರೆ ಅದು ನಿಜಕ್ಕು ಅವರ ಗಡಿಯಾರವೇ ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಇಂದ್ರಜಾಲ ಜಯಪ್ರದವಾಯಿತು.

ವಾರ್ತೆಗಳು-ವಿಶೇಷಗಳು

ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಕಮ್ಯೂನಿಟೀ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳ ಕುರಿತು ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಜರುಗಿದ ನಾಲ್ಕನೇ ವಿದ್ಸದ್ಗೋಷ್ಠಿಗೆ ಮೈಸೂರು ವ್ಯವಸಾಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ. ಎಚ್. ಎಸ್. ರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದರು. ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅಮಲು ಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜೆಗಳ ಸಹಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕಾಗಿರುವ ಅಗತ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಎತ್ತಿ ಹೇಳಿದರು. ಪ್ರಜಾಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಸರಕಾರೀ ಶಾಖೆಗಳಿಗೂ ನಡುವೆ ಸರಿಯಾದ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನ ಪದ್ಧತಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಇದಿರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವರು ಎಚ್ಚರಿಕೆಕೊಟ್ಟರು. ಇದುವರೆಗೆ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವೇ ಇದ್ದು ವ್ಯವಹಾರ ನೋಡುವ ಉದ್ಯೋಗಸ್ಥರು ಇನ್ನುಮೇಲೆ ಜನರು ಕ್ಷುದ್ಬಾಧೆ, ಅಂಟುರೋಗ, ಅಜ್ಞಾನಗಳೊಂದಿಗೆ ಸಾಗಿಸುವ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ತಾವೂ ಭಾಗವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಶ್ರೀ ರುದ್ರಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಜಮ್ಮು, ಕಾಶ್ಮೀರ್, ರಾಜಾಸ್ಥಾನ್, ಪೂರ್ವಪಂಜಾಬ್ ವಿನಹ, ಮಿಕ್ಕೆಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ನಾಲ್ಕು ದಿನ ನಡೆದ ಈ ಸಮಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

* * *

ಜನವರಿ ೧೧ ರಲ್ಲಿ 'ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರ'ದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಇಂಡಿಯಾ ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್ ಡಾಕ್ಟರ್ ರಾಜೇಂದ್ರಪ್ರಸಾದರು ಶಂಕುಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದರು. "ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಅಧ್ಯಯನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಚೀನ-ನವೀನ ಭಾವನೆಗಳ ಸಮನ್ವಯತೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಈಗ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಶ್ರೀ

ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದರು ಆಗ ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದರು.

* * *

ಜನವರಿ ೨೬ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯ ಉತ್ಸವದ ಅಂಗವಾಗಿ ಹೊಸದಿಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಿಧಭಾಗಗಳವರಿಂದ ನಡೆದ ಜಾನಪದ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ವಿಸ್ತಾರವಾದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕ್ರೀಡಾರಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಮೂವತ್ತು ಸಾವಿರ ಜನರು ಸೇರಿದ್ದರು. ರಾಷ್ಟ್ರಪತಿ ಡಾ. ರಾಜೇಂದ್ರ ಪ್ರಸಾದ, ಪ್ರಧಾನಮಂತ್ರಿ ನೆಹರು, ರಷ್ಯಾ ರಕ್ಷಣಮಂತ್ರಿ **ಮಾರ್ಷಲ್** ಝುಕೋವ್ ಪ್ರಭೃತಿಗಳು ಈ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿದರು.

* * *

ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ರಾಜಲಬಂಡ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ೫೫೨೦೦೦ ರೂ. ಸಿಬ್ಬಂದಿಗಳಿಗಾಗಿ ೨೦೮೦೦೦ ರೂ. ಮತ್ತು ಮಾನುಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ೩೮೪೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ.

* * *

ನವಂಬರ ಪ್ರಾರಂಭದಿಂದ ಮಾರ್ಚಿ ಕೊನೆಯೊಳಗಿನ ಐದು ತಿಂಗಳ ಘಟಪ್ರಭಾ ಕಾಲುವೆಯ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಸರಕಾರವು ೨೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ.

ಬೊಂಬಾಯಿ ಸಹಕಾರಿ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಸಂಘದ ಬಂಡವಾಳಿಗಾಗಿ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರವು ೧೧೨೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿ ನೂಲಿನ ಗಿರಣಿಯ ಸ್ಥಾಪನೆಗಾಗಿ ಎರಡುಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮಂಜೂರುಮಾಡಿದೆ.

* * *

ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿಯ ಯುವಕರ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ೪೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ, ಜೋಗದಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಪೂರೈಕೆಯ ಯೋಜನೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಗಾಗಿ ೨೦೯೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರಕಾರವು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದೆ.

* * *

ಜನವರಿ ೨೬ ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾರಾಜ್ಯದ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯಪಾಲರಾದ ಶ್ರೀ ಜಯಚಾಮರಾಜ ಒಡೆಯರವರು ಆರಂಭಿಸಿದರು. ರೇಸ್‌ಕೋರ್ಸ್ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ಅವರು ಧ್ವಜಾರೋಹಣ ಮಾಡಿ ಏರ್ಪಡಿಸಲಾದ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದರು. ಈ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಸಾವಿರಾರು ನಾಗರಿಕರೂ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳೂ ಆಗಮಿಸಿದ್ದರು.

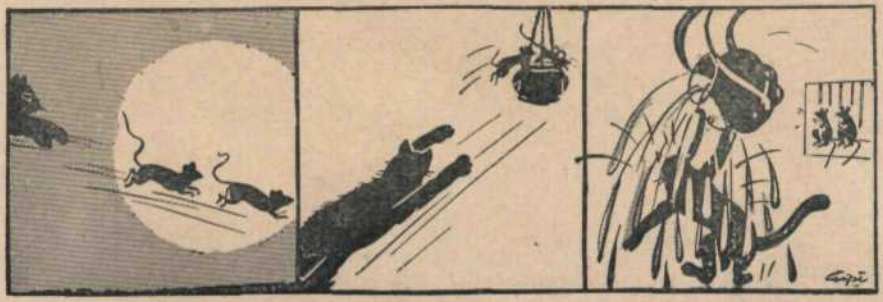

ಚಿತ್ರಕಥೆ

ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ವಾಸು ಮತ್ತು ಗೋಪಿಯರು ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಪಕ್ಕದ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳ ಬಂದ ಶಬ್ದಕೇಳಿ ಅವರಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಯಿತು. ಕಳ್ಳನ ಹತ್ತಿರ ಆಯುಧ ವಿದ್ದೀತೆಂದು ಹೆದರಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿಬಿಟ್ಟರು. 'ಟೈಗರ್' ಸದ್ದುಮಾಡದೆ ಬೀಟು ಪೋಲೀಸನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬಗುಳಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂತು. ಕಳ್ಳ ಓಡುತಿರುವಾಗ ಪೋಲೀಸ ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟ. ತರುವಾಯ ಪೋಲೀಸು ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ಟೈಗರ್ ನಾಯಿಯ ಬೆನ್ನುತಟ್ಟುತ್ತಾ "ವಾಸೂ ಗೋಪಿಯರಿಗಿಂತ 'ಟೈಗರ್' ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ" ಎಂದು ಹೊಗಳಿದರು.

Printed by B. NAGI REDDI at the B. N. K. Press (Private) Ltd., and Published by him for Chandamama Publications, from Madras 26—Controlling Editor: SRI 'CHAKRAPANI'

ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿಗಳಾದ ಜನರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ
ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಸ್ನಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

—ಅದು ಆನುದಿನದ * ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿರುವ
ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದುತೆಗೆಯುತ್ತದೆ!

* ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮೈಗೆ ತಗಲುವ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೊಳೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರಿಮಿಗಳಿಂದ ರೋಗ ತಗಲುವ ಅಪಾಯವು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅಷ್ಟು ಅಧಿಕ ಮಂದಿ ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿ ಜನರು ಯಾವಾಗಲೂ ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪಿನಿಂದ ಕೊಳೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಕ್ರಿಮಿಗಳನ್ನು ತೊಳೆದು ತೆಗೆದು ತಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ — ಲೈಫ್‌ಬಾಯ್ ಸೋಪು ನಿರ್ಮಲತೆ ಕೊಟ್ಟು ಮನೋಲ್ಲಾಸವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ!

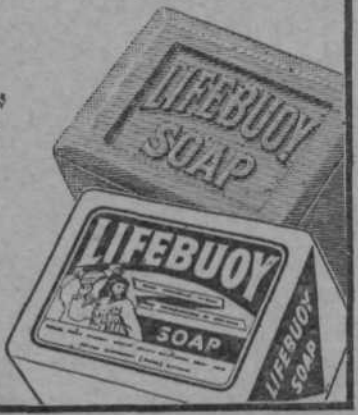

L. 256-50 KN ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

ಕಳಾತ್ಮಕವಾದ ಶುದ್ಧವಾದ ಕೆಲಸ, ಮನೋಹರ
ವಾದ ಮುದ್ರಣ ಮತ್ತು ಹೇಳಿದ ಅವಧಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ
ಸುವುದು ಇವು ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೂ, ವರ್ತಕರಿಗೂ
ನಾವು ಕೊಡಬಲ್ಲ ಗ್ಯಾರಂಟೀ.

★

ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಹಿಂದೀ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಕನ್ನಡ,
ಮರಾಠೀ, ಗುಜರಾತೀ, ಮಲೆಯಾಳ, ಒರಿಯಾ
ಈ ಒಂಬತ್ತು ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಣಕೆಲಸವನ್ನು
ಮಾಡಬಲ್ಲೆವು.

★

ದಿ
ಬಿ. ಎನ್. ಕೆ. ಪ್ರೆಸ್ (ಪ್ರೈವೇಟ್) ಲಿ.
ಚಂದಮಾಮ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ :: ಮದರಾಸು-26.
ಫೋನ್: 88474

ಇನಿದಾದ ಸುವಾಸನೆ..

(ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್)

'ಲೋಮಾ'

★ ಕೂದಲನ್ನು ಕಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ

★ ಮೆದುಳನ್ನು ತಂಪು ಮಾಡುತ್ತದೆ

★ 'ಲೋಮಾ'ವನ್ನೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ.

ಸೋಲ್ ಏಜೆಂಟರು: ಎಂ. ಎಂ. ಜಾನ್ ಭಟ್ವಾಲಾ
ರಾಯಪೂರ್ – ಅಹಮದಾಬಾದ್

ಇಕೋ... ನಿನ್ನ ಅಶೋಕಾ

ಅಶೋಕಾ ಪೆನ್ ವರ್ಕ್ಸ್
ತನಾಲಿ
ಆಂಧ್ರಾ

ನಿಮ್ಮ ಮಗ...

ನಮ್ಮ ಪರಿಶೋಧಕ ಲೆಕ್ಕಗಳಿಂದ, ಲಿವರ್ ವ್ಯಾಧಿಯು (1 ರಿಂದ 8 ವರ್ಷ ದೊಳಗಿನ) ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಶಾಖಾ ಹಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪದೇ ಪದೇ ಕಂಡುಬರುವ ಜೀರ್ಣ ಶಕ್ತಿಯ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರ, ಸಿಡುಕು ತನ, ಹಠ ಮಾರಿತನ, ಹಸಿವಾಗದಿರುನಿಕೆ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳು, ಲಿವರ್ ವ್ಯಾಧಿಸೂಚಕ ವಾದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷಣಗಳು.

ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಮ್ಮಿಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿರಿ.

ಜಮ್ಮಿಯವರ
ಲಿವರ್‌ಕ್ಯೂರ್

ಜಮ್ಮಿ ವೆಂಕಟರಮಣಯ್ಯ ಅಂಡ್ ಸನ್ಸ್
ಜಮ್ಮಿ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್, ಮೈರಾಪೂರ್, ಮದ್ರಾಸು-4

ಫ್ರಾಂಚು: ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ: ಆರ್ಕಾಟು ಶ್ರೀನಿವಾಸಾಚಾರ್ಯರ ಬೀದಿ.

ನೋಡಿ! ಅರ್ಧ ಸನ್‌ಲೈಟ್

ಸೋಪೇ ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒಗೆದಿದೆ!

ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೊರೆಯಿಂದಲೇ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು!

ಸನ್‌ಲೈಟ್

ಸೋಪು

ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಮತ್ತು ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಗಿ ಒಗೆಯುತ್ತದೆ.

S. 243-50 KN

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ

Photo by T. S. Satyan

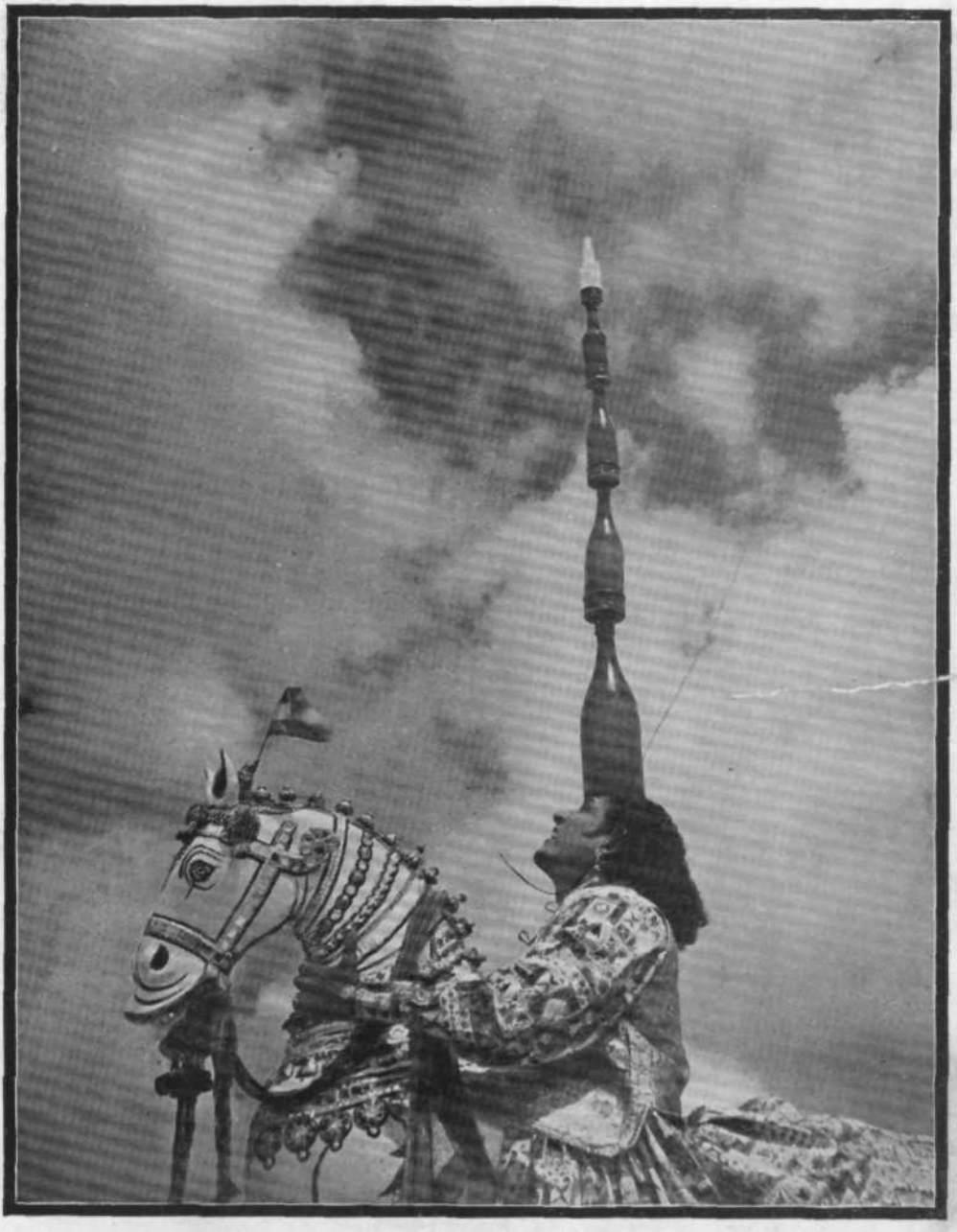

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

**"ನಿನ್ನನ್ನೂ ವಿಾರಿ ಮುಗಿಲು
ಮುಟ್ಟಿದವಳು ನಾನೇ!"**

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಸಿ. ಎಚ್. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ

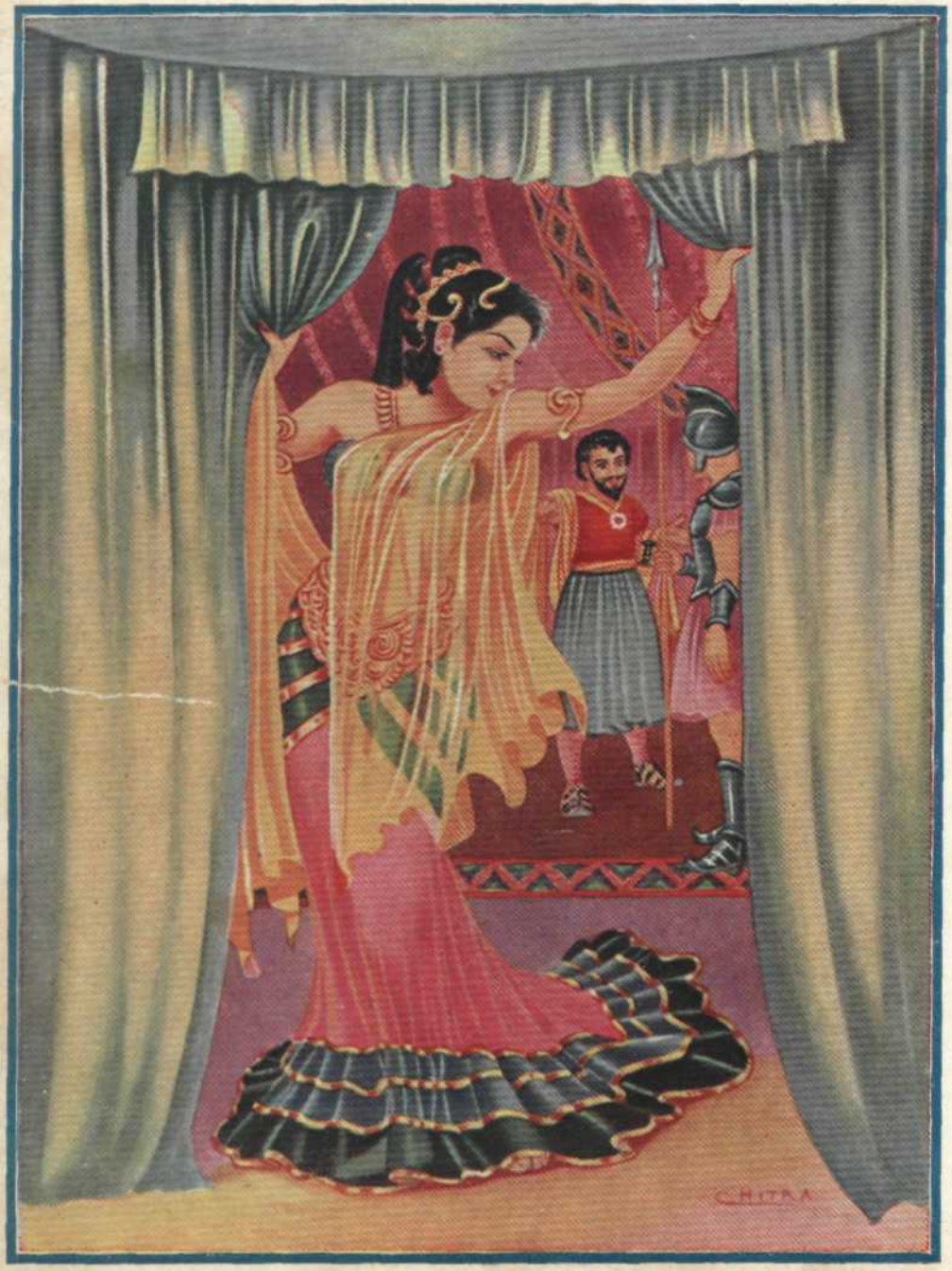

ಭುವನಸುಂದರಿ